שאגת הארי
יחד מנצחים

בשבע

יום חמישי, ו' באייר תשפ"ו, 23.04.2026 | פרשת אחרי מות קדושים | גיליון מס' 1192

זמני הדלקת נרות
אחרי מות קדושים

	כניסת שבת	מוצאי שבת
י-ם	18:39	19:54
ת"א	18:55	19:56
חיפה	18:49	19:56
ב"ש	18:56	19:54

www.be7.co.il

גבולות ההשפעה: ישראל נהנית משותפות צבאית עם המעצמה הגדולה בעולם, אך חווה על בשרה את המחיר ← **רבקי גולדפינגר**

"הורידו אותנו מכאן בשם הממלכתיות, עכשיו אנחנו חוזרים בממלכתיות": הקולות והתמונות מטקס החזרה לשא־נור ← **יוסף ארנפלד**

מניעת שינה, התעללות נפשית ואיסור מפגש עם עורך דין: משפחתו של המילואימניק שנלקח לחקירת שב"כ מדברת ← **חגית רוזנבאום**

כלת פרס ישראל שנטל בלזברג מספרת על הרגעים שנותנים לה כוח בליווי משפחות שכולות ← **צורית פניגשטיין, אתנחתא**

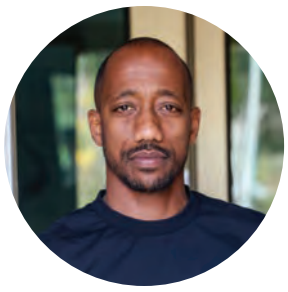

קפטן הפועל חדרה מנשה זלקה לא מוותר על הזכות להיות לוחם במילואים, גם כשזה בא על חשבון המשחקים בליגת העל ← **הדס צורי, אתנחתא**

יצא מחוזק

השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר לא מתרגש מצו הביניים של בג"ץ שלא באמת שינה משהו, אבל לא מסתיר את אכזבתו מהשופטים הנחשבים לשמרנים, שלדבריו היו צריכים למנוע את האירוע שעלול להוביל למשבר חוקתי. ועל כתב הטענות של היועמ"שית שדרשה את הדחתו הוא אומר: זו תעודת הוקרה לכל מה שעשיתי במשרד אסף משניות

בס"ד

מכירה וקנייה של רכבים חדשים ויד שניה מכל הסוגים
בשיתוף פעולה עם כל חברות הרכבים הגדולות בארץ

ליווי אישי והכוונה · מינימום מחיר, מקסימום שירות

תנאי מימון נוחים · אפשרות עד 100% מימון · טרייד אין לכל הרכבים · קילומטראז' נמוך
כל הרכבים שמורים ומטופלים · חיסכון לצרכן ומחירים מיוחדים · רכישות רכבים

חדש! ביטוח במקום במחירים הזולים בארץ!!!

מבצע החודש! מימון 30,000 ₪ ב– 24 תשלומים ללא ריבית (צמוד מדד בלבד) בכפוף לתקנון

מיצובישי אאוטלנדר 2023,
יד 1 פרטי, אינסטייל,
7 מקומות,
46,000 ק"מ

סקודה קודיאק 2023,
יד ראשונה, 7 מקומות,
85,000 ק"מ,
119,000 ₪
(מחירון 154,000 ₪)

יונדאי i20, 2022,
יד 01 פרטי, טסט לשנה,
28,000 (5/27) ק"מ,
שנתיים אחריות, 83,000 ₪

קיה סלטוס 2023,
יד ראשונה, 52,000 ק"מ,
טסט לשנה,
99,000 ₪

סוזוקי איגניס 2023,
יד ראשונה, 37,000 ק"מ,
טסט לשנה, היבריד,
83,000 ₪

יונדאי i10, 2018,
יד 1 פרטי,
80,000 ק"מ,

יונדאי קונה היבריד, 2023,
יד 1 פרטי, 57,000 ק"מ,
טסט 5/27,

סוזוקי ויטארה 2023,
היבריד, יד ראשונה,
42,000 ק"מ,
טסט לשנה

ג'אקו 7, 2025,
היבריד פלאג אין, יד 1 פרטי,
17,000 ק"מ, טסט לשנה,
157,000 ₪ (חדש 195,000 ₪)

מיצובישי אאוטלנדר 2016,
יד 03, דגם פרמיום 7 מקומות,
161,000 ק"מ, טסט עד 7/26,
65,000 ₪

ע.נ.ח

צביקה טבת 052-2557776 יאס אישי ואריב

חג עצמאות שמח ישראל

משרד התחבורה
והבטיחות בדרכים

חברת נמלי ישראל
פיתוח ונכסים בע"מ

שאגת הארי

במלחמת אנרגיה אין מקום לטעויות

ראיון מיוחד עם טל בסכס, יו"ר דירקטוריון נגה

ומיים אחרי יום העצמאות, כשהדגלים כבר מתחילים לרדת מהמרפסות אבל תחושת הגאווה הלאומית עדיין באוויר, טל בסכס מבקש להרחיב את ההגדרה של עצמאות. לא רק מדינית או ביטחונית, אלא גם אנרגטית.

"עצמאות אמיתית של מדינה נבחנת גם ביכולת שלה להדליק את האור בכל רגע", הוא אומר. "זה נשמע מובן מאליו, אבל בלי חשמל אין כלכלה, אין ביטחון ואין שגרה. זו תשתית שמחזיקה מדינה שלמה".

נגה, החברה לניהול מערכת החשמל, פועלת מאחורי הקלעים, הרחק מעיני הציבור. הציבור לא תמיד מכיר את שמה, אבל כל פעולה יומיומית תלויה בה. אנחנו לא מייצרים חשמל ולא מוכרים אותו לצרכנים "אנחנו הגוף שמנהל את מערכת החשמל בזמן אמת, מתכננים קדימה, מאזנים בין ביקוש להיצע ומנהלים את הסחר בשוק החשמל. זו אחריות לאומית מלאה".

עצמאות אנרגטית במבחן המציאות

בשנה האחרונה, המושג "עצמאות אנרגטית" קיבל משמעות מוחשית יותר. "זו מלחמה אנרגטית, לא רק אני אומר את זה כיו"ר נגה, זו התפיסה הבינלאומית של המלחמה הנוכחית. מתקפה על מוקדי אנרגיה משמעותיים בכל רחבי המדינות המעורבות, איום על תחנות כח, מוקדי ייצור ומעברים בינלאומיים של נפט, זה לא נגמר בתשתית, זה עניין לאומי"

המלחמה חידדה עד כמה התשתיות האזרחיות הן חלק מהחזית, אומר בסכס. בלי חשמל, אין בתי חולים מתפקדים, יש פגיעה קשה בלחימה של חיילי צה"ל וכמובן פגיעה קשה בעורף הכל כך חזק שיש לנו.

בסכס מזכיר כי עם פרוץ המלחמה עלו בציבור חששות ממשיים מפני הפסקות חשמל, פגיעה בתשתיות ואפילו תרחישי עלטה. "ראינו את זה גם בבהלת הגנרטורים וגם בשאלות שעלו מהציבור לגבי היציבות של המערכת", ממשיך בסכס.

לדבריו, ישראל נמצאת במקום מצוין. "יש כאן שילוב של מקורות אנרגיה, תשתיות מתקדמות, ושחקנים מקצועיים. אבל אסור להתבלבל , מערכת כזו לא מחזיקה את עצמה לבד, זה דורש ניהול יומיומי מדויק. 365 יום בשנה, בכל מזג אויר. אנשים רגילים ללחוץ על מתג ולקבל אור וחשמל זורם, זה דבר מובן מאליו. מבחינתנו, זו מערכת שצריך לנהל ולייצב בלי הפסקה."

ניהול תחת אש

בתקופת המלחמה, העבודה בנגה קיבלה ממד אחר. "זה לא רק לנהל מערכת מורכבת, אלא לעשות את זה תחת איום", הוא אומר. נגה היא רשות הכוח בחירום זו שאחראית על ניהול המערכת והבטחה לביטחון האנרגטי "יש תרחישים, יש הערכות מצב כמה פעמים ביום, יש עבודה צמודה עם כל הגורמים: משרד האנרגיה, רשות החשמל, צה"ל, חברת חשמל,יצרנים פרטיים, תש"א, פקע"ר, רח"ל וגורמים נוספים".

טל בסכס, יו"ר דירקטוריון נגה / צילום: רמי זרנגר

לדבריו, "במצבים כאלה אין פעולה של גוף אחד בלבד, יש מערכת שלמה שצריכה לעבוד בתיאום מלא, והיה מדהים לראות את השותפות בין כלל הגורמים להצלחת המערכת. היכולת לחבר בין כל הגורמים, להבין את התמונה הרחבה ולקבל החלטות מהר, זה חלק קריטי מהניהול של משק החשמל".

למרות האתגרים, המסר שלו חד "לא היה מחסור בייצור חשמל וזו תוצאה של עבודה מקצועית, תכנון מוקדם והיערכות נכונה. הוא מדגיש את הגמישות התפעולית. "אנחנו יודעים לשנות תמהיל ייצור, להזיז עומסים, לנהל סיכונים בזמן אמת. זו עבודה שמחייבת גם דיוק הנדסי וגם שיקול דעת".

המערכת שמאחורי השקע

אחת המשימות המרכזיות של נגה היא תכנון העתיד. "אנחנו לא רק מגיבים למה שקורה עכשיו", אומר בסכס. "אנחנו מסתכלים שנים קדימה על גידול בביקוש, כניסה של אנרגיות מתחדשות, הקמה של מתקני אגירה, שינוי מבנה השוק ואגתרים נוספים העומדים לפתחו של משק החשמל".

לדבריו, האתגר הגדול הוא המורכבות. "פעם המערכת הייתה יחסית פשוטה, כמה תחנות כוח גדולות שמחלקות חשמל לאזרחים. היום יש מאות יצרנים, טכנולוגיות שונות, שוק תחרותי. זה דורש ניהול הרבה יותר מורכב, אבל יותר מדויק וחכם".

בסכס מתייחס גם לשוק החשמל עצמו. "המסחר בחשמל הופך להיות משמעותי יותר. אנחנו מפעילים את השוק, קובעים את המחירים בזמן אמת, מייצרים שקיפות. זה חלק מרכזי באופן שמשק החשמל עובד היום. רק לסבר את האוזן, נגה מנהלת את הסחר בייצור ואספקת החשמל בישראל בסכום של כ-40 מיליארד ש"ח בשנה."

לדבריו, זה גם חלק מהשינוי הרחב יותר שעבר על המשק "נגה הוקמה כחלק מתפיסה שמבקשת לייצר משק חשמל מתקדם, תחרותי ופתוח יותר - לא רק ברמה המערכתית, אלא גם באופן שיכול להקל על הצרכן".

בסכס מתייחס גם לרפורמת הספקים הפרטיים שמקודמת על ידי שר האנרגיה והתשתיות אלי כהן "זו רפורמה שיש לה בשורה אמיתית לציבור", היא מאפשרת לכל בעל בית לבחור ספק פרטי ולחסוך בהוצאות החשמל. זה יכול להגיע לסכומים מאד משמעותיים בכל שנה של עד 1,000 ש"ח בשנה למשק בית. כל שצריך הוא להתקשר למספק פרטי מתוך רשימה שיש אצלנו באתר החברה ולעבור אליו מחברת החשמל. כיום אנחנו עומדים על קצת מעל 400 אלף ניודים כשהיעד השאפתני שהציב לנו השר אלי כהן הוא חצי מיליון. אני מאמין שנעמוד בו.

ממעגלים קהילתיים למערכת לאומית

בסכס מגיע לתפקיד יו"ר נגה עם ניסיון עסקי וניהול רב של מערכות ופרויקטים מורכבים, שימש במספר תפקידי מנכ"לות בחברות שונות ועם ניסיון מוליטידיסיפלינארי והיכרות מעמיקה עם השלטון המרכזי והמונציפאלי המעבר של בסכס מתפקיד מנכ"ל החברה למתנ"סים ליו"ר דירקטוריון היה חלק. "על פניו מדובר בעולמות שונים לגמרי", הוא אומר. "אבל יש גם דמיון עמוק".

לדבריו, בשני המקרים מדובר בעבודה עם מערכות מורכבות ואנשים. "במתנ"סים אתה עובד עם קהילות, עם צרכים מגוונים, עם פריסה ארצית. גם כאן יש פריסה ארצית, יש ריבוי שחקנים ואחריות ציבורית גדולה".

ההבדל המרכזי, לדבריו, הוא ברמת האחריות. "כאן כל החלטה יכולה להשפיע קריטית על מיליוני אנשים באופן מיידי. אין מקום לטעויות".

במימד האישי הוא מציין "זו זכות גדולה להיות חלק ממשק החשמל והאנרגיה של ישראל. יש כאן תחושת שליחות מאוד חזקה".

תשתית של ביטחון לאומי

בסכס לא מהסס למקם את נגה בליבת הביטחון הלאומי. "חשמל הוא לא רק שירות. הוא תשתית אסטרטגית של מדינה מודרנית", הוא אומר. "היכולת להבטיח אספקה רציפה היא חלק מהחוסן של המדינה".

הוא מדבר על שילוב בין שגרה לחירום. "אנחנו עובדים כל הזמן, 24/7, 365 ימים בשנה בכל מזג אויר.. ההבדל הוא בעצימות, לא במהות".

לדבריו, אחד האתגרים הוא דווקא התקשורת עם הציבור. "אין לנו 'דובר צה"ל לענייני חשמל'. הרבה מהעבודה שלנו לא נראית. אבל דווקא בגלל זה חשוב להסביר, להנגיש, לתת לאנשים להבין מה עומד מאחורי המתג".

מבט קדימה

לקראת השנים הקרובות, בסכס מצביע על מספר מגמות מרכזיות. "הביקוש לחשמל ימשיך לגדול. כניסה של דאטה סנטרים, תחבורה חשמלית, שינויי אקלים. במקביל, נמשיך לראות עלייה באנרגיות מתחדשות- כל אלה משפיעים על מנהל המערכת ומחייבים אותנו להערך".

השילוב הזה, לדבריו, יוצר אתגר מורכב. "אנרגיה מתחדשת היא מצוינת, אבל היא לא תמיד זמינה. אי אפשר לעבוד עם סיסמאות. צריך ניהול ותכנון מדויק".

הוא מדגיש את תפקיד נגה בתמונה הזו. "אנחנו הגורם שמחבר בין כל החלקים. זה תפקיד קריטי, והוא רק ילך ויגדל".

עצמאות שמדליקה אור

בסיום השיחה, בסכס חוזר לנקודת הפתיחה. "ביום העצמאות אנחנו מדברים על הישגים, על דרך, על עתיד. מבחינתי, עצמאות אנרגטית היא חלק מהסיפור הזה".

הוא עוצר לרגע ומחדד. "זו לא כותרת. זו עבודה יומיומית, מורכבת, שלא נגמרת. אבל כשהאור נדלק בכל בית בישראל ושהחשמל זורם, גם ברגעים הכי מורכבים , זו הגאווה הכי גדולה שיש".

חדש!

בשבע - כל השבוע

נבחרת הכותבים של העיתון
עכשיו גם בדיגיטל!

חפשו בגוגל: בשבע אונליין

אתר האקטואליה החדש **בשבע אונליין**

מעדכן בכל יום עם חומרים חדשים על כל מה שחשוב ומעניין

אירועים | סיפורים | ניתוחים | פרשנויות | דעות | ראיונות | פודקסטים מצולמים

בשבע אונליין | BE7.CO.IL

שורשי תל-חי שנטעו טרומפלדור וחבריו ממשיכים לצמוח ולהניב פירות

תואר בהצטיינות - גם בציונות!

תל-חי אוניברסיטת קריית שמונה בגליל: מצוינות אקדמית, מחקר פורץ דרך וסיפור אהבה גלילי

חרי שנים של היערכות, עכשיו זה רשמי: תל-חי - אוניברסיטת קריית שמונה והגליל - קיבלה את ההכרה המיוחלת והפכה לאוניברסיטה במלוא מובן המילה. אך למרות המעמד החדש, ואולי בזכותו, היא מצליחה לשמור על הייחודיות שליוותה אותה לאורך השנים: שילוב בין רמה אקדמית גבוהה ומצוינות מחקרית ברמה בינלאומית, לבין יחס אישי ומעורבות חברתית עמוקה בקהילה.

האוניברסיטה פועלת במבנה של אשכולות רב-תחומיים: מדעים וטכנולוגיה, חברה ורוח, חינוך והוראה, ומקצועות ההנדסה שייפתחו בקרוב. בכל אחד מהם, סגל ההוראה והסטודנטים אינם מסתגרים במגדל השן האקדמי, אלא מהווים חלק בלתי נפרד מהמרחב האזורי. האוניברסיטה נחשבת לנכס אסטרטגי בעל חשיבות לאומית בגבול הצפוני; שורשי תל-חי שנטעו טרומפלדור וחבריו ממשיכים לצמוח ולהניב פירות, כשהמוסד משמש מנוע צמיחה אדיר - אקדמי, כלכלי וחברתי - עבור הגליל העליון והגולן.

כעוגן תעסוקתי מרכזי, האוניברסיטה מושכת אליה אלפי סטודנטים וחוקרים מהארץ ומהעולם, הנהנים מתנאי מחקר מעולים ומקהילה תומכת. בבסיסה עומדים עוגני מחקר ותיקים כמו מכון המחקר מיגל ומו"פ צפון, לצד מיזמים חדשניים ומשפיעים: גליליום - חינוך למדעים לדור הצעיר, גלילסט וגלילווסט - תוכניות למנהיגות צעירה, מנהלת אגרי-פודטק- חדשנות במזון חקלאות, מיזם RegenUp - חיבור בין טכנולוגיה לחקלאות לקידום ביטחון תזונתי, מרכז גיל ליזמות- עידוד חברות הזנק ותעשיות מתקדמות בצפון.

הסטודנטים והסטודנטיות של תל-חי קורצו מחומר מיוחד. עבור רבים מהם, הלימודים הם רק נקודת הפתיחה לסיפור אהבה עם האזור, שסופו בהשתקעות קבע והקמת משפחות בגליל. זהו דור המשלב מצוינות אקדמית עם ציונות מעשית: הם פועלים בלב הקהילות, בקריית שמונה, בקיבוצים ובמושבים, ומשתלבים במערכות החינוך, בחקלאות ובמגזר העסקי המקומי.

החיים בגליל מזקקים תכונות של מנהיגות, יצירתיות ופטריוטיות. למרות האתגרים - ואולי בזכותם - הסטודנטים מגיעים להישגים מרשימים, זוכים במענקי מחקר ובפרסים בינלאומיים ומשתלבים בחברות המובילות במשק. המעבר לחיים עצמאיים בחיק הטבע, לצד חיי קהילה תוססים, מעניק להם כישורי חיים, חוסן ויכולת לצמוח ולהתפתח.

יתרון בולט נוסף הוא החיבור הישיר לשוק העבודה כבר במהלך התואר. כך למשל, סטודנטים למדעי המחשב משתלבים בפרויקט "תל-חי טק" בחברות הייטק סמוכות, וצוברים ניסיון מעשי חשוב, שמעניק להם יתרון משמעותי עם סיום לימודיהם. הבוגרים שלנו יוצאים אל העולם כשהם מצוידים בידע אקדמי איכותי ובניסיון מעשי, מבלי לוותר על החוויה הסטודנטיאלית הייחודית של קמפוס ירוק, נחלים זורמים ונוף לחרמון.

האוניברסיטה מציעה גישה למעבדות ומוקדי מחקר מתקדמים, החל ממחקרים ייחודיים בעמק החולה ועד למעבדות פוד-טק מצוידות בטכנולוגיה אנליטית חדישה. בתחום הטיפול, תל-חי נחשבת לשם דבר, עם תוכניות לתארים מתקדמים בעבודה סוציאלית, פסיכולוגיה, תרפיה באמנות ודרמה-תרפיה. השנה, בשיאה של המלחמה, אף נחנך "מרכז התרפיות" בלב קריית שמונה, המעניק סיוע רגשי חיוני לתושבי העיר והאזור.

פסל האריה השואג, סמל הנחישות והדבקות במטרה, משקיף בגאווה על הסטודנטים שבוחרים ללמוד, לבנות ולחזק את הגליל והגולן. אם ציונו בוערת בך, אם למידה במרחב דינמי ופתוח מושכ אותך, ואם הבחירה להרחיב אופקים תוך השתלבו בקהילה היא חלק ממך - המקום שלך איתנו.

תל-חי מזמינה אותך ללמוד לתואר, כחל מתהליך של גילוי עצמי, באוניברסיטה שמציע את כל היתרונות של מצוינות אקדמית לצד חווי לכל החיים.

תל-חי (וקיים) חוזרת לקמפוסים ומזמינה א הצעירים והצעירות לבוא ליום הפתוח המתקיי בקמפוס המזרחי ב 28.5 בין 17-10. להכיר א האפשרויות הלימוד לתארים ראשונים ושניי שעומדים לפניהם, להכיר את הסגל האקדמ להשתתף בסיורים המודרכים במרחב ש הקמפוס וליהנות מהחוויה של אוניברסיטה שו בנוף. הסעות חינם מרחבי הארץ.

לפרטים והרשמה: 9827*

תל-חי
אוניברסיטת
קריית שמונה בגליל

הצפון חשוב לכולנו, עצמאות היא הבחירה שלנו להיות כאן ועכשיו

תל-חי, אוניברסיטת קריית שמונה בגליל, מזמינה אתכם ואתכן ללמוד על עצמאות בנופי הגליל. הצטרפו לקהילה צומחת ומתפתחת, שמציעה מחקר מתקדם ורמה אקדמית גבוהה לצד יחס אישי ומרחב לימודים ייחודי.
תל-חי כאן כדי להישאר, והאריה ימשיך לשאוג אל שמי התכלת ופסגת החרמון הזוהרת.

יום עצמאות מלא גאווה מתל-חי (וקיים!)
אוניברסיטת קריית שמונה בגליל

לפרטים והרשמה דברו איתנו
9827* או סרקו את ה-QR:

עמנואל שילה
לתגובות: eshilo777@gmail.com

היינו כחולמים

תחת ממשלת ימין על־מלא ובאחריות השרים סמוטריץ' וסטרוק, אנו עדים להתפתחות ההתיישבות ותפיסת הקרקע ביהודה ושומרון בקצב שהוא בגדר מעשה ניסים. גם חידוש ההתיישבות בעזה כבר לא צריך להיחשב כחלום רחוק

1 מי שעובר בימים אלו בכבישי יהודה ושומרון ובקעת הירדן, לא יכול להחמיץ את התופעה המרגינה של עשרות נקודות חדשות, המנקדות את הנוף ויוצרות רצף של התיישבות יהודית ותיקה וחדשה. התופעה הזאת מתקיימת באופן בולט במיוחד סמוך לציר האורך 60, שנמתח מאזור עפולה דרך צפון השומרון ועד לדרום הר חברון בואכה באר שבע, ובפרט מצידו המזרחי של הציר, במרחבים הגדולים והריקים למדי המשתפלים מגב ההר לכיוון גבול ירדן. בניגוד לעבר, נקודות ההתיישבות הללו קמות ברובן המכריע בעידודה ובתמיכתה ואף ביוזמתה של ממשלת ישראל.

2 במשך עשרות שנים לא ניתן היה לקבל אישור ממשלתי להקמת יישוב חדש ביהודה ושומרון. היישוב עמיחי בגוש שילה היה בגדר יוצא מן הכלל, שאת האישור הממשלתי להקמתו לפני קרוב לעשור ניתן היה לקבל רק באופן חריג ביותר, כפיצוי על הרס היישוב עמונה. במקומות אחרים, גם כאשר הוקם בפועל יישוב חדש, הוא לא זכה להיות מוכר כיישוב בפני עצמו אלא נוסד כשכונה חדשה של יישוב ותיק. יישובים גדולים כמו נריה בבנימין ולשם בשומרון נחשבו עד לאחרונה באופן רשמי כשכונה של היישוב הסמוך להם. שלא לדבר על עשרות מאחזים ותיקים וחדשים שקמו באופן בלתי מוסדר, בהיעדר אפשרות לקבל אישור ממשלתי להתיישבות חדשה. לאורך עשרות שנים, סכנת חרב הפינוי וההרס שהכתה בעמונה, במגרון, בשכונת נתיב האבות בגוש עציון ובגבעת האולפנה בבית א־ל, ריחפה מעליהם כעננה קודרת ומאיימת. כל זה השתנה ללא היכר. תוך קצת יותר משלוש שנים, ממשלת הימין על־מלא העניקה הכרה רשמית לעשרות מאחזים, שכונות וחוות, שביחד עם עשרות רבות של נקודות התיישבות חדשות מצטרפים ליבול לא ייאמן של למעלה ממאה יישובים בקדנציה אחת, ועוד היד נטויה. במקביל להקמת היישובים החדשים, ניתנו בקדנציה הזאת אישורים לבניית כמות חלומית של כ־60 אלף יחידות דיור בהתיישבות הוותיקה. כאשר אישורי הבנייה הללו יתורגמו לבנייה בשטח, חזון מיליון היהודים בשומרון וסיכולה הסופי של הקמת המדינה הפלשתינית יהפכו לעובדה מוגמרת.

3 הדור החדש של המתיישבים הצעירים בחוות, בגבעות או במאחזים - תקראו לזה איך שתרצו - כבר לא מסתפק בתפיסה של נקודת התיישבות עם עשרות או מאות יחידות דיור, מוקפת גדר ביטחון ומחוברת כמו בלון על חוט לכביש שמוביל אליה. חלפו הימים שבהם המרחבים שמחוץ ליישובים הופקרו לחסדי השתלטות ערבית בלתי חוקית, מאורגנת בידי הרשות הפלשתינית, שנועדה לקדם את 'תוכנית פיאד' שתכליתה יצירת מדינה פלשתינית דה־פקטו, תוך ניצול הפסיביות ואוזלת היד של רשויות מדינת ישראל. הדור הצעיר והמסור הזה פורץ את הגדרות ויוצא אל השטח. ברגלי אדם וברגלי

במקום מאמץ סיזיפי מול מערכת עוינת ולעומתית, מתקיימת בקדנציה הנוכחית מציאות של מערכת ממשלתית ענפה שנרתמת למען קידום ההתיישבות. לא רק חזון מרחיק לכת הביא לכל זה אלא גם נחישות אידאולוגית, חריצות ומסירות נדירה, ולא פחות מכך – חוכמת מעשה

עדרי צאן ובקר הוא תופס חזקה על שטחים נרחבים, ומחזיר לעם ישראל ומדינת ישראל את אדמות המדינה שלאורך השנים הופקרו להשתלטות האויב הפלשתיני. אכן מעשה ניסים של ציונות ומצוות יישוב הארץ במיטבן. גם המאבק הכואב והמתסכל מול כוחות הביטחון, שנשלחו שוב ושוב לאורך השנים כדי להצר את צעדי ההתיישבות, הוחלף בשיתוף פעולה פורה מול מערכת שבראשה אלוף פיקוד שגדל בהתיישבות ורוחש לה אהדה.

4 כל זה לא היה יכול לקרות אלא תחת שלטונה של ממשלת ימין על־מלא, תוך הובלה וביצוע של השר בצלאל סמוטריץ' הממונה על מינהלת ההתיישבות במשרד הביטחון, בסיוע שרת ההתיישבות אורית סטרוק, ובשיתוף פעולה אוהד ותומך מצד שר הביטחון ישראל כ"ץ. היה צריך להקים ולשנות מנגנונים ומערכות ממשלתיות ולמנות עליהם את האנשים הנכונים, כדי שבמקום מאמץ סיזיפי מול מערכת עוינת ולעומתית, תתקיים בקדנציה הנוכחית מציאות של מערכת ממשלתית ענפה שנרתמת למען קידום ההתיישבות. לא רק חזון מרחיק לכת הביא לכל זה אלא גם נחישות אידאולוגית, חריצות ומסירות נדירה, ולא פחות מכך - חוכמת מעשה. על הישגיהם המופלאים בתחום הזה בלבד ראויים סמוטריץ', סטרוק וחבריהם למנדט חוזר עם לא פחות ואף יותר כוח פוליטי ממה שהיה להם בקדנציה הזאת. כשמוסיפים לכך את מאבקם הנחוש למען ניצחון ישראל בחזיתות השונות של המלחמה הניטשת כאן למעלה משנתיים וחצי, שבלעדיו ספק רב אם היה לנתניהו כוח לעמוד מול כוחות החולשה והכניעה - המצביעים שלהם אמורים להיות מרוצים. כן, גם אם בתחום מינוי הרבנים הציוניים הם לא יכולים להציג הצלחה דומה, ועל אף הכעס של חלק מהציבור על עמדתם שאינה מאמינה בגיוס חרדים בכפייה. ועוד לא אמרנו כלום על מצבה הכלכלי המפתיע לטובה של ישראל לאחר שנתיים וחצי של הוצאות מלחמה בסדר גודל מטורף. מדובר בסיפור הצלחה שרק צרי עין פוליטיים יתעקשו לא לתת לפחות חלק מהקרדיט עליו לשר האוצר ולצוות משרדו.

5 גולת הכותרת של הקדנציה המוצלחת הזאת מתבטאת בחזרתה המרגינה והמרגשת של ההתיישבות היהודית לאזור צפון השומרון, בחלוף 20 שנה לנטישתו והריסתו בידי ממשלת שרון. בעת שיצא לדרכו המהלך שהוביל מטה 'חומש תחילה', מעטים האמינו בהיתכנות של הקמת היישוב ההרוס מחדש. אבל היום לנגד עינינו יש לצידו של חומש המשתקם עוד שתי נקודות התיישבות חדשות, שא־נור המשתקם נחנך בטקס חגיגי השבוע, ואפילו גנים וכדים שכמעט נשכחו מלב לאחר חורבנם כבר אושרו להתיישבות מחודשת. ולא רק מה שנחרב הולך ונבנה מחדש. על פי ההחלטות שכבר התקבלו, מספר היישובים היהודיים בצפון השומרון יותר מאשר יוכפל. כך תשתנה המציאות של אזור נרחב דליל

→
למעלה ממאה יישובים הוסדרו או אושרו להקמה. השר סמוטריץ' בדרך להקמת עוד יישוב

באוכלוסייה יהודית, שאפשרה את הקמת בירת הטרור בג'נין.

אם רק נאמין ונרצה, מה שקורה בימים אלו בצפון השומרון יכול לקרות גם בעזה. גם בקיבוצי העוטף אפשר למצוא היום אנשים שיכולים להסכים שהגירוש והחורבן היו טעות קשה שעלתה לנו במחיר נורא. לכל הפחות צריך לחתור כבר בשלב זה להחלטה מוסכמת לחדש את ההתיישבות בצפון הרצועה, על חורבות היישובים אלי סיני, ניסנית ודוגית, תוך גביית מחיר מרתיע מהעזתים שישלמו גם באדמה על טבח 7 באוקטובר. אם פנינו לשיקום ולפיוס לאומי, גם מי שעולמם נחרב ומתיהם נעקרו מקברם בהחלטת ממשלת ישראל ראויים להיות חלק מהשיקום הזה. מי מתוכנו שמתנגד לכך בשם הצורך בקונצנזוס, מרחיק במו פיו את השגת הקונצנזוס הזה.

עוול שהוא גם איוולת

אין צורך להכביר מילים כדי להראות שהיוזעצת המשפטית הנדבקת לכיסאה גלי בהרב־מיארה נוהגת כלפי הממשלה הזאת בחוסר צדק. יעידו על כך יותר מאלף עדים אותם מקרים לא מעטים שבהם אפילו שופטי בג"ץ, שבעצמם מוטים נגד הממשלה, הצדיקו בהחלטתם את עמדת הממשלה בעתירות שבהן בהרב־מיארה ואנשיה סירבו לייצג אותה. אך מעבר לכך שגישתה כלפי הממשלה וחבריה היא לא צודקת, לא פעם היא גם לא חכמה אף לשיטתה שלה. מקרה מובהק כזה הוא תהליך ההדחה שהיועמ"שית המפוטרת מנסה לנהל בבג"ץ נגד השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר.

את חוסר הצדק המשפטי בניסיון שנעשה לכפות על ראש הממשלה לפטר שר רק משום שמדיניותו והתנהלותו לא חביבות על הממסד המשפטי, כבר האריך להסביר עורך הדין הפרטי דוד פטר, שייצג באומץ ובחריפות שכל את השר בן גביר בפני שופטי בג"ץ. אבל לא מדובר כאן רק בעוול אלא גם באיוולת. חודשים ספורים בלבד לפני הבחירות, כל מי שמבין משהו בפוליטיקה יודע שהרדיפה המשפטית הזאת צפויה לחזק את בן גביר ומפלגתו בקלפי. גלי בהרב־מיארה בוודאי תולה את תקוותה בכך שבבחירות הבאות השמאל־מרכז יעלה לשלטון, אבל גם היא חייבת לקחת בחשבון שגם בקדנציה הבאה תהיה כאן ממשלת ימין. החלטה של בג"ץ להדיח את בן גביר תביא לכך שהוא יגיע למשא ומתן הקואליציוני הבא בראש סיעה גדולה יותר, וממילא יוכל לדרוש לעצמו תיק בכיר יותר. וכך, מי שלא רצתה את עורך הדין בן גביר כשר לביטחון לאומי, תקבל אותו אולי בקדנציה הבאה כשר המשפטים. ■

בשבע
קבוצת התקשורת הגדולה בישראל לציבור הדתי

מו"ל: בשבע השבועון לציבור הדתי בע"מ **יו"ר מועצת המנהלים בערוץ 7:** יעקב כ"ץ (כצל"ה) **יו"ר קבוצת בשבע:** דודו סעדה **עורך ראשי:** עמנואל שילה **סמנכ"ל:** דודי פינקלר **סגנית עורך:** חגית רוזנבאום **מנהל מכירות:** מאיר מלמד **מנהלת סטודיו:** סגולי קירשנבום **סטודיו:** חגית שחור, רעות מליחי, סמדר בן טוב **עורך אתר בשבע:** יוני רוטנברג **מנהל דיגיטל:** מאיר פריאנטה **רכזת מערכת:** שירה נחום **עורכות לשון:** אפרת פוקס, אפרת אורנשטיין **מנהלת הפקה:** שמרית שמח **מוקד הפצה:** 03-9185555

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

מערכת ומחלקת מודעות | טלפון: 03-9185553 פקס: 03-9237777 כתובת למשלוח דואר: ת"ד 3631 קריית אריה פ"ת 4959258 אתר: **be7.co.il** | הפצה: בר הפצות

זי"ו עולם - לחזונו ולע"נ של ר' זליג יצחק ב"ר נחום ז"ל

גלאורן לרנרBSD

☑ מבחני בגרות
☑ רישיון נהיגה
☑ ישיבה
☑ שירות צבאי

☐ יורה הלכתי?

עכשיו התור להלכה

התכנית המובילה לביניישי"ם, חיילים ומכיניסטי"ם

יורה הלכתי - הכן את עצמך לחיים!
בנושאים: שבת, כשרות וטהרת המשפחה

☑ בחינות בסיום זמן חורף וקיץ

☑ ספרי לימוד יחודיים לכל לומד

☑ בהמלצת ראשי ישיבות הציונות הדתית

הצטרפו עוד היום:

רכז התוכנית - אבישי כהן 0544896286 | אלדד זהר 053-6964822

המכללה להלכה
מבית צורבא מרבנן
לימודי תעודה במקצועות הקודש

TZURBA צורבא מרבנן M'RABANAN
לעילוי נשמת מאיר (מיש) אלימלך ז"ל

לימוד יומי קצר | מחיר מסובסד | תעודה יוקרתית | תכנית חד שנתית

זאב קם
לתגובות: lomez4@gmail.com

אופוזיציה בלי פוזיציה

נושא אחד הצליח ליצור הרמוניה, אחדות ועבודה מקצועית בין הקואליציה לאופוזיציה בכנסת – החוק לעשיית דין במחבלי הנוח'בה ← בזמן שהמאבק על הוועדה למינוי שופטים נמשך בעקשנות, הצליחו חברי ועדת חוקה משני צידי המתרס להקים ועדה ייעודית שתמנה שופטים למשפטי הנוח'בות מתוך הסכמות וויתורים ← כשעמדו נושאים עם רגישות בין־לאומית על הפרק, ידעה הוועדה לטפל בהם בצורה שקטה ויעילה

הכותרות שליוו את סוף כנס החורף של הכנסת התמקדו בעיקר בחוק עונש מוות למחבלים שקידמו מפלגת עוצמה יהודית והשר איתמר בן גביר. הסיקור התקשורתי, כמו שכבר הורגלנו, לא ממש טרח להיכנס לנבכי החוק ולסעיפיו השונים, אלא התמקד בעיקר בצהוב שמסביב, כמו בקבוק השמפניה שהניף בן גביר (אירוע טיפשי שלא מכבד את מליאת הכנסת) ובחגיגות המוחצנות שלו ושל חברי סיעתו. בלי להיכנס כרגע לשאלות האם החוק הספציפי הזה הוא החוק הנכון והמדויק שצריך היה להעביר (שהרי ודאי שעקרון עונש מוות למחבלים הוא נכון וחשוב), והאם המתווה שנבחר והחקיקה הרטרואקטיבית יביאו לתוצאה המקווה, מה שבעיקר פוספס מבחינה ציבורית באותם ימים זה החוק לעשיית דין במחבלי הנוח'בות.

כמעט בשקט, ובוודאי ללא סיקור תקשורתי רציני ומעמיק, הסתיים לו תהליך חקיקה ארוך ויסודי, שנמשך יותר משנה, סביב הצעת החוק שמסדירה את העמדתם לדין של מחבלי חמאס שביצעו את טבח שמחת תורה וכלואים בישראל. לא היה עוד חוק כזה בשנים האחרונות, גם ברמת היסודיות והרצינות של כל העבודה הפרלמנטרית שהייתה מאחוריו, ולא פחות חשוב מכך, בשילוב הנדיר כל כך (וחבל שהוא נדיר) בין קואליציה לאופוזיציה, בימים שבהם שני הצדדים אינם מסוגלים להסכים כמעט על שום דבר. החוק הענק והדרמטי הזה עבר בוועדת החוקה לקראת קריאה שנייה ושלישית (במליאה יצביעו עליו לאישור סופי ככל הנראה בפתיחת כנס הקיץ), בלי שראינו בדרך שום פיליבסטר של האופוזיציה ובלי מבול של הסתייגויות שמוגשות בדרך כלל. לפחות על פי התמיכה הרחבה שנרשמה בדיוני הוועדה, החוק אמור לעבור בתמיכתם של 110 חברי כנסת במליאה, כשרק חברי הכנסת הערבים צפויים להצביע נגדו.

זה נשמע כמעט דמיוני כשחושבים על מאבקי האימה שהתרחשו בקדנציה הנוכחית סביב ענייני מערכת המשפט, אבל בלי שאף אחד שם לב הצעת החוק הזאת, שכאמור כל פרט בה הוכנס בהסכמה מלאה, גם כוללת הקמת ועדה חדשה למינוי שופטים. הרי איך ימנו את שופטי ההרכבים שאמורים לשפוט את המחבלים הנתעבים? תוקם ועדה של חמישה נציגים מתחום המשפט, והיא תבחר את השופטים. חכו שתשמעו איך בחרו אותה ומי הוכנס אליה, ומי נשאר מחוץ לוועדה. בוועדה אחת יֵשבו נציג שימנה נשיא בית המשפט העליון לצד נציג שימנה שר המשפטים. זו לא טעות. השופט יצחק עמית והשר יריב לוין לא ממש מדברים, אבל כל אחד מהם יבחר נציג לוועדה שתמנה את השופטים בבתי הדין שישפטו את הנוח'בות. ומי לא תהיה בוועדה הזאת למינוי שופטים? לשכת עורכי הדין. וכל זה בהסכמה מלאה של האופוזיציה.

→
הסנגוריה הציבורית סירבה לייצג. מחבלי הנוח'בה הכלואים

צילום: חיים גולדברג
פלאש 90

בוועדה אחת יֵשבו נציג שימנה נשיא בית המשפט העליון לצד נציג שימנה שר המשפטים. זו לא טעות. השופט יצחק עמית והשר יריב לוין לא ממש מדברים, אבל כל אחד מהם יבחר נציג לוועדה שתמנה את השופטים בבתי הדין שישפטו את הנוח'בות. ומי לא תהיה בוועדה הזאת למינוי שופטים? לשכת עורכי הדין. וכל זה בהסכמה מלאה של האופוזיציה

סנגור נעשה קטגור

איך נס ההסכמות הזה קרה? בהתחלה ניסו לקחת את הוועדה שממנה שופטים צבאיים לבתי הדין ביהודה ושומרון והתחילו לעבוד על פי המודל שלה. אלא שאז גילו שיש לא מעט תיקונים והתאמות שצריך לבצע בעקבות הנסיבות הייחודיות של בתי הדין החדשים שמקימים בעבור מחבלי חמאס. בהמשך כבר הבינו שלמעשה מקימים ועדה חדשה לחלוטין. לדוגמה, אחד מחמשת הנציגים שבוחרים את השופטים באותה ועדה חדשה יהיה מטעם הסנגוריה הציבורית. לאנשי הסנגוריה הייתה דרישה נחרצת - שאנשיה לא יצטרכו לייצג את מחבלי חמאס במשפטים הללו, ואת הבקשה הזאת אכן קיבלו חברי הכנסת. אנשי הסנגוריה הודו שגם היו מעדיפים לא לקחת חלק בוועדה שבוחרת את השופטים עצמם, אבל כאן כבר ביקשו ממנה חברי ועדת החוקה להתפשר, והיא אכן התפשרה. וכך הסנגוריה הציבורית תידרש לבחור סנגור מהשוק הפרטי שיֵשב באותה ועדה למינוי שופטי הנוח'בות.

בדיוק כפי שעשו בסנגוריה, מיד תראו שכל גורם שהיה מעורב בהכנת החוק להקמת בתי דין מיוחדים למחבלי חמאס, כולם לקחו צעד לאחור מהעמדות הקבועות שלהם בימים כתיקונם והסכימו להתפשר. אף אחד מחברי הכנסת או מהגורמים הנוספים שהיו מעורבים בחקיקת החוק לא יצא עם כל רצונו בידו. כדי להגיע להסכמות כולם נאלצו להתפשר. שני הנציגים הנוספים בוועדה שתבחר את השופטים מגיעים מבתי הדין הצבאיים לערעורים - נשיא בתי הדין והמשנה שלו. באופן טבעי, שני הנציגים המסקרנים ביותר הם אלו שהזכרנו בהתחלה - שני שופטים בדימוס, שאחד ימנה נשיא העליון ואחד ימנה שר המשפטים. איך תיאמו את הפרטים בין שני האישים הללו, שכאמור לא ממש מדברים זה עם זה? ועדת החוקה של הכנסת פשוט פנתה בנפרד להנהלת בתי המשפט, כדי לסגור את הפינה מול נשיא העליון, ולשר המשפטים כדי לסגור את הפרטים בהקשר שלו, ובעצם שימשה סוג של מתווך בין לוין לעמית. מי היה מאמין שחברי הכנסת ימצאו את עצמם מתווכים בסכסוכים של אחרים. בכל פעם שהיה צריך לסגור משהו שקשור בחוק מול היועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב־מיארה, שלחו למשימה את חברת הכנסת יוליה מלינובסקי מישראל ביתנו, שהרי כידוע היועמ"שית לא ממש מתה על יושב ראש הוועדה חבר הכנסת שמחה רוטמן, והיא ושר המשפטים גם כן לא בדיוק מחליפים מילה ביניהם.

עת לחשות

בלי טיפת ציניות, זה היה מקסים לראות איך כל המעורבים בקידום החוק הזה, ובעיקר שני היוזמים שלו - רוטמן ומלינובסקי - החליטו מראש שבנושא הזה לא הולכים לריב על דברים שלא חייבים לריב עליהם. לדוגמה, לרוטמן היה חשוב שלא יהיו שופטים מכהנים שישפטו את מחבלי חמאס, אלא ימנו למשימה הזאת רק שופטים בדימוס. העניין הוא שאחרי בדיקה שנעשתה מול הנהלת בתי המשפט, הסבירה האחרונה שאין מספיק שופטים בדימוס על פי הקריטריונים הנדרשים, ורוטמן בתגובה הסכים להתפשר וירד מהדרישה של רק שופטים בדימוס, ובנו מנגנון שיאפשר גם מינוי של שופטים מכהנים.

ואיך קרה הנס הגלוי של הוצאת נציג לשכת עורכי הדין מאותה מיני ועדה למינוי שופטים, וזה למרות שבחלק מהטיוטות הראשונות של החוק היו כאלו שכללו את נציגי הלשכה? שוב, הכול בזכות אותה דינמיקה חיובית שאיתה באו כולם לדיונים. "אתם מבינים שגם שר המשפטים בולע פה כל מיני צפרדעים, כמו מינוי שופט לוועדה על ידי הנשיא עמית", הסביר רוטמן לחברי הכנסת מהאופוזיציה. "ואם אנחנו כבר יוצרים ועדה חדשה, אל תכניסו נציג של אותה לשכה שגם שר המשפטים וגם יושב ראש ועדת החוקה חושבים שבכלל צריך לפרק אותה. בואו לא נהפוך את זה לאירוע פוליטי". ייאמר לזכותה של האופוזיציה שלמרות שהם לא אהבו את זה, הם הסכימו לקבל את זה. כולם הרגישו שהנושא הזה, אחרי מה שעברנו כאן בשמחת תורה לפני שנתיים וחצי, הוא גדול מכולם.

וכך, כשהיה צריך לנהל את הדיונים בוועדת החוקה על הקמת אותה ועדה שתבחר את השופטים, לא הייתה לרוטמן שום בעיה להעניק לחברת הכנסת מלינובסקי את שרביט ניהול הדיון בוועדה, כדי למנוע טענות נגדו שהוא מעורב באופן מיוחד בנושא הרגיש הזה. וכשעלה הפרק בחוק שעוסק בזכויות נפגעי העבירה, הועבר שרביט ניהול הדיון לחברת אופוזיציה אחרת, חברת הכנסת קארין אלהרר מ'יש עתיד', והיא ניסחה את הפרק הזה. וכך קרה בנושאים רבים אחרים, כשכל פעם מישהו אחד זז אחורה ומישהו אחר לוקח את ההובלה.

והיה שם דבר נוסף. האחריות שגילו חברי הכנסת סביב הנושא הרגיש הזה הודגמה פעם נוספת בעוד אירוע. היה נושא בין־לאומי כלשהו שהצריך בירור והתייעצות מסוימת, מפאת הרגישות לא נציין באיזה נושא מדובר. בדרך כלל במצבים כאלו, כשרוצים לטפל בנושא מסוים בדרך שקטה, הפתרון הוא קיום ישיבה חסויה. במקרה הזה היה ברור שישיבה חסויה שכזו רק תמשוך תשומת לב לא רצויה. וחוץ מזה, ישנו חבר כנסת בשם עופר כסיף שעושה לעצמו מנהג קבוע להגיע דווקא לדיונים החסויים האלה. ולכן, מתוך הבנה של רגישות העניין, הוחלט לוותר על דיון בנושא, וכל חבר כנסת שביקש לקבל פרטים וחוות דעת סביב אותו נושא פשוט ניגש בעצמו לגורמי המקצוע הרלוונטיים במשרדי הממשלה השונים וקיבל את הפרטים הנדרשים, כשהוא זוכה לשיתוף פעולה מלא מאותם משרדים שנוגעים בדבר.

מה הלקח מכל סיפור הקמתם של בתי הדין לשפיטת מחבלי הנוח'בה? שאם רוצים להגיע להסכמות, אז אפשר. עובדה, אפילו ועדה חדשה למינוי שופטים (לעניין הזה) הצליחו להקים בקדנציה הזאת, בשילוב ידיים של קואליציה, אופוזיציה, שר משפטים ונשיא בית המשפט העליון. אז למה אי אפשר גם בחיים עצמם, בעת שגרה? אולי, ברוח יום הזיכרון ויום העצמאות, פשוט נחליט שכן אפשר.■

הכותב הוא פרשן ומגיש בכאן רשת ב' ובכאן 11 ומורה דרך

מתחם יונתן
זבוטינסקי 15-27
ברזיל 14
רמות מירסקי
מצפה רמות
IR OLAM
מצפה האלה
TZFAT ESTATES
מרכז האלה
מצפה השחר
FIVE
יפו בת ים
JERUSALEM ESTATES
פוינט הדר גנים
מצפה מבשרת
הקארדו
מצפה הרים
O BIALIK
הבית בגן
SHEVA
מצפה החורש
פרנק 37
חבצלת 9
בורוכוב
שלום יהודה
מאיר אבנר
הצוף ירושלים
מתחם יונתן
זבוטינסקי 15-27

עיר ועוד עיר
שכונה אחר שכונה
חזון הופך למציאות

אבישי גרינצייג
לתגובות: gravishai@gmail.com

צנזורה עצמית

למה מפעילי חשבונות ווטסאפ וטלגרם למיניהם מפיצים פרסומים לא אחראיים על אסונות בטרם נמסרה הודעה למשפחות? כי מדובר באנשים בזויים, והחוק שנחקק לא מזמן לא באמת נותן מענה ← כדי לפתור את הבעיה הכאובה, המדינה חייבת לקבוע גורם אחד ממלכתי ומוסמך – אבל גם אנחנו כציבור יכולים לתרום לתיקון

←
לא כי יש חוק, אלא כי יש כללים של אנושיות בסיסית. הודעה שהופצה לכתבים בסוף השבוע שעבר

צילום אילוסטרציה: שאטרסטוק

הפילוסוף אברהם קפלן אמר את המשפט הבא: "תן לילד קטן פטיש, והוא יגלה שכל מה שהוא נתקל בו טעון חבטה. לא מפתיע במיוחד לגלות שמדען מנסח בעיות באופן כזה, שכדי לפתור אותן צריך להשתמש באותן טכניקות ממש שהוא עצמו מוכשר בהן". בציבור הוטבעה הגרסה הקצרה יותר, שנכתבה כמה שנים לאחר מכן: "אם כל מה שיש לך הוא פטיש, הכול נראה כמו מסמר".

הטור הבא יעסוק בחוק איסור פרסום מידע לגבי נפגעים תשפ"ב-2022. החוק, כשמו כן הוא, נחקק ב־2022. אגב, הוא נכנס לתוקף ביום הבחירות לכנסת הנוכחית. החוק הזה קצר מאוד, וקובע בעיקרו כך: "לא יפרסם אדם את שמו הפרטי או את שם משפחתו של נפגע, וכל מידע אחר העלול להביא לידי זיהויו של הנפגע על ידי כלל הציבור, ובכלל זה סביבתו הקרובה, כל עוד גורם רשמי לא אישר שנמסרה הודעה מטעם גורם רשמי לבני משפחתו של הנפגע בדבר פגיעתו".

החוק הזה בא לאוויר העולם כתגובת נגד לרב־סרן שמועתי. בין הדוחפים לחקיקת החוק היה לא אחר מאשר דובר צה"ל דאז, תת־אלוף במילואים רן כוכב. בדברי ההסבר נכתב כי "בעתות מלחמה ואירועים ביטחוניים מופצות ידיעות שונות על זהותם של נפגעים שפוגעות באדם שפרטיו הופצו ובבני משפחתו אשר, לעיתים, שומעים על המקרה בטרם נמסרה להם הודעה מסודרת על ידי הגורם המוסמך לכך. התקדמות הטכנולוגיה ואובדן היכולת של הממסד לנהל מידע או לצנזרו גורמים להתעצמות התופעה בשנים האחרונות". על פי דברי ההסבר, "הרצון למנוע את התופעה הפסולה ולהרתיע את המפרסמים מלהפיץ שמועות בעניין מצריכה הסדרה בחוק".

תחזרו רגע ללשון החוק בפסקה הקודמת, ותראו שיש בה עמימות. מהי ההגדרה של נפגע? מהו גורם רשמי? מתי החוק לא חל? החוק עונה על השאלות הללו. "גורם רשמי - צבא ההגנה לישראל, משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר, הרשות הארצית לכבאות והצלה או רשות מקומית".

> במקום שיהיה גורם אחד שמוסמך להודיע, יש לנו שלל גופים שמוסמכים לפרסם על נפגעים. ככה מתחילות ההתנגשויות. לדובר צה"ל יש את הכללים שלו מתי ואיך להודיע, אך לרשות המקומית יש את הכללים שלה. אי האחידות הזאת יוצרת אנדרלמוסיה של ממש, והציבור מרגיש שכל אחד יכול לפרסם מה שבא לו

נניח לשיקולים של המחוקק שהרחיב כל כך את הגדרת הגורם הרשמי. היום (ולדעתי היה אפשר להבין זאת מראש) ברור לגמרי שההגדרה הזאת היא אם כל חטאת. במקום שיהיה גורם אחד שמוסמך להודיע, יש לנו שלל גופים שמוסמכים לפרסם על נפגעים (למרבה הביזאר, אף אחד מהם הוא לא גוף רפואי). ככה מתחילות ההתנגשויות. לדובר צה"ל יש את הכללים שלו מתי ואיך להודיע, אך לרשות המקומית יש את הכללים שלה. פעמים רבות הציבור מקבל הודעה מהרשות המקומית על נפילת חייל שעות רבות (ולפעמים כמעט יום שלם) לפני הודעה של דובר צה"ל. אי האחידות הזאת יוצרת אנדרלמוסיה של ממש. הציבור מרגיש שכל אחד יכול לפרסם מה שבא לו. פתאום בית הספר מחליט להוציא הודעה, והיישוב, וסתם ערוץ טלגרם וכו' וכו'.

ובאמת זו תופעה שלא תיאמן, שבישראל יש שורת ארגונים רשמיים שמוציאים במקביל ובלי תיאום הודעות בחירום. אם יש חלילה שיגור רקטות, או טילים, או תאונה קשה או פיגוע, הגופים הללו מתחרים ביניהם מי יוציא ראשון את ההודעה. המשטרה, מד"א, איחוד הצלה, פיקוד העורף, זק"א איחוד, זק"א מאוחד, כבאות והצלה. כל כך מסובך ששר הבריאות והשר לביטחון לאומי ישבו חמש דקות ויקבעו ביניהם נוהל לגופים הללו? בעוד שגוף אחד אומר שלא ידוע על נפגעים, השני אומר שיש פצוע קשה, השלישי אומר אנוש, והרביעי כבר מכריז בשידור חי שנקבע מוות. אם זה לא היה אסון, זה היה מצחיק.

פרונט front

Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.
Promised.
Delivered.

ניסיון מוביל למקצועיות
מחויבות הופכת למצוינות

כבר 30 שנה
בונים עולם חדש

I·S·A
Inspire · Standout · Achieve

isa-grp.com | *3850

אבישי גרינצייג

קיבלתם מידע? תחשבו עשר פעמים לפני שאתם מעבירים אותו הלאה. פינוי חייל פצוע לטיפול

צילום: דו"צ

לא מתייחס לפייק ניוז

אבל בואו נחזור ללשון החוק. נאסר לפרסם שם פרטי או משפחה או כל פרט מזהה אודות הנפגע. אבל מהי הגדרת נפגע? החוק עונה: "'נפגע' - כל אחד מאלה: (1) חייל, שוטר, סוהר או לוחם אש שנספה או שנפצע פציעה קשה; (2) אדם שנרצח או שנפצע פציעה קשה בפעולת איבה; (3) אדם שנהרג או שנפצע פציעה קשה באירוע פתאומי". החוק הזה יותר מחורר מגבינה שוויצרית. היו למחוקקים כוונות טובות, אבל הוא לא מועיל בכלום. למה? שימו לב שהוא אוסר לפרסם רק את זהותו של הנפגע. אם אני לא מפרסם את זהות הנפגע, אלא אומר שיש לא עלינו הרוגים או פצועים קשה בלי לציין פרטים מזהים - החוק לא חל במקרה הזה. למרות שמצד ההיגיון, זה רק יותר חמור. במקום לגרום עוול למשפחה ספציפית, פרסום כזה גורם עוול ומכניס לחרדות עשרות אלפי משפחות, שחוששות שאולי מדובר ביקירן.

פרט לכך, החוק בגרסתו הסופית אוסר רק לפרסם מידע אמת. כלומר, אם עיתונאי או בעל ערוץ טלגרם או מי שזה לא יהיה כתב שאדם כזה וכזה נהרג או נפצע קשה - החוק קובע שזו עוולה אזרחית, המאפשרת לנפגע או לבני משפחתו להגיש בגין כך תביעה. מופרך מאוד לחשוב שאדם שחשך עליו עולמו יחליט להשקיע את האנרגיה שלו בתביעות נגד אנשים שפרסמו את הידיעה לפני שהותרה לפרסום. בטח ובטח לאור העובדה שסכום הפיצוי (המקסימלי!) עומד על כ־12 אלף שקלים בלבד. אם מטרת החוק הייתה להרתיע, ברור לחלוטין שאין שום דבר מרתיע בקשקוש הזה (אציין שהצעת החוק דיברה מלכתחילה על סכום גבוה פי חמישה).

אבל העיקר, כמו שכתבתי, הוא שהחוק אוסר רק לפרסם מידע אמת. אם שמעתי שמועה על פלוני או על אלמוני ופרסמתי - הם לא יוכלו לתבוע (לפחות על פי חוק זה) אם המידע היה שגוי. זה ממש מנוגד להיגיון. אם יש איסור לפרסם מידע אמת על אדם שנהרג או נפצע קשה כדי לשמור על כבודו וכבוד משפחתו ושלוותם הנפשית, אז קל חומר שזה נכון אם מדובר בפייק ניוז. גם כאן הצעת החוק מלכתחילה הבהירה, לכאורה, שהחוק יחול גם אם המידע איננו אמת. שורשו של החוק, יש לציין, בפרסום עיתונאי על אסון, שבו בטעות אחד מכלי התקשורת פרסם שחייל מסוים נספה, אך לאחר מכן התברר שהוא ניצל ושרד את התאונה הקשה. חוץ מזה, אם אני לא מפרסם שיש הרוג או פצוע, אלא רק "תקרית קשה בדרום לבנון" או "רפיח, איום ונורא", "תתפללו לרפואת חיילינו האמיצים" וכל כיוצא בזה - החוק הזה פשוט לא רלוונטי. הוא ממש לא חל על הפרסומים האלה ודומיהם.

אז תגידו, רגע, אבל יש צנזורה שאמורה לטפל. בישראל, חרף היותה דמוקרטיה תוססת, נותר שריד לא בדיוק דמוקרטי. תקנות ההגנה מתקופת המנדט הבריטי מאפשרות לצנזורה הצבאית לצנזר ידיעות. אלא מה? הסמכות של הצנזורה להתערב היא רק כאשר תיגרם פגיעה ממשית בביטחון המדינה. פרסום שם של נפגע הוא מעשה מגונה ומתועב, אבל פגיעה בביטחון המדינה אין כאן. ליתר דיוק, בדרך כלל אין כאן. מתי כן עלולה להיות? אם הפרסום יהיה מיידי ויתייחס למיקום ספציפי, בעוד שהכוחות עדיין בלחימה או שוהים בו וכדומה. ככלל, הצנזורה לא באמת רלוונטית למקרים הללו.

אפקט הדומינו של המערב הפרוע

לא סתם פתחתי את הטור באמירה על הפטיש והמסמר. במדינת ישראל יש תופעה הולכת ומתרחבת שכל בעיה חייבת להיפתר בכלים חקיקתיים, ומצווה מן המובחר - כלים פליליים. אך מה לעשות שהחוק הוא לא פתרון לכל בעיה, קשה ככל שתהיה, וגם הכלים הפליליים לא יכולים להוות פתרון קסם לכל בעיה? אבל אם כבר יש חוק - צריך להתאים אותו למציאות של 2026, ולא להשאיר אותו בגרסתו המביכה וחסרת התוכן והשיניים. אני מודה שאני לא מבין איך אנחנו נמצאים בשלהי אפריל 2026, ועדיין אף אחד לא עדכן את החוק הזה, למרות שכל בר דעת מבין שהוא לא מותאם למציאות.

מכל מקום, הפתרון המשמעותי הוא לא סנקציה פלילית, ולא לשלוח את משפחת הנפטר לגלות מי זה "חדשות #^* ללא צנזורה" בטלגרם, כדי לנהל נגדו הליך שבסופו היא תקבל לכל היותר קצת יותר מעשרת אלפים שקלים בעוד אי אלו שנים. הפתרון, בראש ובראשונה, הוא קביעת נהלים מותאמים למציאות ומסונכרנים על ידי דובר צה"ל ועל ידי הרשויות המקומיות (היו מקרים שדובר צה"ל הוציא הודעה לאחר שכבר התקיימה הלוויה. השיקול היה טהור ועניני, אבל ברור שזה פשוט לא שייך לעידן של הרשתות החברתיות ומהירות הפצת המידע).

ואחרי קביעת הנהלים המותאמים - שיימינג לעיתונאים, בעלי ערוץ טלגרם, ווטסאפ, אינסטגרם או גביעי אשל וחוט שמפיצים את השמועות הללו. לא משנה אם הם ימנים, שמאלנים, דתיים או חילונים, יהודים או ערבים, חושבים פוליטית בדיוק כמוך או ההפך ממך - הם צריכים להיות מוקעים. ראיתם מישהו שפרסם "רק רמז" על אירוע קשה בטרם הותר לפרסום? תסירו ממנו עוקב (לחלק מהאנשים זו סנקציה כמעט כמו כלא). תשלחו לו שיימינג. תשלחו בהמוניכם הודעות זעם לטלפון הפרטי שלו. תספרו לו על הצער שהוא גרם למשפחות, או לכם באופן אישי. תשאלו אותו מי בדיוק מינה אותו להיות מודיע נפגעים, ואיך הוא יצליח לכפר על החרדות ועוגמת הנפש שהוא גרם.

> ראיתם מישהו שפרסם "רק רמז" על אירוע קשה בטרם הותר לפרסום? תסירו ממנו עוקב. תעשו לו שיימינג. תשלחו לו הודעות זעם בהמוניכם לטלפון הפרטי שלו. תספרו לו על הצער שהוא גרם למשפחות, או לכם באופן אישי. תשאלו אותו מי בדיוק מינה אותו להיות מודיע נפגעים, ואיך הוא יצליח לכפר על החרדות ועוגמת הנפש שהוא גרם

באחד מהמקרים שאירעו לפני שבוע, המפרסם טען שהמשפחות כבר עודכנו. לצורך העניין, אאמין לו שחשב שזה נכון. בפועל - לא כל בני המשפחה עודכנו. אני לא מצליח להבין את הדרייב של אנשים לרוץ לפרסם (וזה גם מנוגד להלכה ולמסורת, אבל נניח לזה) ראשונים על אסונות. איזה מין הישג זה? וואו, אתה תותח, פרסמת לפני כולם שחייל נפצע קשה או נהרג. עיתונאי תותח אתה. אני חוזר על מה שאמרתי: הסרת עוקב, שיימינג והודעות אישיות נזעמות לטלפון האישי של המפרסם. זה הפתרון הכי מועיל. ואם אתם עצמכם קיבלתם מידע, תחשבו עשר פעמים לפני שאתם מעבירים אותו הלאה. לא רק כי החוק וכו' אלא כי אתם בני אדם. גם אם הכוונות שלכם יהיו טובות, התוצאה לא.

ועוד נקודה אחת בכל זאת לצנזורה: גם אם זה לא במנדט שלכם לטפל בפרסומים האלה, הניסיון מלמד שאם אדם הוא דרעק ומפרסם פרסומים כאלה, הוא יפרסם גם פרסומים שפוגעים בביטחון המדינה. תשקיעו קצת אנרגיה בכל ערוצי הטלגרם והווטסאפ "ללא צנזורה" למיניהם. הם הפכו למערב פרוע, ומעקרים מתוכן את כל הקונספט של מוסד הצנזורה. מה שנאסר בפרסום בכלי התקשורת הממוסדים, מוצא את דרכו בערוצים הללו. כמו אפקט דומינו, זה גם גורם לכלי התקשורת הממוסדים לזלזל ולהפר את ההנחיות. אין לכם סמכות לטפל בפרסום נפגעים, אבל אם תטפלו ותאכפו מולם את הדין - זה יהיה בונוס הולם לשלומן הנפשי של המשפחות. ■

צולם בבתים
שנמסרים
לאכלוס
בימים אלה
פתאום
קם אדם
ויש לו בית ענק
צמוד קרקע
צמוד לירושלים
נותרו 2 בתים דו משפחתיים לאכלוס מיידי!
הפארק החדש
באדם מזרח
2026
אוכלוסייה חדשה
צעירה ומגוונת
מאות יחידות דיור
חדשות
הרחבת הכביש לירושלים
3 נתיבים לכל כיוון
צפי משוער לסיום קיץ 2028
2030
תחילת אכלוס
באדם מזרח
בתים ראשונים
בחורף 2026
שיקוע עטרות
כביש חדש מכיכר אדם
לכביש 443
צפי משוער לסיום קיץ 2026
מרכז רפואי, ומרכזי בילוי ופנאי
חדשים בשער בנימין
צפי משוער לסיום קיץ 2026
פרסומי ישראל
אדם
מזרח
לגור ביישוב להיות ירושלמי
חותם
dun&bradstreet
אמינות
שיווק:
ב.הר-אל
החברה לפיתוח
מטה בנימין
החל מ- 3,050,000 ₪
HLPADAM.CO.IL
*6297

יוני רוטנברג
לתגובות: yoniro770@gmail.com

שלוש הערות על ניצחון

אז מהו ניצחון? השטחה מוחלטת של רצועת עזה, חיסול של חיזבאללה עד הקלצ'ניקוב האחרון ו"זבנג וגמרנו" באיראן? ← או שאולי צריך לעדכן את מילון המושגים שלנו ולהבין שמדובר במערכה מתמשכת, שאנחנו כרגע בעיצומו של הפרק השלישי שלה. וכן, אנחנו בהחלט מנצחים

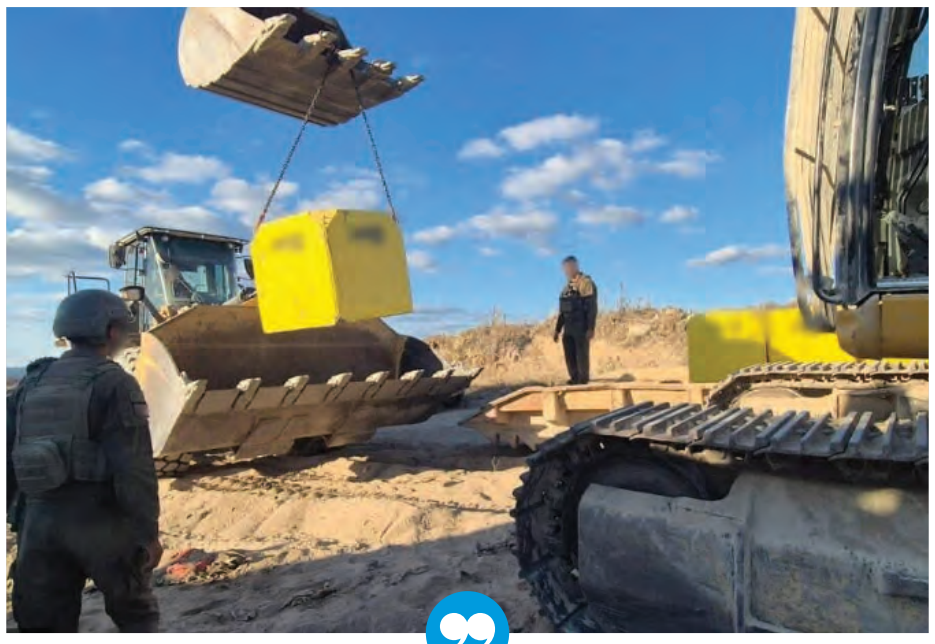

→
מה שצה"ל והממשלה לא תכננו, באה המציאות וקבעה בשטח. כוחות צה"ל מסמנים את הקו הצהוב ברצועת עזה

צילום: דובר צה"ל

1 לאחרונה קראתי מאמר מעניין שכתבה ד"ר אור ברק, אי אז בשנת 2021, על הגדרת המונחים "הכרעה" ו"ניצחון" בתפיסת צה"ל והציבור הישראלי. בקצרה, כבר שנים ארוכות שיש בלבול בקרב המצביאים והמלומדים הצבאיים בהגדרת המושגים. שבירת הרצון של האויב, ריסוק רוב הכוח שלו, השגת המטרות שנקבעו מראש - כל אלה הגדרות שהוצעו, אבל בהירות אין.

ד"ר ברק מציעה הסבר מעניין מאוד. זה לא מקרי, עצם העיסוק במושג "הכרעה" הוא ניסיון של הצבא ליצור אלטרנטיבה למושג "ניצחון". וזה אפילו לא לגנותו - זה כורח שכפתה המציאות המשתנה. היא מצטטת את פרופ' גבי סיבוני, שאינו חשוד ברפיסות או בתבוסתנות, שהניח על השולחן באופן מפוכח את התנאים החדשים, עוד בשנת 2009: "ככל הנראה לעין, מלחמת ששת הימים ומאפייניה לא יחזרו שוב. מתחייבת מסגרת מושגית מחודשת לתיאום ציפיות בין צה"ל, הדרג המדיני ואזרחי המדינה... יש לסלק מהשיח האסטרטגי בישראל מושגים דוגמת ניצחון והכרעה מהירים ומוחלטים, או לכל הפחות להגדירם מחדש בהקשרי האיום הנוכחי".

זו "המלחמה הא־סימטרית" שפרצה לחיינו לפני ארבעים שנה ויותר, ושיבשה את כל הנחות היסוד - מלחמה עם אויב שמלכתחילה לא מתיימר לנצח אותך בשדה קרב קונבנציונלי, ולפיכך גם לא מעניק לך את הניצחון המובהק כשאתה מביס אותו שם. אש"ף, חיזבאללה, חמאס ושאר הארגונים הפלשתיניים אתגרו את התפיסה הצה"לית. כמענה לאתגר, ניסה צה"ל לנסח הגדרות חדשות שיאפשרו לו להכריז - בהיעדר הניצחון הקלאסי שמושג בכניעה ונסיגה של האויב - על הכרעה של האויב.

ברק מעירה הערה מעניינת על המונח החדש, שבחלוף חמש שנים הופכת למדויקת אפילו יותר. המונח הכרעה שאול מעולמות אחרים. ישנה הכרעה בבית המשפט, הכרעה מתקבלת בתחרות ספורטיבית, או על שולחן קבלת ההחלטות. ההשאלה של המושג הזה לעולם הצבאי היא חידוש עברי. בז'רגון הצבאי האמריקני, למשל, אין מקבילה לכך. וההסבר פשוט: כל ההכרעות המקוריות, שמהן נשאל המושג, הן הכרעות שמקבל גורם מוסכם על כל הצדדים. השופט בבית המשפט, או זה שלבוש בבגדי ספורט ורץ על כר מגרש הכדורגל. מרגע שהכריע איזה צד גבר, ההכרעה היא מוחלטת ואין אחריה ערעור. ולכן זו שאלה לא מוצלחת בעליל - בשדה הקרב אין שופט קווים, ולעולם לא תצא בת קול מוסכמת ותכריז שצד זה או יריבו ניצח.

אנחנו חשים את האבחנה המעניינת הזאת על בשרנו בימים אלה. חיזבאללה, שאיבד אלפי לוחמים, ששמט את כפרי הדרום שנשבע להגן עליהם, שאיבד את כל הנהגתו, שהפסיד בכל קרב ובמיוחד בקרב על המעוז שלו בבינת ג'בייל - עורך ברגעים אלה ממש תהלוכות ניצחון בערי לבנון. גם איראן, שנחלה תבוסה במישור הצבאי, מחזיקה קלף מדיני אחרון ובאמצעותו מטשטשת את מאזן הכוחות. על חמאס המוכה והחבול, ששורד ברמה דלה וקיומית, אין בכלל מה לדבר.

זה מחייב אותנו לחשוב מחדש על מושגי הניצחון שלנו. ככל שנתלה את עצמנו בתודעת האויב - לעולם נובס. אם נשאף לכלות את אחרון הקלצ'ניקובים והפעילים, נגזור על עצמנו עומס צבאי וכלכלי ששכרו יצא בהפסדו. צריך לומר ביושר שהממשלה טעתה באופן עקבי בעמידה שלה מול הציבור. בגזרת עזה אולי לא הייתה ממש ברירה, באותם ימים מוכי יגון וייאוש שאחרי הטבח, אלא להישבע שנהרוג את מחבלי חמאס עד האחרון שבהם. מבחינה רציונלית, בכל אופן, זה לא היה צעד מוצלח.

אבל גם מול איראן עברנו שנים ארוכות של הינדוס תודעה מוטעה: היזכרו נא במאות הכתבות, הדיונים והמאמרים שבהם שלטה הטרמינולוגיה "תקיפה באיראן". בכל אותן שנים שמענו טייסים לשעבר ושאר מומחי ביטחון מנתחים האם ישראל יכולה להפיק מתקפה על מתקני הגרעין האיראניים ולחסל אותם. זו גם הייתה השפה של נבחרי הציבור. כל מי שניזון מהמידע הזה, הבין שמדובר במתקפה סטייל השמדת הכורים בעיראק ובסוריה, עם עוד תוספת מאמץ של יעפים ספורים. להבין שמדובר במלחמה כוללת, ושהאיום אינו מסתכם בגרעין - מעטים יכולים להעיד על עצמם שהבינו.

כשהציפיות הן כאלה, האכזבות יבואו בעקבותיהן. למרות הצלחות צבאיות מזהירות ועקביות בכל הגזרות, הנהי על מלחמת הנצח חסרת התכלית עודנו כאן. וזה חבל, כי אין לכך אחיזה במציאות.

> 'חרבות ברזל' אינה מלחמה חדשה, אלא נקודת מפנה אסטרטגית במערכה ותיקה. יותר מכל מה שהתרחש בארבעים השנים שקדמו לה, היא קירבה אותנו אל הניצחון המוחלט. כל אויבינו הוחלשו דרמטית ואיבדו את רוב היכולת שעמדה לרשותם. מכאן ימים יגידו. את התוצאות הסופיות בהחלט נוכל לבחון רק בעוד שנים

2 אז איך כן אפשר להגדיר את המצב שנוצר? לא הייתי רוצה להיכנס לטבלאות השוואה כמה השגנו ומה הפסדנו. זו בחינה לא נכונה, ובעיקר לא מובהקת ונתונה לפרשנות. לדעתי, אפשר להתבסס על מציאות אחת מוצקה ומוחשית, שמבטאת את כל העניין: הקו הצהוב.

בואו נגלגל לרגע את סליל הקלטת לאחור (לילידי שנת 2000 ומעלה: הבה נגלול אחורה בפיד) וניזכר בתמונות הניצחון השונות שנשמעו לגבי עזה. היו שדיברו על לשטח הכול, אבל זו הייתה גחמה של זעם מן הסתם ותו לא. היו מינימליסטים הרבה יותר - אחד מהם עמד בראש המטה הכללי והוביל שיטת פשיטות מטוררללת. קול שנשמע לא מעט, ונחשב ניצי יחסית, גרס שצריך לקחת להם שטח משום שזו הדרך להכאיב להם. חלקם אף סימנו את התוחמת הצפונית כתא השטח הרצוי. אך זה היה קול קיצוני. היה די ברור שמערכת הביטחון, והממשלה בעקבותיה, לא בעניין.

והנה, באה המציאות ויישרה קו. צה"ל לא רק מחזיק בתוחמת הצפונית באופן קבוע, אלא בשטח ששווה לכמעט 50 אחוזים משטח הרצועה כולה. הוא עובד בשיטתיות להריסת כל המבנים (מחילה, תשתיות הטרור) בגזרה, מקים מכשול קבוע וביסס קו מוצבים. זה היה החזון הניצי בתחילת המלחמה, והנה הוא קרם עור וגידים. לא זו אף זו, הוא גם קורם בימים אלה עור וגידים בדרום לבנון. השבוע פרסם צה"ל באופן רשמי את קו ההגנה החדש, ובואו נאמר שבעיניי ראיתי כבר לפני חודש את זרם המבנים היבילים ששונעו צפונה על כביש 90 בואכה קריית שמונה.

זו בעיניי תמונת מצב שמאפשרת להסיק מסקנות ברורות לגבי תוצאות המלחמה. זה הישג ביטחוני חשוב ביצירת מרחב אבטחה סביר כלקח מהפשיטה בשבעה באוקטובר, ובעיקר הישג תודעתי: לפגיעה בישראל יש מחיר כבד. נדרשים עוד הרבה פתרונות לאתגרים שנוצרו, אבל הכיוון ברור. המבחן של הממשלה יהיה בשימור ההישגים האלה, וזה יקרה בזירה הדיפלומטית. כל עוד חמאס וחיזבאללה קיימים, הקו הצהוב קיים. אם יושג בעתיד הסדר קבע שמביא קבלות על חיסולם - יהיה מקום גם למשא ומתן.

3 אין זה אומר שזונחים את הניצחון המוחלט. רק שבניגוד למה שכולנו היינו שמחים לראות, לתהליכים גדולים כאלה יש קצב משלהם. בהקשר הזה, טוב להתבונן בהיסטוריה דרך המשקפיים של תת־אלוף במילואים ערן אורטל, ובאופן שבו הוא ממפה את מלחמות ישראל בספרו 'המלחמה שלפני' ובמאמרים רבים.

למעשה, לפי אורטל אנחנו מצויים כעת במערכה השלישית בתולדות מדינת ישראל. הראשונה, המאבק לכינון המדינה, הייתה קצרה יחסית - פחות או יותר מה שאנחנו רגילים לכנות מלחמת העצמאות. מאז ועד 1982 ניטשה המערכה בין מדינת ישראל למדינות ערב, בהובלת מצרים וסוריה. הלחימה בסיני בשנות החמישים, מלחמות ששת הימים ויום כיפור, ההתשות שביניהן - כל אלה היו חלק ממערכה גדולה שבה ניסו מדינות ערב לבטל את ריבונות ישראל. היא הוכרעה בניצחון מוחץ כאשר מצרים וירדן חתמו על הסכמים המכירים בקיומה של ישראל ומבטיחים שביתת נשק, וכאשר סוריה קיבלה החלטה אסטרטגית לא להתערב במבצע שלום הגליל ולהימנע מעימות גדול עם ישראל.

מאז ועד היום ניטשת המערכה בין ישראל ובין ארגוני הטרור, ובאופן עמוק יותר בין ישראל לציר הטרור השיעי. 'חרבות ברזל' אינה מלחמה חדשה, אלא נקודת מפנה אסטרטגית במערכה ותיקה. יותר מכל מה שהתרחש בארבעים השנים שקדמו לה, היא קירבה אותנו אל הניצחון המוחלט. כל אויבינו הוחלשו דרמטית ואיבדו את רוב היכולת שעמדה לרשותם. מכאן ימים יגידו: יבוצעו מהלכים דיפלומטיים, יתרחשו שינויים פנימיים וגאופוליטיים, יקומו כוחות אחרים. את התוצאות הסופיות בהחלט נוכל לבחון רק בעוד שנים, אם כי די ברור מה הכיוון. כפי שלמצרים, סוריה וירדן נדרשו שנים ארוכות מאז התבוסה הצבאית כדי להודות בה, כך ייתכנו התרחשויות דומות בימינו אנו.

סבלנות היא מידה טובה בחיים האישיים, ועוד יותר מכך בחיי אומה. ■

בראשית

דיור מוגן יוקרתי לבני 65+ בהרי ירושלים

פתחנו!

מוזמנים להצטרף לקהילה של בראשית, שכבר נהנית מהסטנדרטים הגבוהים,
חיי התרבות התוססים, המרצים והאמנים המובילים בישראל.

יום שני, 27.4 | 11:00

עשרת הדברות כמהפכה פוליטית

טקסט דתי -
או קריאה מהפכנית לסדר חברתי אחר?
הרב ד"ר עידו פכטר
סגן נשיא בית מורשה ומייסד "למעשה"

כל האירועים ללא עלות | חובה להירשם מראש 2349*

בראשית
דיור מוגן בהרי ירושלים

בראשית, הרי ירושלים

B-WAY DIGITAL

חגית רוזנבאום
לתגובות: Hagitr72@gmail.com

לוחמים ללא זכויות אדם

לאחר שישה ימים שבהם נמנע ממנו להיפגש עם עורך דין, שוחרר לוחם מילואים מסור ומוערך למעצר בית וסיפר על חקירות קשות: מניעת שינה קיצונית, חוקרים שכינו אותו "מחבל" ו"נאצי" והשלכתו לתא מעצר זעיר ← נבחרי ציבור יצאו במתקפה חריפה נגד השב"כ והפרקליטות – ששללו את זכויותיו הבסיסיות של הלוחם בשל מעורבותו האפשרית באירוע, שלכל הדעות הוגדר כאירוע טרור ← ואיפה ראש השב"כ, דוד זיני?

← "לא נתפס שלוחם מילואים מקבל תנאים ויחס של מחבל". הלוחם שנחקר בשב"כ

צילום: באדיבות המשפחה

בימים כתיקונם, אביגיל מאירוביץ' היא מורה לאזרחות. רק לאחרונה הגישה את תלמידותיה לבגרות, ואחד הסעיפים שהן יודעות לדקלם היטב קשור לזכות האזרח להליך הוגן, כחלק מסל זכויות האדם במדינה דמוקרטית. בתוך הזכות להליך הוגן, יודעות התלמידות לציין את זכותו של אדם עצור למפגש עם עורך דין. אבל בשבוע האחרון חוותה המורה לאזרחות סטירת לחי מהדמוקרטיה הישראלית, כזו שלחלוטין לא עולה בקנה אחד עם החומר התאורטי לבגרות. "אני אצטרך להגיש לבגרות גם בשנה הבאה", היא אומרת ל'בשבע', "ואני לא יודעת מה אעשה. איזו מין דמוקרטיה זו?"

אהרל'ה ואביגיל מאירוביץ' לא שיערו מעולם שייקלעו לסיטואציה הקפקאית, ולא פחות מכך מפחידה, שבתוכה הם התגלגלו במשך שישה ימים. שניהם אנשי חינוך ותיקים, תושבי אבני חפץ, הורים לאחד עשר ילדים, שבשנתיים האחרונות מסרו את הנפש חודשים ארוכים בלחימה אינטנסיבית בחזיתות השונות. בזמן שבו אנו מדברות, שישה מילדיה משרתים כלוחמים, ועוד שני חתנים מגויסים גם הם למילואים.

ביום רביעי שעבר, לפנות בוקר, נלקח בנה - לוחם מילואים מוערך בן 25 מגדוד דוכיפת, שעשה חודשי שירות ארוכים בעזה וביהודה ושומרון - למעצר שב"כ. ביום שני השבוע, אחרי שישה ימי חקירה קשים, ולאחר שהוטל עליו הכלי הדרקוני של מניעת מפגש עם עורך דין, החליט בית המשפט לשחררו למעצר בית בן שלושה ימים. מוקדם יותר באותו בוקר גם הוסר במפתיע איסור המפגש עם עורך דין.

ששת הימים במרתפי השב"כ, שבהם לא היה עימו כל קשר בהוראת השב"כ והפרקליטות, היו ימים של חרדה ממשית של בני משפחתו לגורלו. לאחר ששוחרר, התברר שדאגתם לא הייתה לשווא. אומנם למדרגת העינויים של מקרים דומים שמוכרים מההיסטוריה הלא מחמיאה של המחלקה היהודית בשב"כ לא הגיעו במקרה הזה, אבל מניעת המפגש עם עורך דין אכן הולידה תנאי חקירה קשים מאוד, כפי שמספר עורך הדין שפגש בו, נתי רום מארגון 'חוננו'. הלוחם, ששמו עדיין חוסה תחת צו איסור פרסום לצד פרטים נוספים מהפרשה, סיפר על מניעת שינה קיצונית - חמש שעות שינה בשלושה ימים, כיסוי עיניים כאחרון המחבלים, תא מעצר קטנטן של ארבעה מטרים מרובעים, חקירות מתישות במשך ימים שלמים, וקללות ונאצות של החוקרים כגון "מחבל" ו"נאצי". כל זאת, נזכיר, יחס שמעניקה מדינת ישראל ללוחם מוערך על ידי אחיו לנשק, שלחם בקרבות מסוכנים ושירת מאות ימי מילואים בשנתיים האחרונות בעזה וביהודה ושומרון.

> **אביגיל מאירוביץ', אימו של החייל שנעצר:** "לא ידענו עליו שום דבר. לא מה מצבו הפיזי או הנפשי, ולא באילו תנאים מחזיקים אותו. הוא אמר שביקש רופא ולא נתנו לו. וזה כל כך מקומם. הזכות לעורך דין היא כל כך בסיסית, לכל רוצח במדינה נותנים את הזכות הזאת! למה להתנהג אליו כאל אחרון המחבלים?"

הרזומה האפל של המחלקה היהודית בשב"כ מלמד שימי חקירה תחת מניעת מפגש עם עורך דין משמשים כלי דורסני לסחיטת הודאות מהחשודים בדרכים שהולמות משטרים אפלים. כך הושגה למשל בתיק דומא הודאתו של עמירם בן אוליאל, שעונה קשות במשך כמה ימים ללא אפשרות מפגש עם עורך דין, מה שהוביל להרשעתו על סמך הודאה לא קבילה ושליחתו לריצוי עונש מאסר עולם.

כדרכו של השב"כ, ככל שהתיק מחורר יותר - כך האמצעים הדרקוניים חמורים יותר, כדי לנסות לייצר בכל זאת יש מאין. תיקים דומים רבים הסתיימו בלא כלום, אבל במחלקה היהודית מתעקשים בכל פעם למלא בלון של אוויר חם גם בידיעה שהוא יתפוצץ לבסוף. אבל מדוע בעידן שבו דוד זיני הוא ראש השב"כ נמשכת התנהלותה חסרת הרסן של המחלקה היהודית בארגון? מדוע מי שטרח למחוק את המושג "טרור יהודי" מהארגון אינו עוצר את רמיסת זכויות האדם במחלקה שתחת אחריותו?

לא מיותר להזכיר בהקשר זה את ההקלטות הידועות לשמצה של ראש המחלקה היהודית, שדיבר על השלכת מתנחלים לתאים עם עכברים, בלי ראיות. הזעזוע שהשתרר אז סביב ההקלטות נדם, והעכברים ממשיכים לארח מתנחלים במרתפים באין מפריע. ואולי אחוזים מההיתר שעשה לעצמו השב"כ הפעם שייכים לקולות שהצטרפו לאחרונה לקמפיין "אלימות המתנחלים", ויצרו אווירה ציבורית שמאפשרת לשב"כ את השימוש בכלי האנטי־דמוקרטי במקרה הזה.

לפחות שההליך יהיה הוגן

הלוחם שנעצר נחקר בחשד לאירוע שהתרחש לפני כחודש סמוך לכפר קוצרא בשומרון. האירוע - שלכל הדעות, הן על פי סרטון שמתעד אותו, הן לגרסת השב"כ והן לדברי השופטת - החל כאירוע טרור של ערבים מהכפר שיידו אבנים אל רועי צאן יהודים. לטענת הפורעים הערבים, העימות הסתיים בירי של חייל צה"ל, לכאורה החשוד שנעצר,

עזריאלי
מכללה אקדמית להנדסה
ירושלים

יום פתוח ללימודי הנדסה בירושלים

שישי
08.05
9:00

- הנדסה אזרחית B.Sc.
- הנדסת תעשייה וניהול B.Sc.
- הנדסת תוכנה B.Sc.
- הנדסת חשמל ואלקטרוניקה B.Sc.
- מדעי המחשב B.Sc.
- הנדסת ביוטכנולוגיה B.Sc.
- הנדסת חומרים B.Sc.
- הנדסת מכונות B.Sc.
- תואר שני בהנדסת תוכנה M.Sc.
- תואר שני ביזמות טכנולוגית M.A.
- מכינות קדם אקדמיות

הנדסה משנה חיים *9087

חגית רוזנבאום

"לא יכול להיות שפרקליטות המדינה והשב"כ יתעללו בחייל צה"ל". בני משפחת מאירוביץ' עם חבר הכנסת עמית הלוי ועורך הדין נתי רום בבית המשפט

לעבר אחד ממיידי האבנים - שנהרג. הלוחם נמצא עדיין בשירות מילואים. ביום רביעי שעבר, בחמש לפנות בוקר, הוצא ממיטתו בבסיס על ידי אנשי השב"כ והמשטרה ונלקח לבית הוריו באבני חפץ. ההורים נבהלו מאוד לשמוע דפיקות בשעה כזו, במיוחד נוכח החשש המקנן בליבם לשלום ילדיהם הרבים בחזיתות השונות. הבן התקשר מבחוץ ואמר לאב שהוא פה עם משטרה ושב"כ, מה שהלחיץ את ההורים עוד יותר. חיפוש שנערך על ידי אנשי השב"כ בחדרו של הבן לא הניב מאומה, ומאז נותק הקשר עם הבן למשך שישה ימים.

"התחושה קשה מאוד", אומרת לנו האם אביגיל השבוע, "תחושה של נבגדות מאוד גדולה מטעם המדינה. אנחנו כל כך מחנכים את הילדים לאהבת המדינה, לכבוד למדינה, למערכות שלה, להיות שומרי חוק", היא אומרת בכאב. המעצר באישון לילה, ההגעה המלחיצה לבית ההורים, ובעיקר מניעת המפגש עם עורך דין, שכיווצה את לב האם שלה בפחד תמידי, פוערים בור של כאב וכעס בקרב בני המשפחה הכל כך לוחמת הזאת.

"אנחנו אפילו לא יודעים אם הוא היה נוכח בכלל באירוע הזה, ואם כן - האם הוא זה שירה, או אם ירו בכלל, הכול בסימן שאלה גדול", היא אומרת, "לא מגיע ללוחם שחודשים רבים לחם בעזה וביו"ש, מסר את נפשו להגן על המדינה, ולידו נהרגו חברים טובים שלו, לא מגיע לא לו ולא למשפחה שלנו היחס הזה. היו צריכים לפחות לתת לו את הזכות להליך הוגן".

המתח לא הרפה מאביגיל בימים הללו של חוסר הידיעה. יהודים שנחקרו בשב"כ ללא מפגש עם עורך דין, יצאו עם סיפורים על עינויים קשים והתעללות שנחקקה בסיוטיהם גם שנים לאחר מכן. "לא ידענו עליו שום דבר, לא מה מצבו הפיזי או הנפשי, ולא באילו תנאים מחזיקים אותו. הוא אמר שביקש רופא ולא נתנו לו. וזה כל כך מקומם. הזכות לעורך דין כל כך בסיסית, לכל רוצח במדינה נותנים את הזכות הזאת! למה להתנהג אליו כאל אחרון המחבלים? זה לא שהוא יצא בתאוות רצח לכפר ערבי והתחיל לירות. הם מודים שזה לא הסיפור בכלל. רוצים לחקור? בבקשה, אבל יש דרך לחקור".

"אני לא יודע מה איתכם, אבל לי זה לא נשמע הגיוני", כתב השבוע בפוסט כואב אורי מאירוביץ', אחיו של הלוחם, ולוחם בעצמו, "לקחתי חלק בחקירות שב"כ בזמן המלחמה, חקרנו מחבלים בעזה כדי להוציא מידע על חטופים ולהחזיר אותם הביתה. אני יודע בדיוק איך נראית חקירה של שב"כ וכשאני חושב על אחי עובר את זה, אני מתחלחל. זה לא נתפס שלוחם מילואים מקבל תנאים ויחס של מחבל".

"ראש השב"כ חייב להתערב"

חבר הכנסת עמית הלוי מהליכוד מלווה באופן אישי את המקרה, והגיע לדיונים בבית המשפט. הוא גם ניסה לבקר את הלוחם בכלאו מכוח חסינותו הפרלמנטרית. בשיחה איתו הוא מביע זעזוע מהתנהלות גופי האכיפה בפרשה.

"האירוע הזה הוא טירוף מערכות מוחלט", אומר הלוי, "השופטת הסכימה שזה התחיל במתקפה פרועה של הערבים, יש סרטון שמראה את זריקת האבנים שלהם על המתיישבים. ומכאן, לאן שלא תיקחי את הפעולה הזאת - לא יכול להיות שמנעו ממנו עורך דין. לא יכול להיות שפרקליטות המדינה והשב"כ יתעללו בחייל צה"ל שעשה פעולה מבצעית. גם אם הייתה טעות בשיקול דעת או נעשתה פעולה חריגה - ואני לא בטוח שזה מה שהיה שם - תחקרו אותו, אבל מתייחסים אליו כאל אחרון המחבלים".

חבר הכנסת הלוי מזכיר כי אירועי זריקות אבנים מוגדרים, ובצדק, כניסיון רצח לכל דבר, גם על ידי מפקד אוגדת איו"ש. "לאחרונה הציבו מארב מול הכפר לובאן וירו בזורקי האבנים באופן מודע כדי למנוע את ניסיונות הרצח שם. אז גם האירוע הזה התחיל בפח"ע של זריקות אבנים, איך המדינה מעזה לא לתת עורך דין לחייל שפעל באירוע כזה?! אלו מגבלות שאנחנו מאפשרים למערכות רק במקרים מאוד קיצוניים".

כמי שהשתתף בדיון בבית המשפט, הוא מציין עוד שתי שאלות משפטיות קשות בתהליך. האחת קשורה לסרטון שהראה לשופט עורך הדין מטעם ארגון 'חוננו', נתי רום. בסרטון נראית גופת המחבל שלכאורה נורה למוות על ידי חייל צה"ל. "כמובן", מציין הלוי, "מדובר באיש חמאס, הכול סביבו בתמיכה חמאסית, אחיו תומכי שאהידים. את רואה את המחבל שנטען בהאשמות הפרקליטות והמשטרה כאילו נורה בחזה מקליע, וכשרואים את הגופה שלו לא רואים לא טיפת דם ולא פצע, כל מה שחובש מתחיל היה צריך לזהות. כמה חובשים הסתכלו על התמונה ולא ראו שום דבר שנראה כמו ירי בחזה". הגופה עצמה נקברה במהירות הבזק לאחר האירוע על ידי המחבלים, מה שגם אינו מסייע לבירור האמת.

את השאלה השנייה מפנה חבר הכנסת הלוי לגופי החקירה: "שאלנו בדיון: האם עצרו את הפורעים? אפילו רק לטובת החקירה. הרי זה אירוע חיכוך, לחיכוך יש שני צדדים, מה עם הצד השני? למה לא עצרו את האחים של המחבל, מי שהיו איתו בזריקת האבנים? למה הם לא נחקרים במרתפים?"

השאלות הללו, לדברי הלוי, יוצרות תמונת מציאות שהיא "הדיוטא התחתונה", כלשונו, של גופי האכיפה של מדינת ישראל: "סיכום התיק הוא כזה: באים אויבי ישראל, זורקים אבנים על ישראלים בכבישי שילה. לא רק שהם לא נעצרים ולא רק שהם לא נחקרים, אלא כשיש חייל שמגיב - בלי קשר לשאלה אם התגובה שלו הייתה ראויה או לא - מפילים את העלילה הזאת על החייל. ואחרי כל הרשלנות הפושעת הזאת, לא מאפשרים לו להיפגש עם עורך דין. מה זה אומר לחייל? אנחנו יכולים להעליל עליך עלילה, ונמנע ממך כל אפשרות להתגונן. הנשמע כדבר הזה במדינת ישראל?!"

המציאות הזאת, שמתרחשת כמדיניות של המחלקה היהודית, מחייבת, לדעתו של ח"כ הלוי, בדק בית עמוק של כל המערכות הרלוונטיות - פרקליטות, שב"כ וגם צה"ל, ששותק נוכח מעצר כזה של חייל בשירות מילואים. "ראש השב"כ חייב להתערב במקרים הללו", הוא קורא לדוד זיני, "זה קו אדום שאסור לעבור. אנחנו כחברי כנסת מזמן רצינו לשנות את חוק המעצרים, שנותן לגורמי האכיפה ולשב"כ כוח מופרז. אנחנו רואים שלא משתמשים בו רק נגד אויבי המדינה, אלא גם נגד נאמני המדינה שמשרתים יומם ולילה. צריך להבין מה דבר כזה מחלחל לאזרחים ומשפחותיהם". השלכה חמורה נוספת היא השדר ללוחמים: "זה שיגעון גמור, אנשים שלנו נמנעים ויימנעו בסיטואציות הללו מלהגיב, ואז זו כבר סכנה ביטחונית לכולנו. אנשים לא יגנו על עצמם מפחד השב"כ".

גם השר עמיחי שיקלי הוציא השבוע הודעת גינוי להתנהלותו הדרקונית של השב"כ נגד הלוחם: "על בסיס המידע הקיים, ועל רקע זהותו של ההרוג, נסיבות התקרית וזהותו של משרת המילואים שייתכן כי הוא שפגע בו, השימוש במעצר תוך מניעת מפגש עם עורך דין נראה על פניו כצעד דרקוני, קיצוני ובלתי קביל. גם אם חלילה יתברר כי איש המילואים לא פעל כשורה או עבר עבירה, אין בכך כדי להצדיק שלילה של זכות יסוד בסיסית כל כך, הזכות לייצוג משפטי".

מנכ"ל מועצת יש"ע, עומר רחמים, מוטרד במיוחד מהמקרה הנוכחי. התושבים שתחת אחריותו ביהודה ושומרון הם הנפגעים הראשונים מהשימוש בכלים הדרקוניים של השב"כ, ובדרך כלל בסוף התהליך מתגלה שהחר הוליד עכבר. "בראש ובראשונה, אני מבקש לצאת חוצץ נגד השימוש בכלי הלא דמוקרטי של מניעת מפגש עם עורך דין", אומר רחמים, "זכויות נחקר הן זכויות יסוד בכל דמוקרטיה. כשמשתמשים בכלי כזה, זה צריך להיות בקצה הקצה של הסקאלה, מה שלא יכול להיות במקרה של לוחם מילואים ששירת כל כך הרבה. זו בוודאי לא פצצה מתקתקת בשום צורה. לכן, השימוש בכלי הזה פסול מיסודו. מותר למערכת הביטחון לחקור מקרים, אבל לא באמצעות שימוש באמצעים לא דמוקרטיים ולא לגיטימיים.

"לצערי, בכלי הזה של מניעת מפגש משתמשים בעיקר כלפי תושבי יו"ש. לא משתמשים בו כמעט לא נגד ארגוני פשע ולא כלפי אף ארגון אחר. לכן אני בהחלט מוטרד מהשימוש בכלי הזה כלפי תושבי יו"ש, שהם אזרחים נורמטיביים שומרי חוק. אין שום צורך בשימוש בכלים ממדינות סובייטיות כדי לבצע חקירה, יש כלים של מדינות דמוקרטיות". ■

חבר הכנסת עמית הלוי, הליכוד: "באים אויבי ישראל, זורקים אבנים על ישראלים. לא רק שהם לא נעצרים ולא רק שהם לא נחקרים, אלא כשיש חייל שמגיב – מפילים את העלילה הזאת על החייל. ואחרי כל הרשלנות הפושעת הזאת, לא מאפשרים לו להיפגש עם עורך דין. מה זה אומר לחייל? הנשמע כדבר הזה במדינת ישראל?!"

המכללה האקדמית
הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבות ▪ ירושלים ▪ מגדל עוז

ארץ ישראל נקנית בסיורים

יום היכרות וחשיפה
ו"ב באייר, 29.4.26
בהדרכת ד"ר דורון שר-אבי וישורון פישר

קורס מורי דרך
מותאם למגזר הדתי

מחזור שמיני

פתיחת הקורס: נובמבר 2026
יום וחצי בשבוע במשך שנה
רכז הקורס: **ד"ר שמואל בהט**

קורס מורי דרך
+ תואר ראשון בלימודי א"י

חדש ובלעדי

פתיחת הלימודים: נובמבר 2026
יומיים בשבוע

קורס מדריכי טיולים (מרוכז)
למערכת החינוך

יולי+אוגוסט 2026
חמישה ימים בשבוע במשך חודשיים
רכז הקורס: **אהרון פיינסילבר**

קורס מדריכי טיולים (שנתי)
למערכת החינוך

פתיחת הלימודים: נובמבר 2026
יום בשבוע במשך כשמונה חודשים
רכז הקורס: **אורי יצחק**

תואר ראשון B.Ed. בלימודי ארץ ישראל

ניתן לשילוב עם הכשרת מדריכי טיולים

פתיחת הלימודים: נובמבר 2026

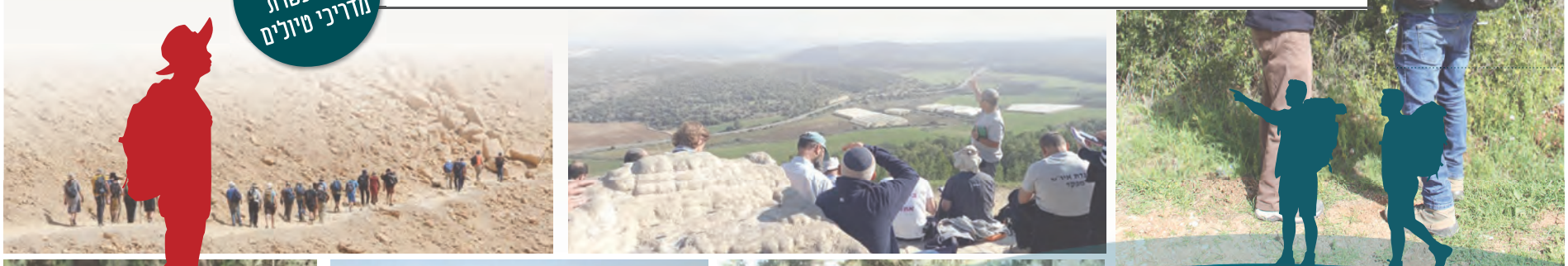

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 077-9915237 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

← רוצה להראות שהוא יכול להשפיע על כל השחקנים, ובתוכם גם על ישראל. נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ

צילום: שאטרסטוק

תורת היחסות

יחסי ישראל וארצות הברית הדוקים מתמיד, אבל זה לא מונע מהנשיא האמריקני להפתיע אותנו מדי פעם ולעצור את התקפות צה"ל באיראן, בלבנון ובעזה ← האם כתוצאה מהברית עם ארצות הברית אנחנו הופכים למדינת חסות שמאבדת מעצמאותה ומריבונותה? ← ישראל צריכה להכיר במגבלותיה, אומרים המומחים, ובעיקר להימנע מפעולות שמרגיזות את הציבור האמריקני. ויחד עם זאת, דווקא הפעלת הלחץ מצד טראמפ מלמדת על מרכזיותה של ישראל במשוואה האזורית

רבקי גולדפינגר

"ישראל לא תפציץ יותר את לבנון. ארצות הברית אוסרת עליה לעשות זאת. מספיק זה מספיק!", כך כתב קבל עם ועולם נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ בסוף השבוע האחרון, ברשת החברתית שלו 'TruthSocial'. הנוסח החריף של טראמפ השאיר רבים בישראל באי נוחות. לכך נוספה תחושת חמיצות, כאשר טראמפ היה מי שהודיע כי המלחמה בלבנון הסתיימה ופרסם כי בכוונתו להזמין בקרוב את נשיא לבנון ג'וזף עאון ואת ראש הממשלה נתניהו לשיחה בוושינגטון. הוראתו התקיפה של טראמפ לנצור את האש בלבנון הגיעה עוד בטרם הושלמו מטרות המלחמה של פירוק חיזבאללה מנשקו והוסר האיום מגבול הצפון, וכך נפגע מעמדה של ישראל כמדינה ריבונית עצמאית, שהוצגה כמי שכפופה להנחיות מגבוה.

אין מדובר במקרה בודד. לאורך השנתיים וחצי האחרונות של המלחמה היו כמה וכמה אירועים דרמטיים שבהם ארצות הברית הורתה לישראל לשנות מתוכניותיה - החל מהחזרה המשפילה של מטוסי חיל האוויר הישראליים, שכבר היו בדרכם לתקוף באיראן בסיום מבצע 'עם כלביא', בהוראתו הנחרצת של הנשיא טראמפ; עבור בהפסקת האש הכפויה בעזה במסגרת תוכנית 20 הנקודות של טראמפ, שטומנת בחובה גם סעיפים קשים לבליעה בעבור ישראל, כמו רעיון הקמתה של מדינה פלשתינית או הכנסת כוחות עוינים לרצועה; וכלה כאמור בשבוע האחרון, בהפסקת האש הכפויה בלבנון.

יש לומר, ארצות הברית היא בעלת הברית החשובה ביותר של ישראל. היא מספקת לישראל סיוע צבאי וכלכלי וגיבוי מדיני חשוב מאין כמותו לאורך עשרות שנים. ולישראל, כמדינה השוכנת במזרח התיכון ומתמודדת מול איומים ביטחוניים לא פשוטים, הקשרים הענפים עם מעצמה כמו ארצות הברית הם נכס אסטרטגי ראשון במעלה (חשוב לציין שגם ארצות הברית נהנית מיתרונות שונים כתוצאה מהברית עם ידידתה הקרובה במזרח התיכון).

צילום: מאיר אלינסון

רות פינס־פלדמן, עמיתה בכירה במכון משגב: "הנשיא טראמפ פועל קודם כול למען האינטרס האמריקני. האינטרס הישראלי נלקח בחשבון, אך תמיד דרך הפריזמה האמריקנית. מבחינתו של הנשיא, סדר העדיפויות הוא בראש ובראשונה האינטרס של ארצות הברית, גם כאשר יש חפיפה רחבה עם ישראל. בשנים האחרונות ראינו לא פעם הלימה גבוהה בין האינטרסים, אך אין זהות מלאה"

תחת ממשלו של הנשיא טראמפ, התעצם שיתוף הפעולה בין השתיים והוביל להישגים היסטוריים. את יחסו האוהד לישראל הביע טראמפ השבוע כאשר השיב לסגנית נשיא ארצות הברית לשעבר קמלה האריס, לאחר שתקפה אותו ואת ראש הממשלה נתניהו בכנס של המפלגה הדמוקרטית. האריס טענה ש"נתניהו גרר את טראמפ לעימות הצבאי מול איראן, מלחמה שהציבור האמריקני אינו מעוניין בה". טראמפ מצידו השיב לה: "בין אם אנשים אוהבים את ישראל ובין אם לא, היא הוכיחה את עצמה כבעלת ברית אדירה של ארצות הברית של אמריקה", ואף הוסיף: "הם אמיצים, נועזים, נאמנים וחכמים, ובניגוד לאחרים שחשפו את צבעם האמיתי ברגע של סכסוך ולחץ, ישראל נלחמת חזק ויודעת איך לנצח".

ואכן, שותפות חסרת תקדים נרקמה בין ישראל לממשל האמריקני, כזו שהובילה ללחימה כתף אל כתף במערכה האחרונה מול איראן. ואולם דווקא בשל כך עולה השאלה: האם ישראל לא מאבדת מעצמאותה ומריבונותה? האם ארצות הברית לא מעורבת מדי בסוגיות ישראליות, לעיתים תוך כפיית רצונה על ישראל? ובעקבות זאת, האם כבודה הלאומי של מדינת ישראל לא נסדק כאשר היא מצטיירת בעולם כ"בת חסות"? והאם ארצות הברית ←

ע. לב & ר. המר

בפלטה הזו
חשבנו
עליכם.

מתחבר
עד 20
יחידות
יחד

אידיאלי
כמתנה
להורים

פלטת שבת מתחברת

עיצוב מודולרי גאוני שיוצר לכם פלטה שמתאימה את עצמה כל שבת מחדש.
שורה ארוכה ובטיחותית בעומק השיש, פלטה קטנה לשבת אישית שקטה או משטח ענק לשבת משפחתית עם כל הנשואים.
תארחו בשמחה, תברכו אותה. - תחכו כבר לשבת הבאה:)

קיים בצבעים

לבן | **שחור**

טל להזמנות ובירורים

***5419**

UNIVERSE
מס. 1 באיכות ובביצועים

חום גבוה ובישול איכותי במיוחד - **צריכת חשמל מזערית - 90W** - **ציפוי זכוכית לניקיון מושלם** - **אחסון קומפקטי בתוך הארון**

רשתות: רשת רפאלי, רשת ליאור, רשת חשמל נטו, ובחנויות החשמל המובחרות רחבי הארץ

ירושלים: סלון גאולה, מלכי ישראל 11 | כל בו גאולה, לבוש מרדכי 3 | מחסני גבעת שאול, גבעת שאול 40| לייזר ליין כנפי נשרים 7 גבעת שאול | **ביתר עילית:** יריד ביתר | **בני ברק:** טכנומיקס, ווקשטיין, הרב קוק 16 | מותג החשמל והגיהוץ, אלישע 5 | **אלעד:** חשמל אלעד, רשב"י 19 **מודיעין:** טיים אלקטריק, יהודה הנשיא 16 | גל החשמל, חרט 1 | מתחם ספיר | **נתניה:** רמי אלקטרוניקה , שער העמק 3 | **חיפה** מקור החשמל , הרצל 64

Hisense
OFFICIAL SPONSOR

מטיסים אתכם למונדיאל

קונים מהחנות כל מוצר ובכל סכום
ויכולים לזכות בחבילות אירוח למונדיאל ובמסכי Hisense

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

73 מרכזי מכירה ושירות בפריסה ארצית

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

השרות הטוב בישראל

JVC

SMART TV

100" QLED
LT-100NQ7165W
במקום ~~5,490~~ ₪
4,990 ₪

70"
LT-70N7175
במקום ~~1,990~~ ₪
1,690 ₪

LT-60N7175
במקום ~~1,490~~ ₪
1,190 ₪

SAMSUNG מסך 70"

UE70U8000F
במקום ~~2,895~~ ₪
2,479 ₪

TCL מסך 55"

55V61C
במקום ~~1,490~~ ₪
1,290 ₪

Hisense מסך 43"

43E79Q
במקום ~~1,190~~ ₪
990 ₪

SAMSUNG מסך 98"

UE98DU9000
במקום ~~6,990~~ ₪
6,490 ₪

SAMSUNG מסך 77"

QE77S85F
במקום ~~6,990~~ ₪
6,490 ₪

SAMSUNG מסך 65"

QE65S85F
במקום ~~4,990~~ ₪
4,390 ₪

TCL מסך 75"

75V6C
במקום ~~2,990~~ ₪
2,690 ₪

קורקינט חשמלי Inokim KIX

מותג הקורקינטים הנחשק בישראל

במקום ~~4,490~~ ₪
2,690 ₪

SAMSUNG

SAMSUNG
GALAXY A36
128GB 5G
6GB RAM
SM-A366B/DS

1,045 ₪

XIAOMI

XIAOMI
15C REDMI
8GB RAM
256GB

599 ₪

Authorized Reseller

APPLE
IPHONE
17E
256GB

2,770 ₪

Falcon קורקינט חשמלי

שיכוך קידמי
כולל צג דיגיטלי
צמיגי אוויר 10" לרכיבה יציבה ובטוחה

Falcon A10

במקום ~~1,099~~ ₪
899 ₪

Authorized Reseller מחשב נייד

MacBook Neo
Apple A18 Pro chip
6-core CPU
5-core GPU
8GB
256GB SSD

הרחבת אחריות לשנתיים נוספות בתוספת של 199₪ במקום 1000₪

2,369 ₪

מחשב נייח HP + מסך 24" ACER

acer

ומחשב נייח
HP EliteDesk 800 G2
intel Core i5-6500T
256GB SSD 8GB RAM
Windows 11 Pro

מסך מחשב 23.8"
100Hz

במקום ~~1,190~~ ₪
999 ₪

המחשב מחודש

LG מסך מחשב גיימינג 27"

UltraGear
27G411A-B
IPS FHD
HDR10
144Hz 1ms

במקום ~~799~~ ₪
599 ₪

JBL רמקול אלחוטי נייד

JBL Flip 7

במקום ~~409~~ ₪
389 ₪

Canon מצלמה דיגיטלית קומפקטית

Canon
IXUS 285
HS A

1,899 ₪

FUJIFILM מצלמת פיתוח מיידי

Fujifilm
Instax Mini 12

329 ₪

SENSOR כיסא גיימינג דמוי עור עם הדום

במקום ~~749~~ ₪
649 ₪

מדפסת ציבעונית אלחוטית משולבת

DeskJet 2910 All-in
במקום ~~279~~ ₪
229 ₪

baseus אוזניות אלחוטיות

Bass BP1 NC
TWS Earbuds
כולל סינון רעשים אקטיבי ANC

במקום ~~199~~ ₪
99 ₪

מקרר 4 דלתות דלתות נירוסטה
362 ליטר
NAK NF4400IX
במקום ~~2,250~~ ₪
1,990 ₪

אלקטרה מקרר הפוך מקפיא תחתון אלקטרה
293 ליטר
10 שנות אחריות (9+1) על המדחס בתוספת 99 ₪
במקום ~~2,150~~ ₪
1,990 ₪
EL35W

אלקטרה מקרר מקפיא עליון אלקטרה
206 ליטר
במקום ~~899~~ ₪
699 ₪
EL217W

אלקטרה מקפיא 3 מגירות
EL803W
במקום ~~899~~ ₪
444 ₪

מקפיא 6 מגירות
EL806W
במקום ~~1,190~~ ₪
844 ₪

SAMSUNG מקרר 4 דלתות גימור נירוסטה סמסונג
יצרן קרח אוטומטי
RF62C7058SR
649 ליטר
מהדרין
במקום ~~7,590~~ ₪
6,990 ₪

אלקטרה מקרר SBS דלת מול דלת
577 ליטר
EL630DI
10 שנות אחריות (9+1) בתוספת 99 ₪
קיוסק אוטומטי למים/קרח
במקום ~~4,990~~ ₪
4,690 ₪

SHARP מקרר שארפ 4 דלתות אינוורטר
421 ליטר
SJ-8430-ID
10 שנות אחריות (9+1) בתוספת 149 ₪
3,890 ₪

אלקטרה מקרר מקפיא עליון אלקטרה
635 ליטר
EL675W
מקרר ענק
במקום ~~3,850~~ ₪
3,290 ₪

SAMSUNG מקרר מקפיא עליון גימור זכוכית שחורה סמסונג
465 ליטר
מהדרין
RT48CB6626BK
במקום ~~3,890~~ ₪
2,990 ₪

BOSCH מכונת כביסה פתח קדמי 1-8 ק"ג בוש
8 ק"ג
1200 סל"ד
במקום ~~2,290~~ ₪
1,995 ₪
WGE03207FR

SAMSUNG מכונת כביסה פתח חזית סמסונג
9 ק"ג
במקום ~~2,250~~ ₪
1,990 ₪
WW9STA046AH

אלקטרה מכונת כביסה פתח חזית אלקטרה
12 ק"ג
EL1200
במקום ~~2,149~~ ₪
5 שנות אחריות (4+1)
1,790 ₪

אלקטרה מכונת כביסה פתח עליון אלקטרה
7 ק"ג
EL10070
במקום ~~1,690~~ ₪
1,345 ₪

HOOVER מכונת כביסה פתח חזית הובר
7 ק"ג
במקום ~~1,790~~ ₪
949 ₪
H3W4472DE

SIEMENS מדיח כלים אינטגרלי מלא 12 מערכות כלים
5 שנות אחריות (4+1) בתוספת 199 ₪
אינטגרלי מלא
במקום ~~2,890~~ ₪
2,390 ₪
SN615X07AF

SAMSUNG תנור אפיה בנוי סמסונג
פירוליטי
2,250 ₪
NV7B41301AK

Electrolux תנור אפיה בנוי אלקטרולוקס
במקום ~~1,690~~ ₪
1,549 ₪
EOH3101X

artel תנור אפייה משולב כיריים גז 4 להבות
Apetito50 10E
989 ₪
במקום ~~1,690~~ ₪

אלקטרה תנור אפיה בנוי אלקטרה
EL100171S
599 ₪
במקום ~~999~~ ₪

ELECTRA AIR מזגן עילי Coolair inverter Wifi 140
תפוקה קירור BTU/h 9,365 (3,700–11,300)
תפוקה חימום BTU/h 11,020 (3,600–13,400)
3 שנות אחריות בכפוף לתקנון
949 ₪
במקום ~~1,290~~ ₪

BOSCH כיריים אינדוקציה בוש
חד פאזי
אינדוקציה
במקום ~~1,990~~ ₪
1,790 ₪
PUE611BB5E

SAMSUNG כיריים אינדוקציה 4 מוקדי בישול סמסונג
אינדוקציה
1,890 ₪
NZ64B5066FK

אלקטרה כיריים זכוכית אלקטרה 5 להבות
699 ₪
100120/8800
במקום ~~849~~ ₪

SENSOR מיקרוגל 20 ליטר
SE-20LMW
169 ₪
במקום ~~249~~ ₪

ELECTRA PRO גריל מקצועי חשמלי לצלייה + כיסוי מדפי צד מתקפלים
עוצמתי במיוחד 3000 וואט
ניתן לרכוש זוג פלאנצ'ות בתוספת של 99 ₪
KYS-203A
1,290 ₪
במקום ~~1,490~~ ₪

SENSOR מכונת ברד וגלידה
SE-TTSM-A02C
במקום ~~699~~ ₪
399 ₪

Gold Line קונג פו גריל צלייה חשמלי- ללא עשן SMOKELESS GRILL 2000W
ALT-6009
מגירה להכנת תוספות הארוחה
199 ₪

Gold Line מנגל חשמלי נירוסטה עוצמתי 2100W, גוף חימום כפול
ATL-6003
במקום ~~75~~ ₪
69 ₪

אלקטרה מכונת קרח נפח 1.1 ליטר אלקטרה
GSN-Z6Y1
במקום ~~599~~ ₪
249 ₪

Gold Line בלנדר שייקר 1.5 ליטר SPEEDY BLENDER
ATL-365
59 ₪

SENSOR מסחטת מיץ 1.2 ליטר
SN-JU
35 ₪

אלקטרה קטלן יתושים חשמלי אלקטרה
GH-18N
במקום ~~129~~ ₪
99 ₪

אלקטרה קטלן יתושים חשמלי אלקטרה
GH1G
במקום ~~39~~ ₪
29 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

בתוקף עד- 26.4.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

*בכפוף לתקנון | תקופת הפעילות בין התאריכים 8.3.2026-4.7.2026 | המפקח על ההגרלה הינו עו"ד בועז סיטי | מבצע ההגרלות נערך בהתאם להוראות ההיתר הכללי לעריכת הגרלות לפרסומות מסחריות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 | את תקנון ההגרלה ניתן למצוא באתר מחסני חשמל בכתובת www.paynGo.co.il

"ישראל פגעה בנוצרים, וזה הוביל לבעיות עם הממשל האמריקני, שרגיש מאוד לנושא", חייל מנפץ פסל נוצרי בלבנון

צילום: לפי חוק שימוש סעיף 27א

עלולה להוביל מהלכים מדיניים שיפגעו באינטרס הישראלי?

ישנן בהחלט סוגיות מהותיות שבהן הממשל בארצות הברית מוביל מהלכים מעוררי דאגה בישראל, כמו למשל השבת השיח על מדינה פלשתינית בתוכנית 20 הצעדים של טראמפ, או קרבתו של הנשיא לטורקיה ולקטאר. זאת ועוד, לאורך המלחמה עם איראן טראמפ מנהל באופן עצמאי את המשא ומתן מול טהרן, ומחליט החלטות הרות גורל בזירות השונות. ברצותו להירשם בהיסטוריה כמנהיג העולם שקידם את ארצות הברית להיות המעצמה החזקה על פני הגלובוס, האם אנחנו יכולים להיות סמוכים ובטוחים שהאינטרס הישראלי יעמוד לנגד עיניו גם במקרים שבהם האינטרס האמריקני יהיה שונה?

מעצמת־על מול מעצמה אזורית

רות פינס־פלדמן, עמיתה בכירה במכון משגב ודוקטורנטית באוניברסיטת תל אביב, מכירה בהשלכות המדיניות של הודעתו התקיפה של טראמפ נגד ישראל בעניין הפסקת האש בלבנון, אך מדגישה כי יש לבחון אותה בקונטקסט השלם: "במקרה המדובר, הנקודה הבעייתית הייתה בעיקר האופן, הפומביות ולשון ההודעה. אילו הדברים היו נסגרים בערוצים שקטים, סביר להניח שהפרשנות הציבורית והבין־לאומית הייתה שונה לחלוטין", היא מציינת, "הסגנון של דונלד טראמפ אינו חדש. ראינו ביטויים דומים גם בזירות אחרות מול בעלות ברית כמו אוקראינה, קנדה ובריטניה. לצד זאת חשוב לזכור, ארצות הברית היא בעלת הברית המרכזית של ישראל, והנשיא פועל מתוך תפיסת אינטרס אמריקני רחב, במקרה הזה חתירה לסיום הלחימה והפעלת לחץ על איראן", מסבירה פינס־פלדמן, "המלחמה בלבנון אכן הפכה במידה מסוימת לקלף מיקוח בזירה האזורית, אך אין להתעלם מהישגים צבאיים ומדיניים שהושגו עד להפסקת האש".

האם לדעתך ישראל צריכה לעיתים להורייד את הראש ולציית להוראות הממשל האמריקני, גם אם נראה כי האינטרס הישראלי נפגע?

"בתוך מערכת יחסים א־סימטרית בין מעצמת־על למעצמה אזורית, מרחב התמרון של ישראל מוגבל, ובמיוחד כשמדובר בעימות רחב מול איראן. לכן השאלה איננה אם 'להוריד את הראש' או 'להתעמת', אלא כיצד לנהל נכון את גבולות הגזרה", היא מחדדת, "ישראל צריכה לעמוד באופן עקבי על קווים אדומים ברורים: חופש פעולה מבצעי מול איומים מיידיים, ושימור נכסים ביטחוניים קריטיים בזירה הלבנונית. במקרים שבהם דרישה אמריקנית פוגעת ישירות בביטחון הלאומי - למשל, מניעת סיכול איום קונקרטי - יש לישראל לגיטימציה לעמוד על שלה גם במחיר חיכוך מדיני. ומנגד, כאשר מדובר בשיקולים רחבים של יציבות אזורית או מהלך מדיני כולל, נכון לשקול גמישות".

יש כאלה שטוענים שמדינת ישראל הופכת אט אט לכוכב נוסף של ארצות הברית. האם יש בסיס לחשש הזה?

"החשש הזה נשמע לא פעם בשיח הציבורי, אך הוא אינו משקף את המציאות המורכבת. מעניין לציין כי בארצות הברית ובמדינות נוספות נשמעת דווקא טענה הפוכה, שלפיה ראש הממשלה נתניהו ומדינת ישראל מצליחים להשפיע על וושינגטון ואף לגרור אותה למהלכים אזוריים. הפער בין הנרטיבים מעיד עד כמה השיח לעיתים מנותק מניתוח מקצועי. בפועל, ישראל אינה מדינת חסות", היא הודפת את הטענה, "ישראל נהנית מחופש פעולה פוליטי, מדיני וצבאי, אך פועלת בתוך מערכת יחסים הדוקה עם המעצמה החזקה בעולם. מטבע הדברים מערכת כזו כוללת גם מגבלות, בעיקר כאשר האינטרסים אינם חופפים לחלוטין. הדרך הנכונה אינה להיגרר לסיסמאות, אלא לחזק את מרכיבי העצמאות: העמקת יכולות ביטחוניות עצמאיות, גיוון שיתופי פעולה בין־לאומיים והפחתת תלות נקודתית במערכות קריטיות. עם זאת חשוב להדגיש, הברית עם ארצות הברית היא נכס אסטרטגי שאין לו תחליף, ולא יעד שיש 'להיגמל' ממנו".

יחד עם זאת מדגישה פינס־פלדמן כי הנשיא טראמפ פועל קודם כול למען האינטרס האמריקני: "האינטרס הישראלי נלקח בחשבון, אך תמיד דרך הפריזמה האמריקנית. מבחינתו של הנשיא טראמפ, סדר העדיפויות הוא בראש ובראשונה האינטרס של ארצות הברית, גם כאשר יש חפיפה רחבה עם ישראל", היא אומרת נחרצות.

"בשנים האחרונות ראינו לא פעם הלימה גבוהה בין האינטרסים, אך אין זהות מלאה. יוזמות כמו משא ומתן ישיר עם איראן, או פתיחות לשחקנים אזוריים כמו קטאר וטורקיה, משקפות ניסיון אמריקני רחב יותר לעשות סדר במזרח התיכון, גם אם הדבר דורש הפעלת לחץ גם על בעלות ברית. ישנה תפיסה מקצועית שלפיה כדי לבסס את מעמדה כמעצמה שמעצבת סדר עולמי, ארצות הברית מבקשת להראות שהיא מסוגלת להשפיע על כל השחקנים, ובתוכם גם על ישראל. במובן זה, הפעלת לחץ אינה ביטוי להתרחקות, אלא עדות למרכזיותה של ישראל במשוואה האזורית ולאופן שבו מדינות האזור תופסות את מערכת היחסים הקרובה ביותר. מבחינתה של ישראל, האתגר הוא כפול: לשמר את התיאום האסטרטגי עם וושינגטון, אך בד בבד להבהיר באופן עקבי את גבולות האינטרס הלאומי שלה, במיוחד בנושאים קיומיים כמו סוגיית הגרעין והסדרים מדיניים ארוכי טווח".

"אין לנו מרחב תמרון"

ד"ר קובי ברדה, חוקר בכיר במכון למדיניות העם היהודי JPPI, מרצה בבית הספר הרב־תחומי במכון הטכנולוגי חולון (HIT) ומומחה ליחסי ארצות הברית-ישראל, משוכנע כי פגיעה באוכלוסייה הנוצרית במהלך המלחמה בלבנון ערערה את התמיכה בישראל בסביבתו של הנשיא טראמפ, והאיצה את המהלך של כפיית הפסקת האש: "'התקפת הזומים' של ישראל, שהייתה לפני כשבועיים, עשתה נזק אדיר כי נפגעו בה גם הרבה נוצרים. עשרות פעילים של חיזבאללה התכנסו בזום, ועל פי מקורות זרים צה"ל זיהה אותם והפיל עליהם פצצות. אבל לצד הסיפור הזה, ישראל פגעה בלא מעט נוצרים. לזה תוסיפי תמונות של חיילים ישראלים שעם D9 פוגעים בכנסיות. כל זה הוביל לבעיות עם הממשל האמריקני, שרגיש מאוד לנושא", הוא מסביר, "אנחנו חייבים להפנים שמעבר להבנה שזה לא ראוי לעלות על כנסיות ולהשמיד אותן, ואחר כך לצלם ולדאוג שכל העולם יראה את זה, אנחנו גם צריכים לדאוג שהחיילים בשטח לא יעשו טעויות כאלה. כי טעויות כאלה בסופו של דבר מצמצמות את מרחב הפעולה הישראלי בראייה של התמונה הרחבה יותר".

באילו נסיבות יכולה ישראל לסרב לבקשה מצד הממשל האמריקני, בפרט אם היא באה מצד הנשיא בכבודו ובעצמו?

"אז אני אגיד בצורה הכי ברורה שיש: אין לנו, לצערי הרב, שום יכולת לתמרן לשום מקום אחר. קודם כול ראינו איך מדינות העולם מתנהגות לישראל, החל מהמדינות הכי ידידותיות שיש, כמו גרמניה שהטילה עלינו אמברגו, או ראש ממשלת איטליה ג'ורג'יה מלוני שהודיעה על השעיית החידוש האוטומטי של הסכם ההגנה עם ישראל. ראינו גם את נשיא דרום קוריאה מצייץ בשבוע של יום הזיכרון לשואה ולגבורה על איזשהו אירוע מלפני שנתיים, ומשווה בין פעולות צה"ל בעזה לזוועות השואה. לכן, כשאת מתבוננת רגע במרחב העולמי, אין לישראל על מי להישען מלבד ארצות הברית, בצורה הכי ברורה".

יתרה מכך, מדגיש ד"ר ברדה, גם בתוך המערכת הפנים־אמריקנית אין לישראל על מי להישען: "כשמסתכלים על המערכת הפוליטית האמריקנית, מזהים התגברות בעמדה האנטי־ישראלית. במפלגה הדמוקרטית, רק בשבוע שעבר 40 סנאטורים סירבו

ד"ר קובי ברדה, חוקר בכיר במכון למדיניות העם היהודי JPPI:
"צריך להבין שאנחנו לא שותפים שווים. אנחנו אח גדול ואח קטן, והאח הגדול יכול לכפות על האח הקטן. ככל שנבין את זה טוב יותר, מצבנו ישתפר ואז נוכל לנסות לעשות מהלכים בתוך הזירה שאנחנו נמצאים בה, בלי לספר לעצמנו סיפורים שהם לא נכונים"

צילום: טל נבעוני

המכללה האקדמית
הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג

אלון שבות ▪ ירושלים ▪ מגדל עוז

חינוך
עם השלימות שלי

המכללה האקדמית הרצוג מובילה את הדור הבא של מערכת החינוך בישראל

באמצעות מגוון חוגים לתואר ראשון ושני, תוכניות לימוד עשירות,
טכנולוגיות למידה מתקדמות וסגל מרצים מהשורה הראשונה

תעודות מקצועיות
אפשרות לתעודות יישומיות בנוסף לתואר

תוכניות מצטיינים
תוכנית המקנה תואר בשלוש שנים, ובחינם

מערך הסעות
להגיע ללימודים באמצעות מערך הסעות בפריסה ארצית

מערך מלגות
שנה ראשונה חינם ומלגות ייחודיות לזכאים

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915237 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

←
"ישראל לא יכולה להחזיק בלי מטרייה אווירית אמריקנית באו"ם". מועצת הביטחון של האו"ם

צילום: שאטרסטוק

למכירה של נשק לישראל, כשבפעם הקודמת היו 28 סנאטורים שהצביעו נגד. ולא, לא מדובר במסירה של נשק לישראל, לא לנתינה של נשק לישראל, לא למענק לישראל, אלא הם סירבו למכור נשק לישראל. אז עם מי בדיוק ניתן לפעול? אין לנו היום שחקנים אחרים שאפשר לשחק איתם, וזה עוד לפני שאנחנו מציינים שמדובר בנשיא אולי הטוב ביותר שהיה אי פעם למדינת ישראל. לכן אין למדינת ישראל, גם אם נרצה, מרחב תמרון אמיתי ואותנטי חלופי שניתן לשחק בו, לא במערכת הבין־לאומית ולא בתוך המערכת הפוליטית האמריקנית", הוא מציין בהחלטיות, "אשר על כן, יש את נקודת הקצה שבה אנחנו עושים טעויות, שחיילי צה"ל עושים טעויות, והן גורמות לכך שאנשים בתוך הזירה הלבנונית נוגעים בבלוטות העצב של השחקנים המשמעותיים בממשל בארצות הברית, ואז אנחנו מקבלים את הברקס".

הונגריה נפלה, נשארה ארצות הברית

ד"ר ברדה מבהיר כי ישראל תלויה ביחסיה עם ארצות הברית, שמחויבותה כלפי ישראל נמצאת בנסיגה לאחור, ולכן יש לפעול כדי לשמר את התמיכה האמריקנית.

צילום: תאיר אלגר

רות פינס־פלדמן: "מרחב התמרון של ישראל מוגבל, ובמיוחד כשמדובר בעימות רחב מול איראן. לכן השאלה איננה אם 'להוריד את הראש' או 'להתעמת', אלא כיצד לנהל נכון את גבולות הגזרה. ישראל צריכה לעמוד על קווים אדומים ברורים, גם במחיר חיכוך מדיני. מנגד, כאשר מדובר במהלך מדיני כולל, נכון לשקול גמישות"

"אנחנו בהחלט מדינת לוויין, בעצם מיום הקמתנו, צריך לומר את האמת. נסו לחשוב לרגע אחד מה יהיו המשמעויות אם מדינת ישראל תצא מהמרחב של מדינת חסות באו"ם. זאת אומרת שאין מי שיטיל וטו על הצעות החלטה במועצת הביטחון על פי סעיף 7, לצורך העניין, שפירושו של דבר אכיפה בפועל של החלטות בין־לאומיות. ישראל היא מדינה עצמאית, אך בהחלט חוסה תחת ידידותה של ארצות הברית", הוא מבהיר נחרצות.

"וצריך להבין, עוד לפני שבעה באוקטובר היו כאלה שהשתעשעו עם הרעיון שאולי ניצמד לצרפת או אולי לסין, בתור מדינות שמחזיקות יכולת הטלת וטו. אני חושב שהיום, אחרי המלחמה, כולנו מבינים שאין לנו על מי להישען אלא על ארצות הברית. בצורה הכי ברורה שיש. וגם ארצות הברית, שלאורך כל השנים האלה נשענו עליה, נמצאת ברגרסיה במחויבות שלה כלפי ישראל", הוא מתריע, "מה יקרה בנקודת קצה כשלא יהיה לישראל את ארצות הברית? המצב יהיה מאוד קשה. וכולנו צריכים לעבוד מאוד קשה כדי שזה לא יקרה".

מה אתה מזהה שקורה ביחס לישראל במערכת הפוליטית הפנים־אמריקנית?

"באופן עובדתי, הצלחנו לתמרן את עצמנו לנקודה שבה רוב המפלגה הדמוקרטית נגד ישראל. כל המועמדים שאני מכיר שמתמודדים לקראת בחירות 2028, כולל מועמדים יהודים, מדברים על זה שלכל הפחות מפסיקים את התמיכה העיוורת בישראל. וביום שבו נקום לסיטואציה שבה אין לנו לא את הקונגרס ולא את הנשיא, אנחנו נהיה בבעיה קשה", הוא מזהיר.

"היו שנים שבהן הנשיא לא היה איתנו - למשל דוויט אייזנהאואר בשנות ה־50 - אבל ידענו לשחק דרך הקונגרס. למשל, ב־1956 בן גוריון לא היה מוכן לסגת מסיני, עד שהוא לא יקבל מכתב ערבות אמריקני להבטחת חופש השיוט. בסופו של דבר הוא קיבל את המכתב בחודש מרץ, אחרי לחץ שהקונגרס הפעיל. מי יפעיל היום את הלחץ על נשיא אמריקני, עוין ככל שיהיה, בשנת 2028? זו שאלה שאין לי תשובה עליה כי אני לא נביא, אבל המצב בהחלט מדאיג".

ד"ר ברדה מבקש לציין כי במצב התנאים הקיים, ישראל תלויה בארצות הברית ומוגבלת ביכולותיה הדיפלומטיות והבין־לאומיות. "הנשיא האמריקני נשאל ביום שישי הראשון של המלחמה עם איראן, אם המטרות של ארצות הברית וישראל זהות. הוא ענה: 'לא, לכל אחת מהמדינות יש את המטרות שלה'. ואני אגיד - המטרות שלנו לא חופפות, אלא צולבות".

למה הכוונה?

"אנחנו הולכים ביחד, שכם אל שכם, עד לנקודה שבה אנחנו מגיעים לצומת. בצומת מתקבלת החלטה, יכול להיות ימינה ויכול להיות שמאלה, ומכיוון שארצות הברית היא השחקן המשמעותי באירוע הזה - היא זו שמקבלת בעבורנו את ההחלטה והיא זאת שבסופו של דבר אומרת לקחת ימינה או שמאלה. צריך להבין שאנחנו לא שותפים שווים, אנחנו אח גדול ואח קטן, אולי מאותה משפחה, אבל האח הגדול יכול לכפות על האח הקטן. אני יודע שזה יכול להרגיז. אני יודע שזה יכול להישמע לא נעים. אבל זו עובדה, וככל שנבין את זה טוב יותר, מצבנו ישתפר, ואז נוכל לנסות לעשות מהלכים בתוך הזירה שאנחנו נמצאים בה, בלי לספר לעצמנו סיפורים שהם לא נכונים. ישראל לא יכולה להחזיק מעמד לבד. ישראל לא יכולה להחזיק בלי מטרייה אווירית של האמריקנים באו"ם".

למצב המדיני המורכב שישראל נמצאת בו מביא ד"ר ברדה את הדוגמה הבאה: "לראש הממשלה של ישראל יש שתי מדינות בעולם שהוא יכול לנחות בהן: ארצות הברית והונגריה. ומהשבוע אני גם לא יודע אם הוא יכול לנחות בהונגריה. צריך להבין את המשמעות של זה. בעולם שאנחנו נמצאים בו, ישראל מוגבלת ביכולות הדיפלומטיות והבין־לאומיות שלה. אסור שנספר לעצמנו סיפורים שאין מאחוריהם בסיס. כדאי להיות עם רגליים על הקרקע ויכולת להבין את המשמעות למרחב שאנחנו פועלים בו".■

כל יום מחדש

הפער בין לדעת שאוהבים אותך לבין להרגיש את זה, הוא המקום שבו קשרים נשחקים

הם נכנסו לחדר בשתיקה.

זו לא הייתה שתיקה של רוגע, אלא הרגע שבו הם כבר מפסיקים לריב והחומה שהם בונים ביניהם מונעת מהם להיפגש.

"מה הבאתם לכאן היום?" שאלתי.

"כלום. זה בדיוק העניין. שפשוט אין כלום", דנה אמרה.

"איך אין כלום? אנחנו חיים יחד, הקמנו בית מתפקד ופעיל, שנינו עובדים, מגדלים ילדים... איך אפשר לקרוא לזה שאין כלום?" עמיחי הגיב בהתנגדות.

"הכול מושלם, רק אני מרגישה שאני לא קיימת פה בקשר הזה", הגיבה דנה.

אני שותקת רגע. כשהיא אומרת 'אני לא קיימת' היא לא מדברת על העובדות, אלא על החוויה שלה בתוך הקשר.

"למה את מתכוונת כשאת אומרת: 'לא קיימת?'" שאלתי את דנה.

"אני יכולה להיות לידו יום שלם, והוא בכלל לא יראה אותי באמת, כאילו אני שקופה", ענתה.

"אבל את יודעת שאני אוהב אותך, נכון?" פנה אליה עמיחי.

"אני יודעת ומבינה, אבל אני לא מרגישה את זה בכלל", ענתה.

כאן בדיוק אני עוצרת את השיח; זו נקודה כל כך כואבת בקשר הזוגי, הפער בין מה שידוע לבין מה שנחווה.

"אני רוצה להציע לכם הסתכלות אחרת.

יש מערכות רגשיות, ואצל הרבה נשים זה מאוד בולט, שלא נשענות על מה שהיה אתמול – אלא על מה שקורה עכשיו".

"אבל אהבה לא אמורה להיות משהו יציב יותר? אם היא קיימת, אז היא פשוט קיימת, לא?" אמר עמיחי

בהרמת גבה.

"רגש לא עובד כמו חוזה חתום וברור, הוא עובד יותר כמו חמצן.

הוא חייב לזרום כל הזמן.

ברגע שהוא מפסיק, משהו מתחיל להיחנק.

מה שמייצר תחושת חיבור הוא לא הזיכרון של האהבה אלא הסימנים הקטנים שלה בהווה.

כשאין סימנים כאלה לאורך זמן אז המערכת הרגשית מאותת: אני לא נראית.

כשאין נראות, הגוף מתחיל להיסגר.

תבין עמיחי, זה כמעט תמיד אותו רצף:

קודם יש בקשה,

אחר כך היא הופכת לתלונה,

ואז מגיע שלב הרבה יותר שקט והרבה יותר מסוכן".

"שתיקה", לחשה דנה.

"כי הרבה פעמים שתיקה בזוגיות לא אומרת שהכול רגוע ושליו, אלא מבטאת ייאוש", המשכתי.

"כן, אבל אני ממש לא רוצה שדנה תגיע לשם", אמר עמיחי בשקט וזז באי נוחות בכיסא.

"הרבה גברים נופלים להבנה הזו שצריך לעשות משהו גדול כדי לתקן, אבל ברוב המקרים, זה בדיוק ההפך", אמרתי.

"למה את מתכוונת?" שאל עמיחי.

"החיבור לא נבנה ממחוות גדולות", אמרתי.

"אז ממה כן?" שאל עמיחי.

"מעקביות של נוכחות. זה אומר לא רגעים גדולים, אלא רגעים קטנים שחוזרים על עצמם", עניתי.

"כן, אבל מה זה אומר בפועל? איך אני עושה את זה?" שאל עמיחי.

"לא מדובר פה בשיחה ארוכה אחרי שכבר התרחקתם, אלא רגעים קטנים שחוזרים כל יום.

5 דקות בלי מסך, לשבת רגע יחד בסוף יום, לשאול באמת: "איך היה לך היום?" ולהקשיב לתשובה.

מבט אמיתי וכמה שאלות או שיתופים שלא קשורים ללוגיסטיקה של היום.

התעניינות אמיתית, הודעה באמצע היום שאומרת: 'אני איתך'".

"זה עד כדי כך חשוב?" שאל עמיחי.

"לא רק שזה חשוב, זה מה שבונה תחושת ביטחון רגשית.

אצל נשים, המערכת הרגשית מחפשת לא רק אהבה, אלא בחירה מחודשת. היא מרגישה שהיא חייבת להרגיש את זה כל יום מחדש", עניתי.

"אני באמת לא רוצה הרבה, אני בסך הכול רוצה להרגיש שאני קיימת אצלו", דנה הגיבה.

"בסוף, זוגיות לא נמדדת בכמה אהבה יש סך הכול, אלא בכמה היא מורגשת ביום יום.

אתה לא צריך להוכיח אהבה אלא אתה צריך לאפשר לה להיות נוכחת.

כשהנוכחות נעלמת, האהבה לא נעלמת מייד, אבל היא מפסיקה להיות מורגשת ולאט לאט היא מרגישה כאילו איננה".

הייתה שתיקה חדשה בחדר.

זו כבר לא שתיקה של נתק, אלא שתיקה שמתחילה להעלות זיכרון של תחושת חיבור.

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

חנה דיין - טיפול פרטני לנשים במשברי חיים | פסיכולוגיה יהודית תורת הנפש | קליניקה פרטית בשפלה | אפשרות גם בזום
054-4480705 | מייל: hanna.tipul@gmail.com | לכל המאמרים: www.hannad.co.il | (טיפול פרטני לגברים יינתן על ידי מטפל)

מאוכזב מהשופטים הנחשבים לשמרנים, שלא מנעו את האירוע הזה. איתמר בן גביר ביום הדיון בבג"ץ בעתירה להדחתו

"היועצת המשפטית והפרקליטות פועלים בשיטות של מאפיה"

"גלי בהרב־מיארה יודעת שאם אגף החקירות לא יהיה בכיס שלה, היא תאבד מהכוח לסחוט נבחרי ציבור", אומר השר איתמר בן גביר בריאיון מיוחד ל'בשבע' ← זו לשיטתו הסיבה לכך שהיא נלחמת לפטר אותו: "גורמים בכירים בייעוץ המשפטי לממשלה אמרו שאם לא אקדם את רינת סבן, היא תפעל בכל הכוח להדיח אותי" ← אז למה בכל זאת הוא הגיב לעתירה? מדוע הוא שותק על עצירת המלחמה? ומה דעתו על חבר הכנסת צביקה פוגל, שהשווה את הנשיא טראמפ לברווז?

אסף משניות

הדיון ביום רביעי שעבר בבג"ץ על הדחתו של השר איתמר בן גביר היה סוער במיוחד, בהתאם לחשיבותו. מחוץ לכותלי בית המשפט העליון בירושלים הפגינו רבים נגד עצם קיומו של הדיון. בתוך האולם, לפחות בדקות הראשונות של הדיון, מחו גם כמה חברי כנסת ממפלגת עוצמה יהודית ומהליכוד נגד נשיא בית המשפט העליון יצחק עמית. אפילו סגן השר אלמוג כהן, שפרש מעוצמה יהודית ונחשב כמי שנמצא במערכת יחסים מורכבת מאוד עם בן גביר, הגיע לדיון ומחה נגד השופטים.

העותרת המרכזית בעתירות נגד בן גביר היא לא אחרת מהיועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב־מיארה. באופן רשמי גופים אחרים עומדים מאחורי העתירה להדחתו, אך הרוח החיה ומי שדחפה את כל התהליכים לאורך כל שנות כהונת הממשלה הייתה דווקא מי שאמורה לייצג אותה. אלא שבקואליציה כבר מזמן הבינו כי אין שום סיבה לצפות מהיועמ"שית שתבצע את עבודתה ותייצג את הממשלה, לכן גם ניסו לפטר אותה, מהלך שבג"ץ מנע.

השר בן גביר עצמו לא היה נוכח בדיון, שנמשך לא פחות מתשע שעות. אחרי הכול, הוא עדיין עומד בראשות אחד המשרדים החשובים והעמוסים שיש בממשלה. מי שייצג את השר בן גביר, והציב מראה נוקבת אל מול שופטי העליון, היה עורך הדין דוד פטר.

יממה לאחר הדיון הוציא בית המשפט העליון צו ביניים נגד בן גביר, שאוסר עליו למנות קצונה בכירה במשטרה ללא התייעצות והמלצת הסגל הפיקודי בראשות המפכ"ל, וכן אסר עליו למנות יועץ משפטי למשטרה ללא התייעצות עם המפכ"ל והיועמ"שית. יש לציין שבפועל אין לצו שום משמעות. בלאו הכי על פי הנוהל מינויי בכירים במשטרה מחויבים בהמלצה מצד הסגל הפיקודי והמפכ"ל, ועל מנת למנות יועץ משפטי למשטרה בכל מקרה חלה חובת התייעצות עם היועצת המשפטית לממשלה. במילים אחרות: צו הביניים קבע שפשוט יש לעמוד בנהלים הקיימים, ולא הטיל על בן גביר שום הגבלה אחרת.

אף על פי שבמבחן התוצאה סמכויותיו של בן גביר לא נפגעו, וציבורית הוא יצא מחוזק מהדיון בבג"ץ, לשר לביטחון לאומי יש ביקורת נוקבת על בית המשפט העליון. בריאיון ל'בשבע' הוא מביע את אכזבתו מהפלג השמרני בבית המשפט העליון. "הם היו צריכים לגלגל את העתירה הזאת מכל המדרגות ולמנוע את הדיון התלוש הזה מלכתחילה. מה שהשופטים איפשרו בעצם קיומו של הדיון זה שהיועצת המשפטית תגרור את מדינת ישראל כולה למשבר חוקתי בגלל האובססיה שלה להדיח אותי. אני מאוד מאוכזב מהשופטים שכביכול משויכים לאגף השמרני, שלא מנעו מאיתנו להיכנס לאירוע החמור הזה".

האירוע הזה לא התחיל היום, העתירות נגדך הוגשו עוד לפני שהפכת לשר. למה דווקא עכשיו אנחנו רואים את זה מגיע לישורת האחרונה?

"כי זאת השיטה של החבורה הזאת, של היועמ"שית והפרקליטות. מדובר בשיטות של מאפיה, שנועדו להלך אימים על נבחרי

> "הסטטוס קוו לא אסר על יהודים להתפלל בהר. מדינת ישראל החליטה, בהחלטה שגויה שנמשכה עשרות שנים, לא לאפשר זאת. אז החלטנו לשנות את זה. וכשהיועצת המשפטית הבינה שהיא לא יכולה לסחוט אותי כמו שהיא סוחטת אחרים, היא החליטה להערים קשיים. הלסת שלה נשמטה כשראש הממשלה אמר לה שכל הצעדים שעשיתי מתואמים איתו על מלא"

BESHEVA

PARK EAST SYNAGOGUE
FOUNDED 1890

ILTV NEWS

KOL ISRAEL AREVIM

Unity · Brotherhood · Solidarity

JERUSALEM CONFERENCE

IN NEW YORK

Sunday | **May 31** 2026 | **15 Sivan** 5786

Doors Open 1:00 PM | **Program Begins** 2:00 PM

Park East Synagogue

164 East 68th Street, New York

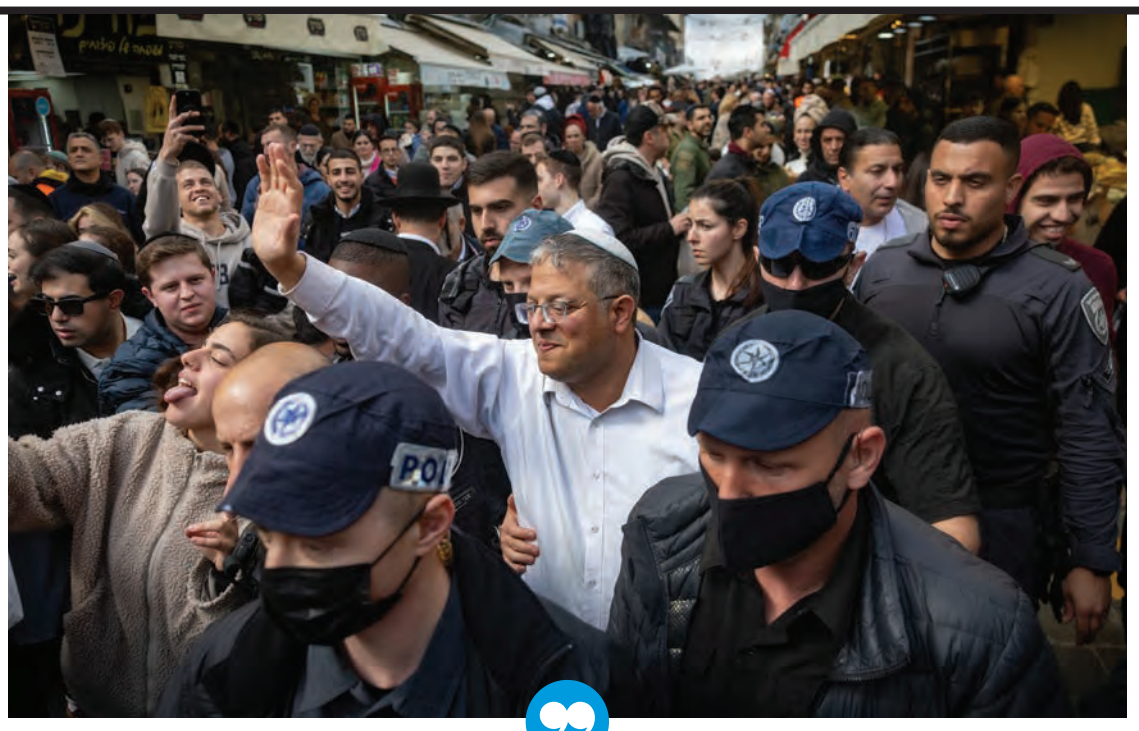

"אין בדל של אמת בטענה שאני מקדם אנשים במשטרה על בסיס עמדותיהם הפוליטיות". בן גביר בסיור בשוק מחנה יהודה

צילום: חיים גולדברג
פלאש 90

הציבור. הם רומזים לפתיחת חקירות, מנהלים כמה, ובצורה הזאת השרים יודעים שהמשך הכהונה שלהם במשרד תלוי בהחלטת היועצת המשפטית לממשלה אם להגיש כתב אישום או לא. בצורה הזאת הם דואגים שהשרים יקדמו רק את המדיניות שאותה החונטה רוצה, במיוחד בנושאים שחשובים להם. ואם הם לא מצליחים בעזרת חקירות, אז מגיעות עתירות מופרכות, חסרות כל בסיס חוקי, במטרה להעיף אותי מהמשרד לביטחון לאומי".

העתירה הזאת גרמה לך לחשוב פעמיים לפני שקידמת צעדים במשרד?

"לא. עליי זה לא השפיע כי ידעתי שאין בזה כלום. וזה מה שהטריף אותם. כתב הטענות של היועמ"שית הוא מבחינתי תעודת הוקרה על כל הדברים שעשיתי במשרד. כשהיא כותבת שאני מתערב במדיניות במשטרה ובשב"ס, אני גאה בזה. זה בדיוק התפקיד שלי, אחרת בשביל מה אני שר? בשביל לארח ישיבות מטה עם בורקסים וללחוץ ידיים בטקסים? כשהיא אומרת שאני שיניתי את הסטטוס קוו בהר הבית, אז קודם כול אני גאה בצעדים שעשינו בהר הבית. אני גאה בזה שנאבקתי למען חופש הפולחן היהודי במקום הקדוש ביותר לעם שלנו. אבל עזוב את זה, כל הטיעון שלה שהפרנו את הסטטוס קוו לא מתחיל בכלל. הסטטוס קוו לא אסר על יהודים להתפלל בהר. מדינת ישראל החליטה, בהחלטה שגויה שנמשכה עשרות שנים, לא לאפשר זאת. אז החלטנו לשנות את זה. וכשהיועצת המשפטית לממשלה הבינה שהיא לא יכולה לסחוט אותי כמו שהיא סוחטת אחרים וככה למנוע ממני לקדם את המדיניות שבחרו בי בשבילה, היא החליטה להערים קשיים. להמציא שרק הקבינט יכול לקבל החלטות כאלה, ושצריך אישור של ראש הממשלה לשנות את סוגיית התפילה בהר. הלסת שלה נשמטה כשראש הממשלה אמר לה שכל הצעדים שעשיתי מתואמים איתו על מלא. לכן היא נאבקת כל כך חזק, מנהלת את האופוזיציה על מלא, בשביל להעיף אותי".

הדבר שהיא ומתנגדיך חוששים ממנו יותר מכול הוא לא השינויים האלה, אלא החשש שלהם שהאנשים שאתה ממנה במשטרה לא יהיו השוטרים הטובים ביותר, אלא האנשים הקרובים אליך ונאמנים לך פוליטית. אין צדק בחשש הזה? הרי אי אפשר שהמשטרה תהפוך להיות משטרה פוליטית.

"רק שכל זה קשקוש אחד גדול. אין בדל של אמת בטענה שאני מקדם אנשים על בסיס עמדותיהם הפוליטיות. אני מקדם קצינים לפי הביצועים שלהם, ואני גאה בכך מאוד. אני רוצה שמפקד תחנה שרוצה להתקדם יראה תוצאות. יראה איך הוא הצליח לגייס עוד שוטרים, כי את התנאים, כמו העלאת השכר ב־40 אחוזים, הבאתי לו. אני רוצה שמפקד מרחב יראה לי כיצד הוא מתמודד עם טרור הפרוטקשן ויראה לי נתונים על ירידה בתופעה. אני רוצה שהמפקדים יראו לי כיצד הם נלחמים בנשק הבלתי חוקי במגזר הערבי. אני רוצה שהקצינים הנהדרים שיש במשטרה יראו תוצאות. בסוף זה הגוף שצריך לשמור על האזרחים יום יום. לא יכול להיות שקידומם בתפקיד לא יתבסס על הביצועים שלהם בשטח. אני יכול להגיד חד־משמעית: לא הייתה אפילו פעם אחת ששאלתי קצין כלשהו מה הוא מצביע בבחירות. אפילו לא פעם אחת. זה לא רלוונטי לדיונים אצלנו, וגם לא לשאלת הקידום".

רינת סבן היא הזרז

סוגיית קידום הקצינים במשטרה נמצאת בלב הסערות שהתחוללו סביב כהונת השר בן גביר. במרכז האירועים ניצבת פרשת קידום רינת סבן לדרגת סגן ניצב ועוזרת ראש אגף חקירות משטרתיות. ראשיתה של הפרשה בחקירת תיקי נתניהו. סבן הייתה אחת החוקרות הבכירות בתיק 4000, והיא לקחה חלק מרכזי גם בחקירתם של שלמה פילבר וניר חפץ. לאורך משפט נתניהו התברר כי התנהלותה של המשטרה בחקירותיהם של השניים חרגה מכל נורמה מקובלת בחקירות משטרה. פילבר גם הגיש שתי תביעות נגד המשטרה בדבר פגיעה בפרטיותו לאורך החקירה, וכן התעללות על מנת לסחוט אותו להפוך לעד מדינה. גם מול ניר חפץ השתמשה המשטרה בחקירה זו בדרכים שפגעו בפרטיותו. צו איסור פרסום הוטל על פרטי החקירה, על מנת לשמור על פרטיותו של חפץ. כאמור, רינת סבן החזיקה בתפקיד מרכזי בחקירות הללו.

אלא שבדצמבר 2024, לאחר שכבר התבררו הבעיות החמורות בחקירותיהם של פילבר וחפץ, החליט סגל הפיקוד הבכיר במשטרה להמליץ על קידומה. בן גביר אישר את הקידום. במרץ 2025 זומנה סבן לעדות במשפט נתניהו, ושם נחקרה על הפעולות שהורתה לבצע במסגרת החקירה. בעקבות עדותה החליט השר בן גביר לעצור את קידומה.

בפברואר השנה, לאחר שורה של דיונים בבית המשפט המחוזי, פסק בית המשפט כי ההחלטה של בן גביר לא לקדם את סבן נגועה ב"חוסר סבירות קיצוני". כזכור, עילת הסבירות בוטלה בחוק יסוד שהעבירה הכנסת הנוכחית, ובית המשפט העליון ביטל אותה באופן חסר תקדים. בן גביר סירב להישמע להוראות בית המשפט, ולבסוף קודמה סבן גם ללא חתימתו של בן גביר, כשלמעשה מי שמקדם אותה בפועל הוא בית המשפט. המפכ"ל הודיע כי הוא יכבד את החלטת בית המשפט, אך לא הופיע לטקס מתן הדרגה של סבן, שמחזיקה היום בתפקיד בכיר ביותר באגף החקירות במשטרה.

"שאלת קודם למה דווקא עכשיו הגיעו העתירות לכדי דיון, אז זה בגלל רינת סבן. אני לא אומר לך את זה כהערכה בלבד. היו גורמים בכירים בייעוץ המשפטי לממשלה שאמרו את זה במפורש לאחד האנשים הכי מקורבים אליי. הם אמרו לו שמבחינת היועמ"שית, אי קידומה של סבן הוא הקו האדום, ואם לא אקדם אותה היא תפעל בכל הכוח כדי להדיח אותי. וזה בדיוק מה שקרה. זאת שיטה של מאפיה. לא של גורמי אכיפת חוק במדינה דמוקרטית".

בסוף סבן הייתה מעורבת בחקירה מאוד רגישה נגד ראש הממשלה נתניהו, והחשש הוא שאם קידומם של חוקרים שחוקרים תיקים כאלה ייעצר, לא יהיו אנשים שמוכנים לחקור שחיתויות.

"רינת סבן לא קודמה בגלל ההחלטות וההנחיות שנתנה במהלך החקירה, שאנחנו יודעים היום קצת יותר על מה שאירע בה. ומעבר לזה, מדובר בקצינה שקיבלה ציונים נמוכים מאוד במרכז ההערכה. זאת קצינה שאנחנו רוצים לקדם? אני לא רוצה לקדם מישהי כזאת. אבל נגעת פה בנקודה נכונה. מה שמפריע לבהרב־מיארה זה שאני העזתי לעשות מה ששום שר אחר לא עשה. לנסות לעצב את אגף החקירות כך שהוא לא יהיה בובה על חוטים שלה. זה מבחינתה חילול הקודש, ולכן היא נאבקת כל כך. היא יודעת שאם אגף החקירות לא יהיה בכיס שלה, כמו שהוא היה עד היום, היא תאבד הרבה מהכוח שלה לסחוט נבחרי ציבור. לכן היא מנהלת מלחמת חורמה בנושא. בכלל, סוגיית המינויים צורמת לה מאוד. פחות מפריעים לה שלושת המינויים היחידים שלא אישרתי, כשאחד מהם זה בכלל מישהו שלאחר ההמלצה התברר שהוא מטריד מינית סדרתי. מה שמפריע לה זה יותר מאלף מינויים שכן ביצעתי, ועיצבו מחדש את המשטרה בצורה טובה יותר. מפריע לה שיש שר שמזיז דברים בשטח".

אתה רק מחזק את הטענה. אתה אומר ששינית את המשטרה. אתה גם נפגש עם המון קצינים, בכל הדרגים, משנה מדיניות במשטרה בצורה דרמטית למדי. אתה לא מבין את החשש שמגיע מהצד המתנגד לך, שאתה בעצם הופך את המשטרה למשטרת בן גביר? זו אומנם לא עילה בחוק לפטר אותך, אבל האם אנחנו רוצים שהמשטרה תפעל ותאכוף את החוק רק לפי רצונותיו של השר הממונה עליה?

"כל מה שאני עושה, אני עושה במסגרת החוק. אני לא נותן הוראה למשטרה 'תעצרו את אדם פלוני ושחררו את אלמוני'. אני מתווה מדיניות. אני משתמש בכלים שנתונים לי בחוק כדי לבצע את השליחות שלי בתפקיד, ואני עושה את זה בהצלחה, ולכן זה מקומם את המתנגדים לי. שרים אחרים, לעומת זאת, כן עברו את הגבול שמאשימים אותי שאני עברתי".

כמו מי למשל?

"עמר בר לב. ישבו אצלי במשרד קצינים שתיארו לי כיצד בהפגנות של האנרכיסטים בימי שישי בשמעון הצדיק הוא התקשר לאותם קצינים והורה לא לגעת באנרכיסטים, לא לעכב, לא לעצור אותם ולאפשר להם להניף את דגלי אש"ף. אני מכיר שיחות של בר לב עם קציני משטרה, אחרי שעצרו אנרכיסטים באותן הפגנות, שהוא מורה להם לשחרר אותם באופן מיידי. זאת ההתערבות הפסולה שמאשימים אותי בה, ואני מעולם לא נהגתי בה, בניגוד לבר לב".

"בממשלה הבאה נצליח לתקן"

כאמור, במסגרת הטענות של נציגיו של השר לביטחון לאומי בדיון בבג"ץ, חזרה שוב ושוב הטענה שלבית המשפט אין בכלל סמכות לדון בנושא מינוי שרים או פיטוריהם. החוק בנושא ברור מאוד, והוא כמובן תואם את עמדת בן גביר ונציגיו, וכן את עמדת נתניהו ונציגיו בדיון. בספר החוקים הישראלי ישנה סיבה אחת בלבד שבעטיה חובה לפטר שר, והיא הרשעה בפסק דין חלוט בעבירה שיש עימה קלון. בית המשפט הרחיב בפסק דין 'דרעי־

> "מה שעורך הדין פטר עשה בדיון היה להסיר את המסכה מהפנים של בית המשפט. הרי הטענות שלהם הן שאני מגבה שוטרים שזרקו עליהם אבנים, או שבמקרה אחר גיביתי שוטר שזרקו עליו בקבוק תבערה והוא ירה במי שזרק את אותו עליו, או שוטר שניסו לדרוס אותו והוא הגיב. על הגיבוי שנתתי להם תוקפים אותי, וזה פשוט הזוי"

מעוניין לגדול עוד בלימוד?

בית המדרש לדיינות ענב

הקומה הבאה שלך בתורה

כולל 'כרמי המשפט' בישוב ענב הצמיח תלמידי חכמים בעלי שיעור קומה שסיימו את מסלולי הרבנות והדיינות בהצלחה גדולה ועוסקים בתחומי הוראת התורה והפסיקה. לומדי בית המדרש לומדים בצוותא מתוך דבקות חברים ושמחה ושותפים בלימוד התורה בישוב.

בית המדרש לדיינות והלכה בענב פותח בשנת התשפ'ז מחזור חדש של לימוד חושן משפט!

בבית המדרש חבורת לומדים רצינית ומגובשת העמלה על לימודי הדיינות וההלכה, בהנחיה צמודה של ראש הכולל – הרב יהונתן ארנברג שליט"א ורבנים נוספים. יחד עם הלימוד שותפים הלומדים בכתיבה תורנית ענפה, בדיונים של בית הדין ומרכז גישור ובהעצמת התורה בישוב ובשומרון.

לימוד מעמיק ומקיף | קהילה חמה במרכז נופי השומרון | מגורים מסובסדים ומלגה מכובדת | יישום מעשי ועזרה במציאת עבודה לאשה.

מוזמנים להצטרף!

אפשרות להצטרף לשכונת 'נופי אלחנן'. שכונה מתפתחת, צעירה ותורנית של הישוב

לפרטים – הרב יהונתן 054-6597850

בס"ד

מי יציל את שלומי?

"כל המציל נפש אחת, כאילו הציל עולם ומלואו"

בימים אלה, כשמדינת ישראל נאבקת על קיומה והחוסן של החברה שלנו מתבסס על ערכי הסולידריות והערבות ההדדית, הביטוי הזה של חז"ל מקבל משמעות מוחשית עבור **שלומי** , נכה צה"ל שנפצע במהלך שירותו הצבאי, מתגורר ברחובות, תרם כל חייו והוא ואשתו בחינוך והתנדבות לטובת הקהילה וזקוק בדחיפות לתרומת כליה.

כל מי שמוכן/ה לשקול להיבדק כתורם/ת
או לקבל פרטים נוספים
מתבקש/ת ליצור קשר טלפוני

עם דורית: 052-6376242

https://tinyurl.com/shlomikidney

אודה לכם אם תשתפו ותפיצו הלאה

- לא בשבת -

קרן צליר
TZALIR FUND

סדר קָדָשִׁים
מַסֶּכֶת מְנָחוֹת
פרשת אחרי מות- קדושים

השבוע בתלמוד הישראלי

תלמוד ישראלי
הדף היומי לילדים

דַּף צ"ח צִיּוּר שׁוֹשָׁן הַבִּירָה בְּהַר הַבַּיִת

מִי שֶׁהָיָה מַגִּיעַ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי הָיָה רוֹאֶה דָּבָר מְרַתֵּק בְּיוֹתֵר: **עַל הַשַּׁעַר הַמִּזְרָחִי שֶׁל הַר הַבַּיִת הָיָה בָּנוּי חֶדֶר וְעָלָיו צִיּוּר שֶׁל הָעִיר שׁוּשָׁן הַבִּירָה,** הָעִיר הַמּוּכֶּרֶת לָנוּ כָּל כָּךְ מִמְּגִילַּת אֶסְתֵּר.

מַדּוּעַ צִיְּרוּ אֶת שׁוּשָׁן הַבִּירָה עַל הַשַּׁעַר שֶׁל הַר הַבַּיִת?

מִפְּנֵי שֶׁכַּאֲשֶׁר עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגּוֹלָה, צִיּוּ עֲלֵיהֶם מַלְכֵי פָּרַס שֶׁיַּעֲשׂוּ כֵּן. יֵשׁ אוֹמְרִים כְּדֵי שֶׁיְּהֵא מוֹרָא מַלְכוּת עֲלֵיהֶם וְיִזְכְּרוּ שֶׁאָסוּר לָהֶם לִמְרוֹד בְּמַלְכֵי פָּרַס.

יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁמַּלְכֵי פָּרַס צִיּוּ כֵּן כְּדֵי שֶׁהַיְּהוּדִים יוֹדוּ לָהֶם תָּמִיד עַל כָּךְ שֶׁהֵם אִפְשְׁרוּ לָהֶם לַעֲלוֹת מִן הַגּוֹלָה וְלִבְנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

דַּף ק' הַכֹּהֵן מַכְרִיז שֶׁהִגִּיעַ הַבֹּקֶר

בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ מַקְרִיבִים בְּכָל יוֹם בַּבֹּקֶר קָרְבָּן הַתָּמִיד, לִפְנֵי כָּל הַקָּרְבָּנוֹת.

בְּסוֹף הַלַּיְלָה הָיָה הַמְמֻנֶּה עַל הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר לַכֹּהֲנִים: צְאוּ לְמָקוֹם גָּבוֹהַּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהַשְׁקִיפוּ לַמִּזְרָח כְּדֵי לִרְאוֹת אִם זָרַח אוֹר הַיּוֹם וְהִגִּיעַ זְמַן שְׁחִיטַת תָּמִיד שֶׁל שַׁחַר. אִם רָאָה הַצּוֹפֶה שֶׁזָּרַח הָאוֹר בַּמִּזְרָח, הוּא מַכְרִיז: "בַּרְקָאִי" - הֵאִיר הַשַּׁחַר וְהִבְרִיק. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהִקְרִיבוּ אֶת הַקָּרְבָּן קְצָת מְאֻחָר יוֹתֵר, כְּשֶׁהָאוֹר הִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר.

וּמַדּוּעַ הָיוּ צְרִיכִים צוֹפֶה מְיֻחָד שֶׁיַּגִּיד אִם הִגִּיעַ הַבֹּקֶר?

כִּי פַּעַם אַחַת אֵרַע שֶׁהַלְּבֵנָה הֵאִירָה מִצַּד מִזְרָח קְצָת לִפְנֵי שֶׁעָלָה הַשַּׁחַר וְהַכֹּהֲנִים חָשְׁבוּ שֶׁזֶּהוּ אוֹר הַיּוֹם וְהִקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּן הַתָּמִיד. אַחַר כָּךְ נֶאֶלְצוּ לִשְׂרֹף אוֹתוֹ כְּקָרְבָּן פְּסוּל מִפְּנֵי שֶׁהוּא נִשְׁחַט בְּלַיְלָה. מֵאָז תִּקְנוּ שֶׁיַּעֲלֶה כֹּהֵן בְּכָל בֹּקֶר כְּדֵי לִבְדֹּק שֶׁאָכֵן הֵאִיר הַבֹּקֶר.

דַּף ק"ב קָרְבָּן אָשֵׁם תָּלוּי

עַל קָרְבָּן אָשָׁם תָּלוּי כְּבָר לָמַדְנוּ פְּעָמִים אַחָדוֹת: אָדָם שֶׁאֵינוֹ בָּטוּחַ אִם חָטָא, לְמָשָׁל, הוּא עָשָׂה מְלָאכָה בִּיצִיאַת הַשַּׁבָּת וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אִם עֲדַיִן לֹא יָצְאָה הַשַּׁבָּת וְעָבַר עַל אִסּוּר, אוֹ שֶׁמָּא כְּבָר יָצְאָה שַׁבָּת וְלֹא עָבַר עַל אִסּוּר - מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי. תָּלוּי מִלָּשׁוֹן סָפֵק, כִּי הַקָּרְבָּן מוּבָא עַל סָפֵק עֲבֵרָה.

רְאוּבֵן הִסְתַּפֵּק אִם הוּא עָבַר עֲבֵרָה וּלְפִיכָךְ הוּא הִקְדִּישׁ קָרְבָּן אָשָׁם תָּלוּי. אוּלָם, לְאַחַר מִכֵּן הִתְבָּרֵר לוֹ בָּאֹפֶן וַדָּאִי שֶׁהוּא לֹא עָבַר עֲבֵרָה - מָה עוֹשִׂים עִם הַבְּהֵמָה?

רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: הַבְּהֵמָה חוֹזֶרֶת לִהְיוֹת בֶּהֱמַת חֻלִּין, כִּי הִתְבָּרֵר שֶׁהוּא לֹא הָיָה צָרִיךְ לְהַקְרִיב קָרְבָּן.

וְאִלּוּ חֲכָמִים אוֹמְרִים: הַקָּרְבָּן קָדוֹשׁ, יַמְתִּינוּ עַד שֶׁיִּפֹּל בּוֹ מוּם, יִמְכְּרוּ אוֹתוֹ וּבַכֶּסֶף יִקְנֶה קָרְבָּן נְדָבָה. מַדּוּעַ? כִּי יְהוּדִי תָּמִיד מְבַקֵּשׁ לְכַפֵּר עַל מַעֲשָׂיו וְלָכֵן אֵין סָפֵק שֶׁכַּוָּנָתוֹ הָיְתָה שֶׁהַקָּרְבָּן יִהְיֶה קָרְבָּן גַּם אִם בַּסּוֹף יִתְבָּרֵר שֶׁהוּא לֹא חָטָא בַּחֵטְא שֶׁהִסְתַּפֵּק עָלָיו.

שאלות השבוע ???

1. מדוע הודו היהודים למלכי פרס?
2. מה זה ברקאי?
3. מי צריך להביא אשם תלוי?

בין הפותרים נכונה תיערך הגרלה שבועית* והזוכה בה יזכה בפרס איכותי. את התשובות יש לשלוח עד יום רביעי בצהריים, למייל- talmudhagrala@talmudisraeli.co.il (*הגרלה בפיקוח רואה חשבון)

חידה!

חברו בין האישים הבאים לבין תיאוריהם:

1. רבי יהודה בר אלעאי
2. רבי יהודה בן בבא
3. רבי יהודה הלוי
4. רבי יהודה החסיד
5. רבי יהודה הנשיא

א. מחבר ספר הכוזרי
ב. ראש המדברים בכל מקום
ג. מחבר ספר חסידים
ד. מכונה "חסיד אחד"
ה. עורך המשנה

(ה-5, ג-4, א-3, ד-2, ב-1: תשובות)

התלמוד הישראלי הינו פרויקט חינוכי, קהילתי וחברתי השואף להעניק כלים לחיבור משמעותי ועכשווי לערכים יהודיים וישראליים, תוך חיזוק הזהות והעצמת הקשר לתרבות ולמורשת ישראל

סירקו והצטרפו למאות אלפי לומדי הדף היומי, פיתחו שיעור שבועי אצלכם בקהילה. לתכנים נוספים:

"ההישגים באיראן עצומים. לא סיימנו את המלאכה, ויש עוד הרבה מה לעשות, אבל מדובר בהישגים היסטוריים. ראש הממשלה נתניהו הצליח לחבר את הנשיא טראמפ כדי שנפעל יחד מול המשטר האיראני בצורה צבאית. זה לא עניין של מה בכך. אני חושב שאנחנו עדיין לא מצליחים להבין את גודל ההישגים ההיסטוריים, וזה לא סותר את העובדה שלא סיימנו את המלאכה"

←
"הדיון בנוגע להדחה שלי רק חיזק את תחושת הצורך בתיקון נרחב במערכת המשפט". בן גביר

צילום: שרון רביבו

פנחסי' את החובה כך שגם שר שהוגש נגדו כתב אישור יחויב בפיטורים. בשנת 2001, כשעבר 'חוק יסוד: הממשלה' החדש, בוטלה הלכת דרעי־פנחסי, אך הממשלות הקודמות המשיכו לפעול על פי הכלל הזה. בכל מקרה, מדיניותו של שר, אפילו אם יש לו הסכם ניגוד עניינים כזה או אחר, אינה מהווה עילה על פי חוק לפיטורים.

אם אתם טוענים שאין לבית המשפט סמכות לדון בנושא, למה התייצבתם לדיון? הרי במעשה הזה הוכחתם שדווקא יש לו סמכות.

"ולתת לכל החבורה הזאת לשחק מול שער ריק, לקבוע את הנרטיב ולהחליט מהי האמת המזויפת שלהם בלי שנשמיע את הצד שלנו, שכמובן הוא הנכון על פי החוק? זה לא היה משהו שהיינו יכולים להרשות לעצמנו. בעיניי, ההחלטה להתייצב לדיון ולשלוח לשם את עורך הדין דוד פטר, מטובי המתדיינים בבתי המשפט שיש בישראל, הייתה אחת ההחלטות החכמות והטובות שהתקבלו בשנים האחרונות בכל מה שקשור לניסיון לתקן את מערכת המשפט".

באיזה אופן?

"עם שלם ראה את הדברים בשידור חי. כל אחד יכול היום ללכת ליוטיוב ולראות את האירוע הזה. מה שעורך הדין פטר עשה בדיון היה להסיר את המסכה מהפנים של בית המשפט. הוא עמד מולם ולא מצמץ, וחזר שוב ושוב שאין לבית המשפט סמכות, ובמקביל לכך הראה שגם הטענות עצמן מופרכות מן היסוד. הרי הטענות שלהם הן שאני מגבה שוטרים שזרקו עליהם אבנים, או שבמקרה אחר גיביתי שוטר שזרקו עליו בקבוק תבערה והוא ירה במי שזרק אותו עליו, או שוטר שניסו לדרוס אותו והוא הגיב. על הגיבוי שנתתי להם תוקפים אותי, וזה פשוט הזוי. אלה הטיעונים המגוחכים שאיתם תקפו אותי. אז מה רצית, שניתן להם להציג את הטיעונים האלה ולא ניתן שום מענה?".

אתה חושב שזה באמת מה שיעזור לתקן את מערכת המשפט? הרי בשנים האחרונות הממשלה שלכם ניסתה, ונכשלה בכל צעד שהיא עשתה.

"זה נכון שצריך לחשב מסלול מחדש. אין ספק שהדרך שבה ניסינו לתקן את מערכת המשפט בכנסת הנוכחית לא עבדה. אני מבין מה השר יריב לוין וחבר הכנסת שמחה רוטמן ניסו לעשות, אבל זה פשוט לא עבד. צריך לפעול בדרכים אחרות לגמרי, כי המצב כמו שהוא עכשיו לא יכול להימשך".

מהן אותן דרכים? וזה בכלל ישנה? הרי בסוף בג"ץ לקח לעצמו עוד סמכויות בכנסת הנוכחית.

"מהן הדרכים נשמור למועד אחר, שלא יעלו לאנשים רעיונות עכשיו. אבל ודאי שזה יעזור. אני בהחלט מאמין שבממשלה הבאה, למרות מה שקרה הפעם, נצליח להוביל לתיקון של מערכת המשפט. הציבור דורש את זה, והדיון בנוגע להדחה שלי רק חיזק את התחושות הציבוריות בצורך בתיקון נרחב במערכת המשפט".

"אין תוחלת למשא ומתן עם לבנון"

הריאיון עם השר בן גביר מתקיים בימים דרמטיים במערכת 'שאגת הארי'. ביום שישי שעבר כפה הנשיא טראמפ הפסקת אש על ישראל, כשהוא אומר כי הורה לישראל להפסיק להילחם בלבנון, "והיא תציית. מספיק זה מספיק". האמירה הזאת התקבלה בזעם בציבור הישראלי. יש לציין שבדרישה של הנשיא האמריקני יש משום כניעה לדרישות שהציב המשטר בטהרן, לאחר שטראמפ אמר כי לא יתכופף בפניו. במקביל לכך, ונכון לכתיבת שורות אלה, המשטר האיראני לא מראה סימנים להתגמשות כלשהי בדרישותיו, ובראשן המשך שמירת היכולת להעשיר אורניום.

"אנחנו עדיין לא יכולים לסכם את המלחמה בשתי החזיתות הללו. ההישגים באיראן עצומים. לא סיימנו את המלאכה, ויש עוד הרבה מה לעשות, אבל מדובר בהישגים היסטוריים. ראש הממשלה נתניהו הצליח לחבר את הנשיא טראמפ כדי שנפעל יחד מול המשטר האיראני בצורה צבאית. זה לא עניין של מה בכך. אם היינו אומרים לישראלי הממוצע בימים הראשונים שלאחר 7 באוקטובר, כי תוך שנתיים וחצי אין סינוואר, אין נסראללה, אין חמינאי, סביר להניח שהוא לא היה מאמין. אם היינו אומרים לישראלי הממוצע שצה"ל ישלוט בשמי איראן לאורכה ולרוחבה בצורה מלאה ויעשה בה כרצונו, הוא לא היה מאמין. אבל זה בדיוק מה שקרה. אני חושב שאנחנו עדיין לא מצליחים להבין את גודל ההישגים ההיסטוריים, וזה לא סותר את העובדה שלא סיימנו את המלאכה".

זה נדמה שאנחנו מקפידים לא לסיים את המלאכה. לא עשינו זאת בעזה, לא עשינו זאת מול חיזבאללה בלבנון, וגם לא מול משטר האייתוללות באיראן. למה פעם אחר פעם אנחנו לא מסיימים את המלאכה, ועדיין משאירים את האיום על ישראל על כנו?

"קודם כול, אנחנו צריכים וחייבים לסיים את המלאכה. אנחנו חייבים לסיים את המלאכה כדי שהילדים שלנו לא יצטרכו להתמודד עם זה גם כן. אני לא הולך למכור אשליות לציבור, האיום עלינו עדיין לא הוסר, אבל אי אפשר להסתכל רק על חצי הכוס הריקה ולא לראות את חצי הכוס המלאה, שהיא הרבה יותר מאשר חצי כוס. הניסים שהיו לנו פה לאורך המלחמה אדירים. אנחנו לא יכולים להתעלם מהם ולא יכולים לבעוט בדלי רק כי עדיין לא הצלחנו לעמוד ביעד הגדול שלנו. זה חלק מאותה מחלוקת בסיסית בין בית המדרש שאנחנו מגיעים ממנו, זה שמאמין באתחלתא דגאולה ויודע שהיא מגיעה שלבים שלבים, לבין בית המדרש שרוצה או הכול או כלום, ואם לא השגנו הכול אז כלום לא שווה. זה לא הדרך ולא תפיסת העולם שבה אנחנו מאמינים, ודווקא עכשיו, כמה ימים אחרי יום העצמאות, כולנו צריכים להבין זאת עוד יותר. אנחנו לא הגענו לגאולה השלמה, זה נכון. אבל איך אפשר להתעלם מכל ההישגים העצומים שכן השגנו?".

תעזור לי להבין את ההבדל בין הסבב הקודם בלבנון, כשביידן כפה עלינו לעצור את המלחמה, לבין הסבב הנוכחי, כשטראמפ עושה את אותו הדבר בדיוק. למה את ביידן תקפתם ואת טראמפ לא?

"כי אין דמיון בין המקרים. טראמפ הוא נשיא ידידותי מאוד למדינת ישראל, הוא הלך איתנו כתף אל כתף לאורך כל הדרך. שיתוף הפעולה בינינו עמוק מאין כמוהו, וגם אם יש ביקורת כזאת או אחרת, צריך לזכור את כל הדברים הטובים. המלחמה באיראן היא לא רק מלחמה ישראלית, היא גם מלחמה אמריקנית. לכן אפשר לחלוק ולהגיד שהוא טועה. אבל זה לא אותו המצב כמו שהיה מול ביידן, ולכן גם היחס לטראמפ שונה".

אז אני מבין שלא התחברת לציוץ של חבר מפלגתך צביקה פוגל, שהשווה את טראמפ לברווז מגעגע.

"אני לא חושב שצריך להעליב את הנשיא טראמפ. אפשר לחלוק עליו, ואפילו חובה לחלוק כשאנחנו חושבים שהוא טועה. אני חושב שהוא טועה, ואין מנוס ובסוף נצטרך לחסל גם את חמאס וגם את חיזבאללה. ויש לנו את הלוחמים והמוטיבציה לעשות זאת. אבל בין להגיד את זה לבין להעליב אותו יש פער. זה לא היה צריך להיות. ולצד זאת, אני רוצה להדגיש שלצביקה יש זכויות עצומות, הן בצבא והן בכנסת, וצריך לשבח אותו על זה. אלה שתקפו את צביקה לא עשו עשירית ממה שהוא עשה רק בכנסת הנוכחית. בכלל, כל חברי הכנסת שלנו נהדרים ואהובים מאוד".

אבל המלחמה נעצרת כשחיזבאללה עדיין קיים, ועדיין מחזיק ביכולת לאיים על ישראל. אכזבתם את תושבי הצפון?

"תושבי הצפון זוכרים שאני התנגדתי להפסקת האש הקודמת. הם יודעים שאני תומך בהמשך המלחמה מול חיזבאללה וחיסולו עד הסוף. ולצד זאת, הממשלה הזאת עשתה פי כמה וכמה מכל מה שממשלות אחרות עשו ומכל מה שממשלה בהרכב אחר הייתה עושה. אני אגיד לך עוד משהו, אני לא מאמין לרגע אחד שיש תוחלת כלשהי למשא ומתן שמתנהל כרגע מול ממשלת לבנון, פשוט כי מדובר בגוף חלש וחסר כל יכולת לספק את הסחורה. אין ספק שבסוף אנחנו נצטרך לסיים את המלאכה". ■

בס"ד
אולפנת
צביה
בקעת הירדן
פשוט לגדול
כשקודש וחיים נפגשים
מדרשה - לנשמה
נביעה - לגדמה
עולמות - לשמים שמתוכך
ימי היכרות
לרישום סרקי הברקוד
יום חמישי • י"ג אייר • 30/4/26
// יום היכרות וראיונות לכיתות ט-יא תשפ"ז //
חמרה, בקעת הירדן
זה הזמן לבחור!
לפרטים: מילכה 02-5388189 | עילית 0523123018 | ulpanathbika@gmail.com

כולל דיינות ורבנות ענב יוצא
בתחרות מאמרים לבני הישיבות בנושא:
דיני חושן משפט בנושאי
הבינה המלאכותית ורכבים אוטונומיים
אנו מזמינים בחורי ישיבה ואברכים לכתוב מאמרים קצרים
בנושאי דיני ממונות בהקשר לדור העתיד במחשוב ובעולם הרכבים.
פרסי עידוד ותמיכה למקומות הראשונים:
מקום ראשון ניקוד מלא 3000 ש"ח
מקום שני 2000 ש"ח
מקום שלישי 1000 ש"ח
ובנוסף - סט ספרים רחב בהוצאת כולל ענב.
להשתתפות בתחרות, הצעת נושאים והנחיות לכתיבה
היכנסו לאתר הכולל: https://kolleleinav.org
לפרטים והצטרפות
מוזמנים להתקשר
0546597850
או במייל
karmeimishpat@gmail.com
כולל דיינות ורבנות 'כרמי המשפט' הינו מרכז לימודי תורני גבוה בצפון השומרון. בכולל חבורה רצינית ומגובשת של לומדים השוקדים על לימודי הרבנות והדיינות יחד עם כתיבה תורנית רחבה ושימוש בפסיקת הלכה במגוון נושאים. שימוש רציף עם רבנים ודיינים בעלי שיעור קומה ושותפות בבית דין ובחיזוק תורני בישוב.
בשנת ה'תשפ"ז נפתח בכולל בע"ה מחזור חדש של לימוד חושן משפט.

מעבר לגדר
כנס על התיישבות, ממלכתיות ומוסר יהודי
יום חמישי 30.4 | י"ג אייר, 19:45
אודיטוריום מרכז עמיטל, אלון שבות
להרשמה
https://did.li/jLE6q
בהשתתפות:
הרב יעקב מדן
פנחס ולרשטיין
רותי דורון
סקירת מצב: אלוף אבי בלוט
הרב אביה הכהן
הדסה פרומן
הרב בני קלמנזון
פאנל - ההתיישבות הצעירה - אתגרים, הישגים וקווים אדומים.
ken.lhityashvut.lo.lalimut@gmail.com

←
"היום אנחנו עושים תשובה לאומית גדולה". טקס השיבה הממלכתי לשא־נור

צילום: יוסף ארנפלד

נשוב לכל יישוב

היינו כחולמים: כמעט 21 שנה לאחר הגירוש מצפון השומרון, נערך השבוע הטקס הממלכתי של השיבה ליישוב שא־נור ← מה שהחל כמאבק נחוש על חזרה לחומש, הביא לבסוף את המדינה להתחיל בתיקון האיוולת ← שניים מארבעת היישובים שנעקרו כבר עלו על הקרקע מחדש, וזו רק ההתחלה. "אנחנו מבטלים את חרפת הגירוש, הורגים את רעיון המדינה הפלשתינית", אמר בטקס השר בצלאל סמוטריץ'

יוסף ארנפלד

את הדרך לשא־נור דרך הכפר העוין סילת א־דאהר, עשיתי לא פעם ולא פעמיים במהלך שני העשורים שחלפו מאז החריבה ממשלת ישראל את המקום וגירשה את תושביו. בכל פעם מחדש לוותה הנסיעה בחששות לא פשוטים: האם כוחות צה"ל יזהו את ההסתננות אל השטח האסור לשהיית יהודים מאז חוק ההתנתקות מחד, ומאידך - כיצד יגיבו השכנים הערבים, שהיו בטוחים שהמקום הפך ל'יודן־ריין'.

בחודשים האחרונים, מאז החליטה ממשלת ישראל בהובלת השר בצלאל סמוטריץ' על הקמת היישוב מחדש בצפון השומרון, יחד עם יישובים רבים נוספים, לא בזבזו גורמי ההתיישבות אף רגע. תוך זמן קצר, וכמעט חסר תקדים כשמדובר בהקמת יישוב חדש, החלו להגיע האישורים לחיבורי שלל התשתיות, שאותם דחף במרץ ראש מועצת שומרון יוסי דגן.

כבר מערב חג הפסח - אז עלו המשפחות הראשונות אל המצודה העתיקה שבראש הגבעה, לאחר שצה"ל הקים מוצב צבאי בתחומי היישוב - החלו ערביי האזור להפנים כי חזרת היהודים למרחב הפכה לעובדה מוגמרת. במהלך חול המועד הלך וגבר זרם המבקרים והמחזקים. הנסיעה אל שא־נור, שהייתה בעבר הלא רחוק מבצע מורכב וחשאי, הפכה להיות שגרתית למדי, והמקום אף נהיה מוקד עלייה לרגל. אירוע החזרה הרשמי ליישוב המתחדש נערך בתחילת השבוע (ראשון). לצלילי מוזיקה ווקאלית, בשל ימי ספירת העומר, מאות הנוכחים שגדשו את המקום חגגו בטקס לאומי את החזרה הרשמית לשא־נור, יותר מ־20 שנה לאחר עקירת היישוב במסגרת חוק ההתנתקות בשנת 2005.

באירוע השתתפו שרים, חברי כנסת, אנשי 'חומש תחילה', ראשי ישיבת חומש, מגורשי חומש ושא־נור, רבנים, הנהגות היישובים בשומרון וכן ראש המועצה האזורית שומרון יוסי דגן, שנעקר בעצמו מהיישוב בגירוש. בין המשתתפים היו רב השומרון הרב אליקים לבנון, שר הביטחון ישראל כ"ץ, שר האוצר בצלאל סמוטריץ', שר המשפטים יריב לוין, שרת ההתיישבות אורית סטרוק, שר התיירות, הבריאות, השיכון והרווחה חיים כץ, השר במשרד האוצר זאב אלקין, יושב ראש ועדת החוץ והביטחון חבר הכנסת יולי אדלשטיין, חברי הכנסת אריאל קלנר ואתי עטיה, מזכ"ל 'אמנה' זאב חבר זמביש, ועוד.

החזרה הרשמית ליישוב היא השיא של אחד המאבקים ההיסטוריים והמשמעותיים שהיו אי פעם במדינת ישראל. כמעט 21 שנים לאחר הגירוש, הצליחו המועצה האזורית שומרון ואנשי חומש להביא לביטול חוק ההתנתקות ולחזרה לשא־נור וליישובי צפון השומרון. המועצה, אשר איבדה ארבעה מיישוביה במהלך הגירוש, הובילה יחד עם פעילים רבים את המאבק העיקש לביטול חוק ההתנתקות, מאבק שהפך כעת להיות אבן דרך היסטורית עם החזרת הנוכחות למקום.

שר הביטחון ישראל כ"ץ, שהגיע למקום במסוק, אמר: "אנו מקדמים בימים אלה את התכנון להעתקת החטיבה המרחבית מנשה מעין שמר לתל דותן, וכן את העתקתה של החטיבה המרחבית בנימין. הסדרתן של יותר מ־140 חוות ביהודה ושומרון בקרוב היא צעד נוסף לחיזוק ההתיישבות והחלשת הניסיונות הפלשתיניים להתבסס באזור".

שר האוצר והשר במשרד הביטחון בצלאל סמוטריץ', מוביל החלטת הקבינט להכשרת היישוב שא־נור, בירך: "ביום המרגש הזה אנו זוכים לבצע תיקון היסטורי לגירוש הנפשע מצפון השומרון. אנחנו מבטלים את חרפת הגירוש, הורגים את רעיון המדינה הפלשתינית, ושבים ליישוב שא־נור. זה יום חג להתיישבות ויום חג למדינת ישראל. כמו שאנחנו מוחקים את חרפת הגירוש בצפון השומרון, נמשיך לדרוש למחוק את חרפת הגירוש גם בעזה ולחזור להתיישב גם בה. ההתיישבות היא רצועת הביטחון של מדינת ישראל בכל רחבי הארץ".

שרת ההתיישבות והמשימות הלאומיות אורית סטרוק, שיתפה את הנוכחים בתזמון מצמרר שיש בו משום סגירת מעגל לעולם ההתיישבות: "ביום הזה, ב' באייר, לפני 44 שנים, בוצעה לראשונה עקירת יישובים יהודיים מארץ ישראל: בשליחות הממשלה והכנסת, ובביצוע צה"ל, נעקרו העיר ימית ויישובי סיני. עם ישראל בחר אז להרוס ולעקור במקום לבנות ולנטוע. היום אנחנו עושים תשובה לאומית גדולה: הממשלה אישרה, הכנסת חוקקה, התקציב אושר, הצבא קיבל את הפקודה הנכונה, והיישוב שנעקר מוקם מחדש. נמשיך בדרך הזו ונשוב לכל מרחבי ארצנו כולם".

יוסי דגן, ראש המועצה האזורית שומרון ותושב שא־נור:
"אחרי הגירוש גרנו בקרוואן בשכונת מגורשי שא־נור בשבי שומרון במשך עשר שנים. כשנכנסנו לבית החדש שבנינו, עמדנו שם עם הילדים, שהיו אז קטנים, ובכינו. אמרנו להם: תדעו, אנחנו נכנסים עכשיו לבית, אבל ברגע שאפשר – אנחנו חוזרים לשא־נור, גם אם זה יהיה לקרוואן או לאוהל"

← "גם הערבים מבינים שחזרנו ואנחנו בעלי הבית". שא־נור המתחדשת

צילום: יוסף ארנפלד

נחמה־לאה אבינר, תושבת שא־נור: "בשנים שאחרי הגירוש הייתי חלק מהעליות לחומש, כרווקה זה היה כל עולמי. אבל אחר כך החיים לקחו אותנו למקומות אחרים. גידלנו ילדים, היינו עסוקים ביומיום, ולא ממש חשבנו שזה יקרה. אבל ברגע שהגיע האישור הרשמי – הכול צף. באותו יום שלחתי הודעות לכל מי שהיה מעורב כדי להבין איך מתחברים לגרעין. זה היה דחף פנימי, עוד לפני שהספקנו לחשוב בצורה שכלית אם זה בכלל מתאים לנו".

"להחזיר את הנשמה למקום"

נכון לעכשיו, 16 משפחות כבר קבעו את ביתן ביישוב המתחדש שא־נור, מפיחות חיים בחורבות שעמדו שוממות יותר משני עשורים. אחת המשפחות הללו היא משפחת אבינר - איתן ונחמה־לאה - שהחליטו לעזוב את ביתם המבוסס ביצהר ולצאת לשליחות חדשה. בעבור נחמה־לאה אין מדובר רק בהתיישבות חדשה, אלא בסגירת מעגל היסטורית. "הייתי פה עם המשפחה שלי לקראת הגירוש", היא משחזרת בהתרגשות, "הגענו לשא־נור בל"ג בעומר, לפני 21 שנים, ונשארנו כאן עד היום האחרון של העקירה".

בשנים שחלפו היא הספיקה להתחתן ולהקים משפחה, והקשר ליישוב הלך ונחלש, למרות שהלהבה בלב מעולם לא כבתה. "בשנים שאחרי הגירוש הייתי חלק מהעליות לחומש, כרווקה זה היה כל עולמי", היא מספרת, "אבל אחר כך החיים לקחו אותנו למקומות אחרים. גידלנו ילדים, היינו עסוקים ביומיום, ולא ממש חשבנו שזה יקרה. אבל ברגע שהגיע האישור הרשמי - הכול צף. באותו יום שלחתי הודעות לכל מי שהיה מעורב כדי להבין איך מתחברים לגרעין. זה היה דחף פנימי, עוד לפני שהספקנו לחשוב בצורה שכלית אם זה בכלל מתאים לנו".

החלטה לא הייתה פשוטה. החיים בשא־נור בגלגולו הנוכחי רחוקים מלהיות מפנקים. אין מוסדות חינוך ברדיוס של עשרות קילומטרים, והתשתיות בסיסיות ביותר. "אחרי שהחלטנו שכן, הגיעו רגעי ההתלבטות", מודה נחמה־לאה בגילוי לב, "שאלנו את עצמנו אם זה באמת מתאים לנו. האם הילדים ישרדו נסיעה של שעה לכל כיוון בהסעות? איך נסתדר עם המרחק מהעבודה? בסוף החלטנו שאנחנו הולכים על זה לניסיון של שנה וחצי, בתפילה גדולה שנצליח לעמוד באתגרים".

כיום, אחרי כמה שבועות בשטח, הם נחשבים לוותיקי המקום בגלגולו הנוכחי. למרות הקשיים הטכניים, נחמה־לאה מסרבת להתלונן. "יש פה עניינים טכניים, אבל הם ממש בסדר. אי אפשר להשוות את המצב שלנו למצבם של האנשים שעלו לפה בראשונה. ברוך השם יש מים ויש חשמל. נכון, זה גנרטור והוא לפעמים קופץ, אבל מצבנו מצוין". ההליכה בשבילי היישוב מעוררת בהם זיכרונות מכל פינה. "זה מרגש מאוד", הם אומרים, "אנחנו הולכים פה ונזכרים: כאן היה המבנה הזה, פה עשו את הפעילות ההיא, בבית הזה גר האומן ההוא. זה לא מרגיש כמו להקים יישוב חדש מאפס, זה מרגיש כמו להחזיר את הנשמה למקום שהיה שייך לנו".

איתן, שמוצא את עצמו בתוך המערבולת הרגשית הזאת, מודה שייקח לו זמן לעכל את גודל השעה. "אני עוד לא די מבין בתוך מה אני נמצא", הוא אומר בחיוך, "לפעמים כשמישהו מבחוץ מגיע ומתרגש איתנו, אני פתאום תופס את המשמעות, אבל ברוב הזמן אנחנו פשוט חיים את היומיום הקשוח".

התחושה בשא־נור כיום היא של קהילה בהתהוות, כזו שחבריה מאוחדים סביב מטרה אחת ברורה. "זה מדהים שזה באמת קורה", מתפעלת נחמה־לאה, "זו לא עוד 'עלייה' ליומיים-שלושה. נוצרת פה קהילה מאוחדת. כל אחד מגיע ממקום אחר, אבל את כולנו מאחדת השליחות - שיהיו יהודים בצפון השומרון ושנקים מחדש את היישוב היפה הזה". בעבור איתן, המהות מזוקקת למשפט אחד: "מה שמיוחד פה זה החיבור העמוק לארץ ישראל מחדש, חיבור שנובע מתוך הקשר לה', לתורה ולקדושה. זה סוג היישוב שאנחנו רוצים לבנות כאן".

הכבישים פתוחים, בואו לטייל

בשביל יהושע ואסתי לבנון, השיבה לשא־נור היא מימוש של הבטחה שנתנו לעצמם לפני שני עשורים. הם הגיעו ליישוב שלושה חודשים לפני הגירוש כחלק מגרעין חיזוק של משפחות מאלון מורה ומיצהר, וגרו באוהלים למרגלות המצודה עד ליום הפינוי. כעת, אחרי 26 שנים באלון מורה וגידול שלושה דורות ביישוב האם, הם החליטו לעזוב את אזור הנוחות ולחזור לצפון השומרון - הפעם כתושבי קבע ביישוב המתחדש. "זו הייתה תקופה של ציפייה ותפילות אדירות שהגזרה תתבטל", משחזר יהושע את תקופת הגירוש בשיחה עם 'בשבע', בסלון ביתו החדש, "כשזה קרה בסוף, והחיילים והשוטרים הקיפו אותנו, העוול זעק לשמיים - במיוחד כאן בצפון השומרון, כשהשטח פונה אבל נשאר בשליטת ישראל. התפללנו והבטחנו לעצמנו: אנחנו עוד נחזור".

ההחלטה לעזוב את אלון מורה לא הייתה פשוטה. משפחת לבנון נטועה עמוק ביישוב האם של השומרון: 26 שנים של מגורים, הורים שגרים ביישוב ובנות נשואות שהקימו שם את ביתן. "אנחנו שלושה דורות באלון מורה", הם מספרים, ומעלים זיכרון אחד קטן וסמלי מהשהות הקודמת בשא־נור: "אחד הילדים שלנו הגיע לכאן כשהוא עוד זוחל. בגלל שהשטח היה מלא אדמה ואבנים וכאב לו לזחול, בתוך כמה ימים הוא פשוט נעמד על כפות הידיים והרגליים והתחיל ללכת. היום הוא כבר מקים חוות בעצמו, ממשיך את הדרך".

כשאסתי נשאלת על הוויתור על אזור הנוחות והמרחק ממוסדות החינוך והתעסוקה, היא משיבה בנחישות: "נוסעים 45 דקות בבוקר ו־45 דקות בצהריים. מורידים ילדים, ממשיכים לעבודה וחוזרים. זה חלק מתהליך הגאולה. כשמזדמנת לידך הזדמנות כזו, אתה לא נשאר באזור הנוחות".

רגע המבחן של אסתי הגיע דווקא אחרי רצח שכנם וחברם הקרוב, יהודה שמואל שרמן הי"ד. "היינו אמורים לעבור לגור ממש סמוך למקום הרצח", היא משתפת, "פתאום הרגשתי 'ברקס'. אמרתי לעצמי - אולי נישאר ליד סימה, אימו של יהודה? אולי זה לא הזמן?". התשובה הגיעה מכיוון בלתי צפוי. "תלו ליד הבית את השלט הגדול עם המשפט שיהודה תמיד אמר: 'ארץ ישראל צריכה אותי'. אמרתי לסימה בדמעות: 'בשביל יהודה. הוא השאיר לנו צוואה ואנחנו ממשיכים אותה'. הבנו שארץ ישראל צריכה אותנו עכשיו בשא־נור, ושם נהיה".

החזרה לשא־נור לא חיכתה לאישורים הרשמיים הסופיים. משפחת לבנון וקבוצת משפחות נוספות החליטו שאת חג החירות האחרון הם חוגגים במקום שממנו גורשו. "היינו פה בליל הסדר בתנאים קשים, בתוך המצודה, עוד לפני הקרוואנים של היום", מספר יהושע. אסתי מוסיפה: "קראנו את ההגדה והרגשנו ממש כמו ביציאת מצרים. הרגשנו שהכול אלוקי, הכול משמיים. זו הייתה תחושה של לידה מחודשת של עם ישראל במקום שהוא צריך להיות בו. אין מילים לתאר את זה".

בעבור יהושע, הנוכחות בשא־נור היא המפתח לשינוי אסטרטגי בצפון השומרון כולו. הוא מספר על המפגש עם השכנים הערבים, שמרגישים את שינוי המגמה: "הם מבינים שחזרנו וזה שלנו. זה בא לידי ביטוי בביטחון בכבישים, וגם בזה שהם פתאום מתקפלים לבד מבנייה בלתי חוקית צמודה ליישוב בלי מאבקים. הם מבינים את השפה של מי שמרגיש בבית". בנוסף לכך, יש לו מסר פשוט לכלל הציבור: "אל תפחדו. הכבישים פתוחים. בואו לטייל, להכיר את השטח. הטיולים האלה הם חלק מהאחיזה שלנו בארץ. אנחנו פשוט מזמינים את כולם לבוא לבקר בשא־נור המתחדשת".

ביטול רשמי של דרך אוסלו

מתוך 16 המשפחות שכבר קבעו את ביתן במקום, ארבע הן משפחות שגרו בשא־נור עוד הרבה לפני שאריאל שרון העלה את רעיון תוכנית ההתנתקות. בעבורן, החזרה לשא־נור היא חזרה הביתה כפשוטה. אחת מהמשפחות הללו היא משפחתו של ראש מועצת שומרון יוסי דגן, שהתגורר ביישוב דאז יחד עם רעייתו אוריה.

"אין התרגשות גדולה מזו", אומר יוסי דגן בשיחה עם 'בשבע' בביתו החדש בשא־נור, "יותר מ־20 שנה אנחנו חולמים, מתפללים, נאבקים ופועלים כדי להגיע לרגע המרגש הזה. כשעמדתי שם בטקס ובירכתי 'ברוך מציב גבול אלמנה', כשגזרנו את הסרט עם נציגות של כמעט עשרה שרי ממשלה - מה שהיה לי ברור מול העיניים זה שהצדק מנצח והקב"ה מנצח. גם אם זה לוקח 20 שנה, בסוף הצדק מגיע".

בשבילו מדובר בסגירת מעגל לאומית ואישית כאחד. "קודם כול זה אישי. לאותו מקום שגורשנו ממנו ביד זדונית ונזרקנו החוצה, אנחנו חוזרים היום עם אותה מילה שהשתמשו בה בצורה כל כך מזויפת וצינית: 'ממלכתי'. עם ממשלת ישראל, עם צה"ל, ביחד חוזרים ומקימים את היישוב הזה מחדש בשם כלל ישראל. מדינת ישראל ביטלה היום רשמית את דרך הנסיגות, את דרך אוסלו, עקירת היישובים והניתוק מהיהדות והציונות. אנחנו מתחברים היום בחזרה לדרך של בנייה ויצירה. אמרנו 'חומש תחילה' - וחומש אכן התחיל. עכשיו שא־נור, ובעזרת השם אנחנו עובדים בכל הכוח להעלות גם את גנים וכדים ולהחזיר את בסיסי צה"ל. עוד יהיו פה המון יישובים חדשים".

דגן משחזר רגע משפחתי כואב מהעבר שמקבל היום משמעות חדשה: "אחרי הגירוש גרנו בקרוואן בשכונת מגורשי שא־נור בשבי שומרון במשך עשר שנים. כשנכנסנו לבית החדש שבנינו, עמדנו שם עם הילדים, שהיו אז קטנים, ובכינו. אמרנו להם: אנחנו שמחים שקובעים מזוזה בבית חדש, אבל אנחנו בוכים שזה לא בשא־נור. תדעו, אנחנו נכנסים עכשיו לבית, אבל ברגע שאפשר - אנחנו חוזרים לשא־נור, גם אם זה יהיה לקרוואן או לאוהל".

ההתרגשות מהשיבה ניכרת היטב בקולו. "אתמול בלילה לא כל כך ישנו מרוב התרגשות. בשבוע שעבר ישנתי כאן לילה אחד ב'משמרת', כחלק מסבב המשפחות. עכשיו אני עולה כשהיישוב עולה - עם הביטחון, עם ההסעות שמתחדשות מחר. מי שלא רצה יהודים בצפון השומרון, יקבל בעזרת השם פי 20".

אוריה דגן משתפת בתחושות מהשטח ומספרת על ההתאקלמות לצד השכנים החדשים-ישנים: "נמצאות פה המשפחות הכי טובות בארץ. אנחנו רק מחכים להיות השכנים שלהן. כולם פה שותפים לאותו רעיון ובאו בדיוק בגלל אותו עניין. אין זכות גדולה מלהיות שותפים ושכנים של האנשים שכאן". גם הילדים, לדבריה, שותפים מלאים לשמחה. "הילדים שמחים מאוד. הגדול שלנו בצבא, ושתי הבנות הקטנות כאן מאוד שמחות, הן חיכו לזה הרבה זמן. אנחנו מרגישים שכל עם ישראל שמח בזה. אנשים באים לפה, מתחבקים ובוכים. אנחנו שמחים שהקב"ה מזכה אותנו לתקן את התיקון לפשע ולחטא הכל כך גדול שהיה. אנחנו מודים לקב"ה שעשינו הכול כדי לתקן את המעוות".

לצד השמחה הגדולה בחזרה לשא־נור, יוסי דגן נמצא עם הפנים קדימה, אל עבר הביטחון והחלוציות. "הוכח לפני הגירוש, ואחרי שבעה באוקטובר ביתר שאת - היכן שאין התיישבות יש טרור, והיכן שיש התיישבות יש ביטחון. אנחנו נבנה כאן עוד ועוד יישובים, וזה יביא ביטחון לכל המדינה. אנחנו זוכים לחזור למקומות שבהם הלכו אבותינו. יש לנו זכות להיות חלוצים, ואנחנו רואים כמה משפחות רוצות לבוא לכאן. יבואו המון. אנחנו מחכים ליום שבו יגידו לנו: 'אתם זקנים, כבר לא צריכים אתכם בשא־נור, אתם יכולים ללכת למשימה הבאה כי היישוב כבר גדל'". ■

מכת פתיחה

מופת של כלכלה, חזון הרצל ושברו

ביום העצמאות ה־78 של מדינת ישראל, כשאנו מביטים על הדרך שעשינו, קשה שלא להשתאות מול חזונו של בנימין זאב הרצל. חוזה המדינה לא חלם רק על מקלט בטוח, אלא על כלכלה יהודית משגשגת, פורחת ועתירת טכנולוגיה. במבחן התוצאה, הרצל צדק לחלוטין: הפכנו למעצמה כלכלית עולמית. אך כשבוחנים את האופן שבו הגענו לשם, מתגלה פער מרתק.

הרצל האמין שאת הכלכלה הפורחת הזאת נשיג באמצעות תכנון קפדני "מלמעלה". הוא דגל בשיטה (שקרא לה "מוטואליזם") שבה המדינה ואגודות שיתופיות מנהלות את המשק, סוג של דרך אמצע בין סוציאליזם לקפיטליזם. ואכן, המדינה נולדה לתוך השפעה סוציאליסטית עמוקה ומוסדות ריכוזיים. אולם הנס הכלכלי הישראלי התרחש בשיטות אחרות לגמרי: הוא הושג לא בזכות התכנון הממשלתי, אלא לעיתים קרובות למרות קיומו.

שרידים אלו של ניהול ריכוזי ממשיכים לגבות מאיתנו מחיר יקר גם היום. שוק הנדל"ן הוא הדוגמה הכואבת מכולן: תפיסה היסטורית שגרסה כי המדינה צריכה לשלוט בקרקעות כדי למנוע ספסרות, התגלגלה למונופול ממשלתי דורסני. התוצאה אינה צדק חברתי אלא בירוקרטיה, מחסור מלאכותי ויוקר מחיה מהגבוהים בעולם. גם מוסדות ותיקים אחרים, במערכות העבודה והחינוך, עדיין משמרים לעיתים מבני כוח כבדים שחונקים את התחרות ומקשים על הפרט להתקדם ולהצטיין.

מנגד, המנוע האמיתי של כלכלת ישראל - זה שהפך אותנו ל"סטארט־אפ ניישן" - פועל על פי עקרונות של יוזמה חופשית. במקומות שבהם המדינה פינתה את הדרך, כיבדה את הקניין הפרטי ואיפשרה תחרות, פרחה החדשנות. הדחף האישי ליצירת ערך, והחוצפה הישראלית שמסרבת להיכנע לתכתיבים, הם שמייצרים את העושר הלאומי שלנו. יתר על כן, בשעות משבר אנו מגלים שוב ושוב כי רשת הביטחון החזקה ביותר אינה הבירוקרטיה הממשלתית, לא הביטוח הלאומי ולא מס רכוש, אלא דווקא הערבות ההדדית וארגוני החסד הקהילתיים שפועלים בהתנדבות, בגמישות וביעילות.

חג העצמאות הוא הזדמנות לשמוח על ההישגים האדירים שלנו, אך גם להבין מה באמת עובד. כדי להמשיך לצמוח ולהבטיח את עתידנו, עלינו להשתחרר מתפיסות מיושנות של תכנון־על, ולסמוך יותר על היזמות, התחרות והאחריות הקהילתית של אזרחי ישראל.

יש לנו עוד דרך ארוכה, עד שנזקק ונגבש את אותה תפיסה כלכלית־יהודית־לאומית שבאמת עובדת. זו שמשלבת, באיזונים הנכונים, יוזמה פרטית, תחרותיות ויעילות עם ראייה לאומית, וחמלה וקהילתיות עם אחריות אישית. עם זאת, כלכלת ישראל פורחת וראוי לראות את חצי הכוס המלאה ואת העובדה שיש הרבה מה להודות על מה שהשגנו עד כה.

מי ייתן ונשכיל להשלים את המלאכה, ולשלב את עצמאותנו המדינית עם חירות אישית וכלכלית אמיתית. חג עצמאות שמח!

הכותב הוא ד"ר לכלכלה ומנכ"ל קבוצת הייעוץ תבור־סמקאי TCG

יותר מאלף מילים ערן רופאלידיס

78 לישראל - דיוקן דמוגרפי

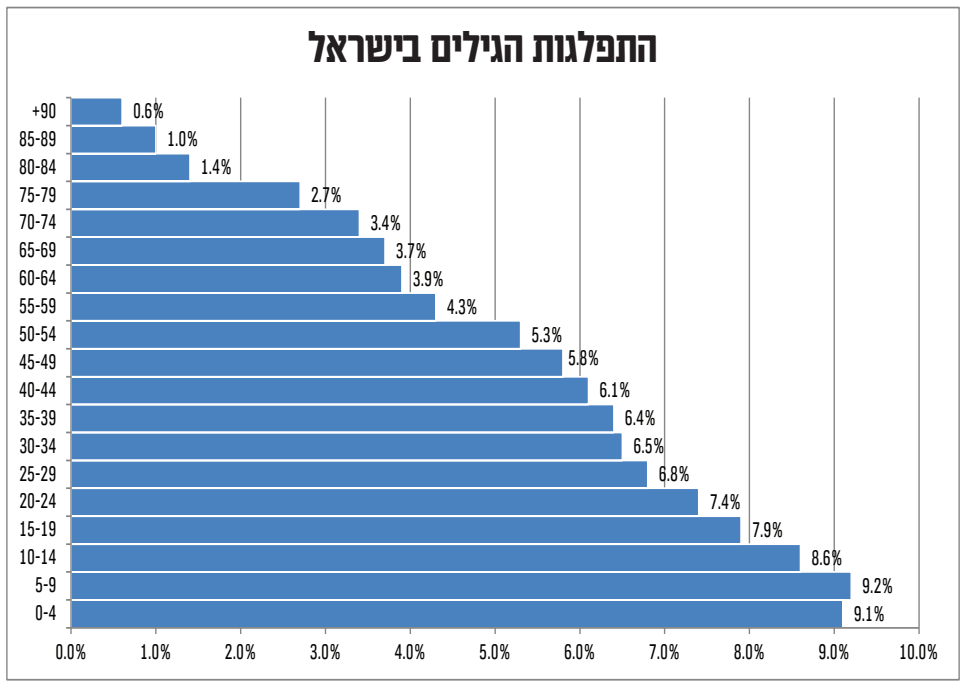

לרגל יום העצמאות ה־78, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (הלמ"ס) מציגה את תמונת המצב הדמוגרפי של מדינת ישראל. מאז הקמתה, צמחה אוכלוסיית המדינה פי 12 וחצי, והיא מונה כיום 10.244 מיליון תושבים.

שילוב של שלושה גורמים עיקריים מציב את ישראל כמדינה ייחודית בעלת קצב צמיחה מהגבוהים בעולם המערבי: שיעור פריון גבוה (מספר הילדים שאישה צפויה ללדת במהלך חייה), מאזן הגירה חיובי והמשך העלייה לישראל, וכמובן העלייה העקבית בתוחלת החיים.

כפי שניתן לראות בנתונים, מאפיין ייחודי נוסף של אוכלוסיית ישראל הוא התפלגות הגילים: ישראל היא מדינה צעירה באופן מובהק, יותר משליש מהתושבים הם ילדים ובני נוער עד גיל 18. בעוד שמדינות רבות בעולם המפותח מתמודדות עם אתגרי הזדקנות אוכלוסייה ופירמידת גילים מצטמצמת, המבנה הדמוגרפי של ישראל מתאפיין בבסיס רחב של שכבות גיל צעירות. מבחינה מקרו־כלכלית, ההרכב הזה מייצר פוטנציאל לכוח עבודה יצרני ודינמי לשנים הבאות, ותורם לשימורו של יחס תלות מאוזן בין האוכלוסייה בגיל העבודה ובין האוכלוסייה הנתמכת.

הכותב הוא מנהל אגף דוברות והסברה בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

על הפרק

"הסכמי יצחק": ברית אסטרטגית חדשה בין ישראל לארגנטינה

ראש הממשלה בנימין נתניהו ונשיא ארגנטינה, חאבייר מיליי, הכריזו על כינון "הסכמי יצחק" - מסגרת מדינית לשיתוף פעולה המבוססת על ערכי חירות ומורשת יהודית־נוצרית. היוזמה, השואבת השראה מהסכמי אברהם וזוכה לגיבוי אמריקני, נועדה לאגד מדינות באמריקה הלטינית למאבק משותף בטרור, באנטישמיות ובסחר בסמים, תוך מיקוד בבלימת פעילותה של איראן באזור.

במסגרת המפגש, שבו השתתף גם שגריר ארצות הברית בישראל מייק האקבי, סוכם על כמה מהלכים עיקריים: פתיחת קו טיסות סדיר של חברת אל על בין המדינות, במטרה להדק את הקשרים הכלכליים, להרחיב את הסחר ולעודד תיירות ענפה; חתימה על מזכרי הבנות להעמקת התיאום הביטחוני בלוחמה בטרור, וכן לקידום פיתוח משותף ושיתוף ידע בתחומי הבינה המלאכותית (AI); ועדכון פרוטוקול התעופה הבילטרלי לעידוד התחרות.

נתניהו, שהודה לנשיא טראמפ על תמיכתו, שיבח את צמצום הבירוקרטיה שאפשר את השקת קו הטיסות החדש, והביע תקווה להצטרפותן של מדינות נוספות לברית.

תקציב שיא לביטחון האמריקני: התעצמות מול סין, בלי רווח ישראלי

ממשל טראמפ מקדם בימים אלו את תקציב הביטחון הגדול ביותר בהיסטוריה של ארצות הברית לשנת 2027, אשר צפוי לעמוד על כ־1.5 טריליון דולר. מדובר בעלייה דרמטית של כ־44% בהשוואה לשנה הקודמת, מהלך שידרוש קיצוץ וסגירה של תוכניות ממשלתיות אחרות. המטרות העיקריות של תקציב העתק הן היערכות מול האיום הגובר מסין, וכן חידוש מלאי התחמושת שהתדלדל בעקבות המעורבות האמריקאית במלחמת שאגת הארי.

על פי מדיניות "אמריקה תחילה" של הממשל, הרכש יופנה ברובו המוחלט לתעשיות מקומיות. כתוצאה מכך, התעשיות הביטחוניות הישראליות אינן צפויות לגזור קופון משמעותי מההשקעות הללו. התקציב החדש כולל רכש מסיבי של אלפי מיירטים יקרים דוגמת THAAD, פטריוט ו־SM-3, שעלותם גבוהה פי כמה ממערכות היירוט הישראליות. למרות הדחיפות ברקע המתיחות מול אירן, אישור התקציב צפוי להיתקל בקשיים בקונגרס, שכן גם בתוך המפלגה הרפובליקנית ישנה התנגדות מסוימת להיקף ההוצאות החריג.

איום איראני על הסחר העולמי: אגרות והחרמת סחורות במצר הורמוז

ברקע המתיחות מול ארצות הברית וישראל, איראן מקדמת תוכנית דרמטית לשיבוש חופש השיט במצר הורמוז, במטרה להפעיל לחץ כלכלי גלובלי. הצעת חוק חדשה בפרלמנט האיראני מציגה שורת סנקציות על תעבורה ימית, כאמצעי הרתעה שנועד למנוע עימות צבאי ישיר.

לפי התוכנית, טהראן תדרוש מספינות תשלום אגרות מעבר, ותחסום כליל את כניסתם של כלי שיט בעלי זיקה לישראל, לארצות הברית ולמדינות התומכות בהן. הצעד הקיצוני ביותר המוצע הוא החרמה של 20% מתכולת המטען של ספינות המגיעות ממדינות שהטילו בעבר עיצומים על איראן.

מצר הורמוז הוא עורק תחבורה קריטי לשוק האנרגיה, ודרכו משונע כחמישית מאספקת הנפט העולמית. מימוש האיום האיראני עלול להציק משמעותית לאנרגיה בין־לאומי ולהוביל לזינוק חסר תקדים במחירי הדלק. נראה כי הצעד משמש את טהרן ככלף מיקוח אסטרטגי, שנועד לאותת למערב על המחיר הכלכלי הכבד של הסלמה ביטחונית, בלי להיגרר למלחמה כוללת.

יש מושג צוות "כלכלה קלה"

ריבונות דיגיטלית

לכבוד יום העצמאות, שבו אנו מציינים את ריבונותה של ישראל, כדאי להכיר מושג חדש: ריבונות דיגיטלית. נהוג לחשוב על ריבונות במונחים של גבולות, צבא ודגל. זהו המובן הקלאסי: היכולת של מדינה לשלוט במה שקורה בתחומה ולקבל החלטות בלי תלות בגורם חיצוני. אולם בעולם הגלובלי של היום, הריבונות הזאת נשחקת. מדינות תלויות זו בזו במסחר, באנרגיה, ויותר ויותר גם בטכנולוגיה. מכאן נולד המושג ריבונות דיגיטלית, שמבקש להחזיר למדינה שליטה גם במרחב הזה.

ריבונות דיגיטלית נמדדת ביכולת של מדינה לשלוט בתשתיות הטכנולוגיות שלה, בנתונים שלה ובמערכות שעליהן נשענת הכלכלה והחברה. כלומר, לא רק בקיומם של חוקים, אלא גם ביכולת ממשית להחזיק בתשתית עצמאית: שרתים, תוכנה, שבבים ובינה מלאכותית. בלי זה, הריבונות נשארת חלקית בלבד.

בעולם שבו שירותים דיגיטליים נשלטים בידי חברות בין־לאומיות, נוצרת תלות עמוקה בגורמים חיצוניים. כאן נכנסת הזווית של עצמאות וחירות: הגלובליזציה מביאה עימה יעילות, חדשנות והוזלת עלויות, אך גם סיכונים של תלות ולחצים פוליטיים. לכן השאלה אינה האם להתנתק מהעולם, אלא היכן להציב גבולות. ריבונות דיגיטלית מלאה עלולה להיות יקרה ולא יעילה, אך היעדרה עלול לעלות ביוקר אחר. האתגר הוא לאזן: לשמור על שוק פתוח ותחרותי, ובמקביל להבטיח שליטה בתחומים קריטיים.

ביום העצמאות זו תזכורת עדכנית: עצמאות כבר לא נמדדת רק בגבולות פיזיים, אלא גם ביכולת לשלוט במידע, בתשתיות ובטכנולוגיה שמעצבת את העתיד.

הכותבים ממערכת דף הפייסבוק "כלכלה קלה", המנגיש כלכלה בשפה קלה ואקטואלית

על הנייר | שחר חן

הבנק האמירתי שצפוי ליהנות מהרגיעה הביטחונית

על רקע הפסקת האש וסימני הרגיעה במפרץ הפרסי, כלכלת איחוד האמירויות מסתמנת כיעד מרכזי לצמיחה מחודשת. במוקד הפעילות בגאוגרפיה ניצב הבנק האסלאמי של אבו דאבי, Abu Dhabi Islamic Bank, שנוסד ב־1997 כבנק האסלאמי הראשון באמירות. הבנק נהנה מגב חזק של אינטרס משפחת המלוכה באבו דאבי, כאשר חברת Emirates International Investment Company מחזיקה בנתח משמעותי של 46% מהבעלות.

לאורך השנים, ADIB התמיד ברכישות ממוקדות כדי להאיץ את החדירה שלו לשווקים חדשים. בין היתר, הבנק רכש בשנת 2012 שליטה בחברת Saudi Installment House Co, תמורת 15 מיליון דולרים, במטרה להשיג חשיפה מיידית לתחום האשראי הצרכני בממלכה הסעודית. ובשנת 2014, רכש הבנק את פעילות Barclays באיחוד האמירויות - עסקה גדולה בשווי 176 מיליון דולרים שהקפיצה את נתח השוק הקמעונאי שלו ואת ההכנסות מעמלות. כיום, עם נכסים בהיקף 76.4 מיליארד דולר, הבנק ממוצב כגורם דומיננטי בשוק הפיננסי האזורי.

ADIB נחשב למוביל השוק הקמעונאי של האמירויות, עם נתח שוק של יותר מ־15%. הייחוד שלו טמון באחוז החדירה הגבוה לשוק המקומי, UAE Nationals, בו הוא מחזיק יותר מ־50%. בסיס הלקוחות הגדול מעניק לבנק חפיר כלכלי משמעותי: מבנה מימון יציב זול שמבוסס על חשבונות עובר ושב וחיסכון - המהווים 64% מסך הפיקדונות. יתרון זה מאפשר לבנק לשמור על עלויות מימון מהנמוכות בקרב הבנקים במפרץ.

שנת 2025 הייתה שנת שיא בשביל ADIB, עם רווח נקי לפני מס של 8.1 מיליארד דירהם, עלייה של 18% לעומת התקופה המקבילה אשתקד. הבנק הציג תשואה על ההון ROE של 29% ויעד תשואה על ההון העצמי המוחשי ROTE של בין 25% ל־29%. היעילות התפעולית באה לידי ביטוי ביחס יעילות (נמוך יותר הוא טוב יותר) של 28.6%, מהנמוכים בעולם.

הבנק משקיע רבות בטכנולוגיה תחת תוכנית "Vision 2035", השואפת להפוך אותו למוסד פיננסי מבוסס בינה מלאכותית. במסגרת התהליך הגיע הבנק להישגים טכנולוגיים בולטים, כאשר יותר מ־90% מלקוחות הבנק פעילים בדיגיטל ו־99% מעסקאות התשלומים הקמעונאיות מתבצעות בערוצים דיגיטליים. בנוסף לכך, באפריל 2026 היה הבנק לראשון באמירויות שקיבל רישיון כספק צד ג' תחת יוזמת Al-Tareq לבנקאות פתוחה, מה שמאפשר לו גישה לנתוני לקוחות מבנקים מתחרים והרחבת יכולת המכירה הצולבת. כיום, פרט לנוכחות הדומיננטית בשוק המקומי, הבנק מחזיק בנוכחות אסטרטגית בסעודיה, בריטניה ומצרים.

בצד התמחור, ADIB נסחר בפרמיה משמעותית ביחס לקבוצת הבנקים להשוואה במפרץ, פרמיה המשקפת את מעמדו הייחודי. שווי השוק עומד על כ־23.5 מיליארד דולרים, והוא נסחר במכפיל הון מוחשי של 3.3, רמה המהווה פרמיה של כ־80% מעל בנקים ברי השוואה באזור. תשואת הדיבידנד של הבנק עומדת כיום על כ־4.09%.

למרות הצמיחה הנאה, קיימים אתגרים באופק ההשקעה הקצר והבינוני: סביבת ריבית יורדת תלחץ על מרווחי המימון, שעומדים כיום על כ־4.11%. בנוסף לכך, יחס הלימות הון רובד 1 העומד כיום על 12.01% נחשב לנמוך יחסית ביחס למתחרים הגדולים. עם זאת, פוטנציאל הגדלת תיק האשראי על רקע סיום העימות במפרץ ומימון שיקום התשתיות והמבנים שנפגעו באיחוד האמירויות ובמדינות שכנות - מהווים זרז לצמיחה.

הכותב הוא אנליסט אג"ח חו"ל בבנק לאומי

לכותב הסקירה אין עניין אישי בנושא הנדון. הנתונים והמידע המובאים לעיל אינם מהווים ייעוץ השקעות ו/או תחליף לייעוץ השקעות המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם

נחמדים מזהב

הרב יצחק ליפשיץ

פרשת קדושים וערך השוויון

אחד הערכים המודגשים בפרשת קדושים הוא ערך השוויון, והוא מודגש על שני פניו: אין להעדיף את החזק על פני החלש, ואין להעדיף את החלש על פני החזק. החלש, הגר, זה שאיננו מעם ישראל, יש לנהוג בו כאזרח: "כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר איתכם ואהבת לו כמוך" (ויקרא יט, לד). בה בשעה, אין לנהוג העדפה מתקנת לחלש. יש לנהוג שוויון בפני החוק לדל ולעשיר: "לא תעשו עוול במשפט, לא תישא פני דל ולא תהדר פני גדול, בצדק תשפוט עמיתך" (ויקרא יט, טו).

ברם, המילים האחרונות בפסוק מגדירות את תפיסת השוויון בפרספקטיבה של צדק ומשפט. מבחינת הצדק, אין להפלות בין עשיר ועני, אולם מבחינות אחרות ראוי העני לחמלה על פי צערו וקשייו: "ובקוצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצור ולקט קצירך לא תלקט. וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם" (ויקרא יט, ט-י).

ההבדל בין תפיסת הצדק ובין החובה לגלות חמלה הוא ההבדל בין צדק חלוקתי ובין מדיניות סעד. נכסי המדינה אינם צריכים להיות מחולקים מחדש. הזכות לבעלות נסמכת על עקרונות של צדק. העשיר איננו חייב לחלוק מנכסיו עם העני, וחלוקה שוויונית של הנכסים נוגדת את הצדק. כל אדם זכאי לנכסיו, כפי שחנן אותו הקדוש ברוך הוא, בין רב בין מעט. החובה להעניק לדל איננה נובעת מן הצדק אלא מן המוסר. תרומת העשיר לעני היא חובה מוסרית שהעני איננו יכול לתבוע אותה. העשיר מעניק אותה לעני, הוא איננו חולק איתו את נכסיו.

הכותב הוא פרופסור לפילוסופיה ומחבר הספר 'כלכלה וערכי היהדות'

עצם העניין | נטע־לי גרייבר בן שושן

שנתיים לגבורות

השבוע, כשמדינת ישראל מציינת 78 שנות עצמאות, אנו עומדים בנקודת הכרעה כלכלית. העוצמה הלאומית שלנו, זו שתיבחן ב"גבורות", בשנות ה־80 למדינה, אינה נשענת רק על צעדי המדיניות של הממשלה או על פקידות כזו או אחרת, היא נשענת בראש ובראשונה על ההון האנושי המופלא שלנו. הכבוד על החוסן הישראלי שייך לאנשים ובראשם ל־300 אלף המילואימניקים שנמצאים בחזית ובני משפחותיהם ונושאים בנטל כבר יותר מ־700 יום, וכן למגזר העסקי שמפגין גמישות ויצירתיות תחת תנאי אי־ודאות קיצוניים.

ההיסטוריה מלמדת שהקפיצות הכלכליות המרשימות ביותר בתולדות ישראל - אלו שחילצו אותנו ממיתון והפכו אותנו למעצמה ב־1968, 1985 ו־2003 - לא נולדו בניסיונות ניהול המשק של משרדי הממשלה בירושלים אלא להפך. הן נולדו ברגעים של תעוזה שבהם המדינה שחררה את האחיזה, הפריטה חברות, מתקנים ונכסים, פתחה את המשק ליבוא וקיצצה קצבאות, בניגוד מוחלט ללחצים פוליטיים ואיומים של קבוצות אינטרס.

עתה, המלחמה הנוכחית מביאה איתה הזדמנות אסטרטגית לפריצה נוספת, בזכות דיי־אן־איי ייחודי של יוזמה. המנהלים, המהנדסים והמתכנתים שלנו מובילים את העולם בין היתר כי הם מביאים ניסיון מבצעי מהשטח אל תוך מוצרי הסייבר והטכנולוגיה - יתרון יחסי שאין כמעט לאף מדינה אחרת. אך כדי לתרגם זאת לצמיחה אדירה, עלינו להבטיח שחברות אלו יישארו ויירשמו כאן מתוך כדאיות כלכלית, באמצעות משטר מס תחרותי וודאות רגולטורית לעסקים.

בנוסף לכך, כדי להגיע לשנת ה־80 עם עוצמה אמיתית, עלינו לפרק את המונופולים החונקים. הראשון שבהם הוא מונופול הקרקעות: רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) שולטת ב־93% מהקרקעות ומתנהלת כקרטל שיוצר מחסור מלאכותי. מחיר הדירה הוא למעשה מס סמוי שהמדינה גובה מהציבור. במקביל, עלינו לשחרר את עורקי החיים של המשק, אשר נתקעים על ידי גופים מאורגנים הדואגים לכוחם על חשבון הציבור. נמל אשדוד נותר המעוז האחרון של ועד כוחני המהווה צוואר בקבוק לצמיחה, והפרטתו המלאה היא הכרח להוזלת עלויות הייבוא.

גם בשוק התחבורה, הגיעה העת להסיר את יד הממשלה מקביעת מספרים ירוקים יקרים והנדסת מחירי נסיעה המעוותים את השוק, ולאפשר כניסה מלאה של פלטפורמות כגון Uber. בד בבד, עלינו לחזק את השלטון המקומי על חשבון הריכוזיות של השלטון המרכזי. הרשות המקומית מכירה את צורכי האזרח טוב יותר מכל פקיד בירושלים, ויכולה לספק פתרונות מותאמים וגמישים בתחומי התשתית והשירותים.

בתחום המזון, יש לסגור את מועצות הייצור הארכאיות - החלב, הלול והצמחים - אשר מנהלות משטר מכסות סובייטי המייקר את מוצרי היסוד בעשרות אחוזים. ביטחון מזון אמיתי יושג רק בפתיחת השוק לתחרות גלובלית והפחתה רוחבית של מכסים, ולא בקמפיינים פופוליסטיים של "סלים זולים".

לבסוף, הבסיס לעוצמה הוא פריון ותעסוקה. אי אפשר להמשיך לסבסד מגזרים שאינם משתלבים מרצון בשוק העבודה. לימודי ליבה מלאים ושילוב בתעסוקה חייבים להיות תנאי סף לכל תקצוב ציבורי. במערכת החינוך, עלינו לשבור את התנגדות ארגוני המורים לחוזים אישיים ושכר דיפרנציאלי, ולעבור למודל של תקצוב פר תלמיד המעניק חופש בחירה להורים ותחרות בריאה בין מוסדות החינוך בדומה למודל קופות החולים שלנו.

ישראל זינקה בעבר כשהיא בחרה בחירות על פני בירוקרטיה ובפריון על פני קצבאות. המשימה שלנו היום היא להסיר את השלשלאות האחרונות, להפחית מיסים ורגולציה, ולתת ליצירתיות הישראלית לפרוח. רק כלכלה חופשית באמת תבטיח שנגיע לשנת ה־80 עם עוצמה כלכלית שראויה לאנשים המדהימים שחיים כאן.

הכותבת היא מנכ"לית הלובי הציבורי האינטרס שלנו

הרב אליעזר מלמד

לשאלות הלכתיות: ask@yhb.org.il

להודות, להלל ולנצח

מצווה לקבוע יום טוב לשמחה והודאה לה' ביום שנעשית תשועה לישראל - כך קבעה מועצת הרבנות הראשית, בעת שכיהנו בה פאר גדולי הרבנים בארץ ← ביום העצמאות, חובה להעלות על נס את חיילינו הגיבורים שמחרפים את נפשם על הגנת העם והארץ ← ראוי להזכיר לכל החוגגים את הקמת היישובים החדשים, וכן לחוגגים את שיקומם של היישובים שחרבו כדוגמת חומש ושא־נור, לברך "מציב גבול אלמנה"

מצווה לקבוע יום טוב לשמחה והודאה לה' ביום שנעשית תשועה לישראל, ועל סמך זה נקבעו פורים וחנוכה כימים טובים לדורות. שכך למדו חכמים בקל וחומר - ומה ביציאת מצרים שניצלנו מעבדות לחירות נצטווינו לחוג את הפסח ולומר שירה בכל שנה ושנה, קל וחומר בפורים שניצלנו ממיתה לחיים (על פי מגילה יד, א, וכן מבואר בריטב"א שם). וביאר החתם סופר (יורה דעה סו"ס רלג, ואורח חיים רח), שכיוון שמצווה זו נלמדת בקל וחומר, היא נחשבת כמצווה מהתורה. אלא שמהתורה אין הדרכה מפורטת כיצד לעשות יום טוב, וכל שעושה בהם איזה זכר לתשועה יוצא ידי המצווה מהתורה, וחכמים הם שקבעו לקרוא את המגילה ולעשות משתה ומשלוח מנות ומתנות לאביונים בפורים, ולהדליק נרות בחנוכה.

קביעת יום טוב ביום העצמאות

כך קבעה מועצת הרבנות הראשית, בעת שכיהנו בה פאר גדולי הרבנים בארץ, ובראשה שני גאוני ישראל, הרב הרצוג והרב עוזיאל. וכך הייתה דעת רוב הרבנים בארץ, וכפי שכתב הגאון רבי משולם ראטה בספרו שו"ת קול מבשר (חלק א, כא), וביאר את החובה הזאת על פי הרמב"ן והריטב"א ועוד ראשונים ואחרונים. וכן נהגו ישראל בקהילות רבות, שקבעו ימי שמחה לזכר ניסים שנעשו להם, שהיו קטנים בהרבה מהקמת מדינת ישראל. בקהילות רבות קראו לימים אלו על שם חג הפורים, כגון "פורים פרנקפורט" ו"פורים טבריה". ויש מקומות שנהגו באותם ימים לערוך משתה, משלוח מנות ומתנות לאביונים (ראו מהר"ם אלשקר סימן מט, מ"א תרפו, ה, וא"ר שם; חלק א' קנה, מא; ישכיל עבדי חלק ז' אורח חיים מד, יב; חלק ח' השמטות ד).

אמירת הלל

חובה להודות לה' על התשועה שעשה לכלל ישראל, וכפי שאמרו חז"ל שאחר נס קריעת ים סוף, "נביאים שביניהן תיקנו להם לישראל שיהיו אומרים הלל על כל פרק ופרק וכל צרה וצרה שלא תבוא עליהן, ולכשנגאלין אומרים אותו על גאולתן" (פסחים קיז, א). ופירש רש"י, שעל פי זה תיקנו חכמים בימי הבית השני לומר הלל בחנוכה (וכן מבואר בירושלמי פסחים י, ו, ושמות רבה כג, יב, ומגילה יד, א).

לפיכך מצווה לומר הלל ביום העצמאות, שבו ניצלנו מהצרה הגדולה ביותר, מצרת הגלות והשעבוד לזרים, שגרמה לכל הגזרות והרציחות האיומות במשך אלפיים שנה. ואם טעינו לחשוב בשאננות שעידן האנטישמיות וסכנותיה חלפו מהעולם, באו השנים האחרונות ולימדו אותנו שעדיין עלינו לעמוד על המשמר, ואילולי מדינת ישראל מי יודע מה היה מצב היהודים בעולם.

כתב הגאון רבי משולם ראטה שמצווה לומר ביום העצמאות הלל עם ברכה, וכן הורה מו"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל. אומנם יש גדולים שמחמת חששות שונים הורו לומר הלל בלא ברכה, והרוצה לנהוג כמותם יש לו על מה לסמוך. אבל למי שסובר שאין להודות לה' על הקמת המדינה וכל הדברים הטובים שבאו לישראל על ידי כך - אין על מה לסמוך, ובכפירתו בטובתו של ה' הוא מרחיק את הגאולה (סנהדרין צד, א).

הצלה רוחנית

התנועה הציונית והקמת מדינת ישראל הצילו את העם היהודי גם מבחינה רוחנית. סיבות רבות גרמו לחילוניות שפשתה בדורות האחרונים, כשהעיקרית שבהן היא הקושי להתמודד עם ההשכלה והסביבה המודרנית (ראו פניני הלכה 'אמונה ומצוותיה' פרק ל), אבל העלייה לארץ לא הייתה הגורם לבעיה אלא הפתרון. לכן בכל קהילות הגולה, אחוז המתבוללים והחילוניים גדול לאין ערוך מאשר בארץ. מי שאינו רואה זאת ומטיח דברים נגד מדינת ישראל, כופר בטובה שהיטיב ה' לנו, וכפוי טובה כלפי פעילי התנועה הציונית לדורותיהם.

אומנם כופרים רבים פעלו במסגרת התנועה הציונית, ואחת המגמות שלהם הייתה לחלן את העם. אולם הצד החיובי שבהם, שהתמסרו למען הצלת עם ישראל ובניין הארץ - גבר, וכך בפועל, בזכות התנועה הציונית ופעילותה למען קיבוץ הגלויות, העם היהודי ניצל מבחינה חומרית ורוחנית.

לימוד תורה ביום העצמאות

בשלוש קדושות נתעטר יום העצמאות: בקדושת מצוות יישוב הארץ, בקדושת התגשמות דברי הנביאים וקידוש השם לעיני העמים, ובקדושת הצלת ישראל מיד צוררים. לפיכך, מצווה לקבוע לימוד תורה ביום העצמאות כמו בשאר חגי ישראל.

שתי סיבות עיקריות לכך. ראשית, בימים שמתגלה בהם קדושה יש לתת ביטוי לקדושה זו על ידי לימוד התורה, שהיא המצווה הנעלה, המרוממת והמשמחת ביותר. וזהו שאמרו חכמים: "לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בהם בדברי תורה" (ירושלמי שבת טו, ג). כמו כן, לכל יום אופי משלו, ומצווה ללמוד תורה מענייני היום. וכפי שאמרו חכמים, שמשה תיקן להם לישראל "שיהיו שואלים ודורשים בעניינו של יום, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג" (מגילה לב, א).

נפרט את המצוות שחשוב ללמוד ביום העצמאות.

השירות בצבא וביחידות הקרביות

ביום העצמאות חובה להעלות על נס את חיילינו הגיבורים שמחרפים את נפשם על הגנת העם והארץ, ומקיימים בכך שתי מצוות גדולות, שכל אחת מהן שקולה כנגד כל המצוות שבתורה: הצלת ישראל ויישוב הארץ.

אויבינו חשבו על סמך הדיבורים ששמעו בתקשורת הישראלית, שאין לציבור הישראלי כוח לעמוד במלחמה ממושכת, ועל כן היו בטוחים שיוכלו לנצח אותנו. גם בקרב הציבור הישראלי היו רבים שחששו מכך. בעקבות זאת מנהיגים שונים הסכימו לנסיגות מסוכנות, בחושבם שעל ידי כך יצילו את מדינת ישראל, ובפועל עודדו את אויבינו והעצימו את הסכנה. חיילינו הגיבורים, שמוכנים לחרף נפשם ולשרת בחזית במלחמה שנמשכת כבר יותר משנתיים וחצי, מקיימים בגופם את שתי המצוות העצומות הללו.

האימהות והנשים

לא פחות מחיילינו הגיבורים, יש להעלות על נס את האימהות והאבות הגיבורים, את הנשים הנשואות שהסכימו שבעליהן ישרתו כל כך הרבה ימים בחזית. לעיתים אני תוהה למי יותר קשה, לחייל שבחזית או לאם והאישה שבבית. במידה מסוימת לנשים יותר קשה, משום שהגברים עוסקים במלחמה, והנשים צריכות לקיים את שגרת חיי המשפחה תוך דאגה מתמדת ליקיריהן שבחזית. דוגמה קטנה: אישה אחת מהיישוב, שבעלה נפצע קשה בלבנון. בשבוע הראשון הוא היה במצב של סכנת חיים, מאז במשך שנה וחצי עבר ניתוחים רבים וברוך ה' מצבו הולך ומשתפר. בינתיים בנם הבכור גויס, וכעת הוא נלחם במקום שאביו נפצע. הדאגה עצומה, אולם האם נושכת את שפתיה, ויודעת שעליה לעודד את בנה ובעלה, ולהמשיך לגדל את ילדיה הרבים מתוך אמונה ושמחה, לתורה ולמצוות לחופה ולמעשים טובים.

חיילי המילואים שנושאים בנטל הכבד מספרים, שבדרך כלל הנשואים שהמשיכו לשרת עד עכשיו הם אלה שנשותיהם מבינות את הערך הגדול שבשירות הצבאי, ומוכנות לשאת בעול המשפחה והדאגה בתקופות הארוכות שבעליהן משרתים בחזית. בזכות נשים צדקניות ישראל נגאלו ממצרים, ובזכות נשים צדקניות אלה ישראל נגאלים עכשיו.

יישוב הארץ ביהודה ובשומרון

בחסדי ה', ומתוך ייסורי המלחמה, מוקמים עתה ביהודה ובשומרון יישובים חדשים, גבעות צומחות ומתפתחות. גם בחלק מהיישובים הוותיקים ישנה תנופת צמיחה. כמובן שגם במצווה גדולה זו צריך לעסוק ביום העצמאות, ולנסות לעודד את מי שיכול, לעלות ולהתיישב, להפריח את השממות ולהקים משפחות מבורכות.

ברכת "מציב גבול אלמנה"

ראוי להזכיר לכל החוגגים את הקמת היישובים החדשים, וכן לחוגגים את שיקומם של היישובים שחרבו, כדוגמת חומש ושא־נור, שראוי לברך על ראיית היישוב המתחדש את ברכת "מציב גבול אלמנה". את הברכה יכול לברך מי שלא ראה את המקום שלושים יום והוא מתרגש ושמח לראותו.

פרו ורבו

עוד מצווה שחשוב מאוד לעסוק בה כל השנה, ובמיוחד ביום העצמאות - מצוות פרו ורבו, שממנה נמשכת ברכה למשפחה ולעם כולו. פעמים רבות, אותן הנשים הצדקניות שתומכות בבעליהן ובילדיהן שמשרתים ביחידות הקרביות, הן גם שזוכות לקיים מצווה זו בהידור. וכך יחד עם הקשיים והאתגרים הכרוכים בגידול משפחה ברוכה, הן גם זוכות לנחת ושמחה שקשה לשער. יש אנשים שאינם מודעים לגדולת רוחן, ולעיתים אף מרשים לעצמם ללעוג להן על שלא שירתו בצבא, ואינם מבינים שתרומתן לצבא ולהתיישבות גדולה פי כמה וכמה. בזכות שסדר הערכים שלהן מדויק יותר, זכו להקים משפחות מבורכות מאוד ביהודה ובשומרון, וילדיהן הרבים ממלאים את היחידות הקרביות בחיילים אמיצים, שבהמשך יקימו גם הם משפחות מבורכות.

יישוב הארץ בזכות פרו ורבו

בזכות מצווה גדולה זו ישראל נוחלים את הארץ, וכפי שנאמר ליעקב אבינו: "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה, ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך" (בראשית כח, יג-יד). כשחטאו ישראל בחטא המרגלים, במקביל גם חטאו בכך שלא פרו ורבו, ובמשך ארבעים שנות המדבר לא התרבו. עד שנוצר מצב שלא היו מספיק אנשים בישראל כדי לנחול את כל ארץ ישראל, ואויבים רבים נשארו בה לצנינים (ראו רמב"ן במדבר כא, כא; מלבי"ם שמות כג, כט; במדבר לג, נה).

קליטת עלייה

על עוד מצווה עצומה צריך ללמוד ביום העצמאות, מצוות העלייה לארץ והמצווה הגדולה לקלוט את העולים החדשים, כמו גם את הצעירים היהודים שבאים ללמוד בארץ במשך שנה אחת. כל כך גדול עניין זה, עד שאמרו חכמים: "גדול קיבוץ גליות כיום שנבראו בו שמיים וארץ, שנאמר: 'ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו, ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ, כי גדול יום יזרעאל' (הושע ב, ב)" (פסחים פח, א). ■

> אומנם יש גדולים שמחמת חששות שונים הורו לומר הלל בלא ברכה, והרוצה לנהוג כמותם יש לו על מה לסמוך. אבל למי שסובר שאין להודות לה' על הקמת המדינה וכל הדברים הטובים שבאו לישראל על ידי כך - אין על מה לסמוך, ובכפירתו בטובתו של ה' הוא מרחיק את הגאולה מצוות חג יום העצמאות

היא רוצה לעוף, היא חייבת שורשים: איך מגשרים על הפער הכי מתסכל בזוגיות?

היא מחפשת יציבות שמרגישה לו כמו כלוב, הוא מחפש חופש שמרגיש לה כמו נטישה. איך עוצרים את המאבק המתיש ולומדים לפגוש את הרגש העמוק שמסתתר מאחוריו, בלי לאבד את עצמכם בדרך?

ריקוד ההתרחקות – מערכת הכשל

הם הגיעו אחרי עוד ריב שגרתי, לא משהו חריג, ואפילו די מוכר. היא מבקשת ממנו שיביא יציבות, שיירד אליה אל הקרקע ויהיה מחובר. עבורה, האדמה חייבת להיות מוצקה כדי להרגיש ביטחון. הוא, מצידו, מייצג את הרצון שלו להרגיש כמו רוח, כמו ציפור, להיות חופשי. הוא מרגיש שהאדמה שהיא מביאה כבדה, נוקשה ותוקעת אותו. הריקוד הזוגי שלהם שקוף וכואב: ככל שמופעל אצלה יסוד האדמה והיא מנסה לקרקע אותו אליה, כך הוא מרגיש כבד, חנוק ונסוג. ככל שהוא מפעיל את יסוד האוויר ומתרחק כדי לחפש לעצמו חופש ומרחב לעוף בו, כך היא מרגישה שהקרקע נשמטת תחתיה והיא הופכת נוקשה ודורשנית יותר. שניהם מדברים על העובדות של מה שקורה ביניהם: על הלו"ז, על המטלות ועל חלוקת האחריות, אבל ברור שהסיפור האמיתי לא נמצא במילים הנאמרות. הסיפור האמיתי נמצא במקום שבו כל אחד מהם כבר מזמן לא מצליח להגיע אל השני. שניהם, כל אחד בדרכו, מרגישים לבד בתוך הקשר.

למה לעבוד על התקשורת הזוגית לא מספיק?

ברוב המקרים, התגובה הטבעית בשלב הזה היא לנסות "לתקן את התקשורת". מי אמר מה? איך כדאי לנסח משפטים נכונים יותר שיעזרו? איך להקשיב טוב יותר. עבודה על תקשורת נכונה היא דבר חיובי ומועיל ויש לה את המקום שלה, אך בשיטת דמיונובע זוגי, נקודת המוצא היא שונה. ההתמקדות אינה רק בלפתור את הבעיה, אלא בלהקשיב ולגלות את המרחב הזוגי עצמו. איננו מתחילים במה שנאמר אלא במה שמפעיל את מה שנאמר. המטרה היא לעצור את התגובות האוטומטיות ולהפנות את המבט פנימה.

לפתוח פתח במערכות ההגנה ולהיות אורחים בעולמו של האחר

כדי לשבור את המעגל, ההזמנה היא להשהות את הניסיון לפתור או לשנות. במקום זה, כל אחד מבני הזוג מתבקש להיות "אורח" או "תייר" עם עיניים חדשות בעולמו הפנימי של השני. כשעוצרים את ההדף ומסכימים לשהות בחוויה, עולים דברים אחרים לחלוטין. מתחת לתגובה המהירה של הריחוק, בן הזוג ה"אווירי" יכול לפגוש לפתע תחושת כלא של ממש, חוויה שבה "אם אני נוחת לאדמה הזו, הכנפיים שלי נחתכות ואני נמחק". התחושה הזו גוררת חוויה של איבוד עצמי ובהלה. מנגד, בת הזוג ה"אדמתית" שתוקפת ומקבעת, פוגשת מתחת לנוקשות חוויה של בדידות תהומית על הקרקע, תחושה שהעולם כולו מונח רק על הכתפיים שלה, ואם היא לא תחזיק את שניהם מחוברים - הכל יתעופף ויקרוס. בתהליך של דמיונובע, המרחב כולו משתנה. הוויכוח בין שני מבוגרים על התנהלות הופך למפגש בין שני עולמות פנימיים שמופעלים זה מול זה בכאב.

לגעת בשורש

כשהשיח הופך פנימי, עולים דימויים של אותם רגשות שורשיים. פתאום, לא יושבים מולנו בני זוג בקונפליקט, אלא נחשפים הילדים הפנימיים שזקוקים לנוכחות: הילדה שעומדת לבד על אדמה קשה, מחזיקה בכל הכוח את החיים שלהם שלא יעופו ברוח, מבועתת להישאר שם לבדה, והילד שכלוא, שרק רוצה לפרוש כנפיים ולעוף, ומבועת שהכובד של האדמה יקבור אותו חי. כשאנו מאפשרים לבן הזוג להציץ לתוך הדימוי הזה בלי לשפוט, בלי לנסות לתקן ובלי לייעץ, קורה הקסם. כשהוא רואה את הבדידות והפחד שלה להישאר לבד על הקרקע, הוא כבר לא רואה מולו משקולת כבדה שתוקעת אותו, אלא חווה עצב אמיתי עבורה ורצון לנחות מרצונו כדי להיות איתה. כשהיא נכנסת לעולמו ורואה את אימת הכלוב, היא כבר לא רואה אדם חסר אחריות שבורח, אלא מרגישה את הכאב שבניסיון הנואש שלו פשוט להיות חופשי. זהו רגע קריטי שבו מנגנוני ההגנה זזים הצידה. האיום נעלם, והצורך להגן מתרכך. אין צורך יותר להסתגר או לתקוף, משום שהם חווים אחד את השני ממקום של נוכחות אמיתית.

הריפוי שבהסכמה להיות

המרחב הזוגי לא משתנה דרך פתרון הבעיה או הכרעה מי צודק. הוא משתנה דרך היכולת לשהות בתוך עולמו של השני מבלי להרגיש מותקף. כשזה קורה, מנגנוני ההגנה כבר לא נראים כמו התקפה או ניתוק אלא ככאב עמוק שמנסה לשרוד. כשהכאב פוגש נוכחות מלאה, הוא לא צריך יותר להסתתר. זהו אולי הדבר הכי פחות טבעי בזוגיות המודרנית שבה אנחנו צריכים להבין הכל עד הסוף ואז לפתור. עלינו פשוט להיות. להיות שם ברגע שבו השני כבר רגיל להיות לבד. הריפוי אינו מתרחש כשמישהו צודק אלא הוא מתרחש כשמישהו סוף סוף לא נשאר לבד עם הכאב שלו.

מהי שיטת דמיונובע זוגי?

להפסיק לנהל משק בית ולהתחיל לפגוש אחד את השניה במרוץ החיים.

זוגות רבים הופכים לצוות לוגיסטי מצוין שמנהל בית, ילדים ועבודה, אבל מאבדים את הקירבה. השיחות הופכות לטכניות, הנוכחות נעלמת והלב נשאר מאחור. שיטת דמיונובע זוגי נולדה בדיוק בנקודה הזו: כדי להחזיר את המפגש, הנוכחות והאהבה אל תוך הקשר. זוהי שיטה חוויתית תהליכית המאפשרת לבני הזוג:

להשיל מגננות והרגלים אוטומטיים

להקשיב לעולם הפנימי אחד של השני בלי להרגיש איום

לפגוש מחדש אחד את השניה - מעבר לתפקידים היומיומיים

לחוות קרבה, נראות ואהבה בצורה עמוקה

מדובר בתהליך עמוק הכולל סדרת מפגשים שבהם נכנסים יחד למרחב שקט, כל אחד פוגש את עולמו הפנימי של האחר, ונוצר מפגש אמיתי של מהות עם מהות.

זה הזמן להחזיר את הניצוץ. אם אתם מרגישים שהקשר הפך טכני, שאתם בתקופת שחיקה, או אפילו אם איבדתם תקווה - דמיונובע זוגי היא ההזמנה שלכם לחזור. זה לא דורש עוד מאמץ, זה דורש מפגש.

דמיונובע זוגי
להקשיב ולגלות את המרחב הזוגי

לפרטים ותיאום מפגש באתר דמיונובע
או ישירות במייל: ZUG.NOVEA@GMAIL.COM

אביחי בוארון

הקיץ הזה, רוצו לגבעות

צאו ליישב את מרחבי יהודה ושומרון וקבעו עובדות בשטח מול ניסיונות החניקה של האויב. עלו לחוות בנחישות ובתבונה, תאמו עם המנוסים שבחבורה ושמרו על אפס אלימות וכבוד מוחלט לאחינו הלוחמים - כי איפה שיש בית וילדים, יש ביטחון

אנחנו נמצאים בשעת רצון, הזדמנות שאולי לא תחזור בקרוב, ליישב את מרחבי ארץ מולדתנו בדחיפת המדינה ושלוחותיה. הנה התבשרנו בימים האחרונים על הקמה של עוד 34 נקודות יישוב חדשות. באחת מהנקודות הללו שהופכות היום ליישוב - חוות הרשאש - התגוררו אך לפני שנתיים-שלוש בני נוער, ישנים בין חבילות חציר; בעיניי ראיתי. אז, אסור היה לפרוס ולו יריעת בד שתגן מחום היום ומצינת הליל, ובוודאי לא לבנות צריף למגורים. והיום? המקום הופך ליישוב חדש ורשמי בארץ ישראל! יישוב שחברת 'מקורות' תפרוס אליו צינור מים, חברת החשמל תמתח קו חשמל, יהיו בו קו תקשורת וכביש גישה - יישוב ממש. מדהים.

לפני תשע שנים, כשהיינו בדיונים ליליים בלשכת ראש הממשלה אחרי פינוי עמונה וסיכמנו איתו על הקמת עמיחי, ראש הממשלה ניגש אליי ואמר לי: "זה דבר גדול מה שאנחנו עושים היום - 30 שנה לא קם יישוב חדש ביהודה ושומרון, והנה בזכותכם זה קורה". הוא כמובן צדק. והנה היום, זמן קצר לאחר מכן - 34 יישובים חדשים! יותר ממאה יישובים חדשים בתוך שלוש שנים וחצי. זה מדהים! זה ממש "בעיתה אחישנה". כמו חוות הרשאש יש עוד עשרות מקומות שאך אמש גורשו מהם צעירים ברגל גסה, והיום מכריזה ממשלת ישראל על הקמת יישובים במקומות אלו בדיוק. וזה, חברים, בזכותכם! בזכות הנחישות שלכם, נוער החוות - נוער הגבעות - הנוער הכי אידיאליסטי שיש. ממש היינו כחולמים.

אבל החלום לא הושלם. הוא יושלם כשכל השטח הפתוח יהיה בתפיסה ישראלית. הוא יושלם כשכל השטח כולו יהיה בשליטה התיישבותית וביטחונית מלאה של עם ישראל ושל כוחות הביטחון. ואין ביטחון בלי התיישבות. רק התיישבות וחיים שוטפים מביאים ביטחון ושליטה בשטח - הצבא ושירותי הביטחון הם השומרים בפועל על הביטחון בכל הארץ, אבל אם אין בית, וגן, וילדים משחקים, ומשפחות שחיות, וקהילה שנוצרת - לא יהיה ביטחון. לכן - רוצו לגבעות חברים צעירים, רוצו לחוות.

המערכה האסטרטגית על כל הארץ

אל תשאלו את עצמכם אם זה שטח A, B או C. זו שלנו, זו גם כן. החלוקה המלאכותית של הארץ הטובה על ידי אדריכלי הסכמי אוסלו כבר איננה רלוונטית. אנחנו חייבים לתפוס את כל השטח הפתוח בכל יהודה ושומרון, בכל המרחב כולו. מה שלא נתפוס היום אנחנו, ייתפס חלילה על ידי האויב הפלשתיני בשליחות הרשות הפלשתינית במטרה לחנוק את ההתיישבות הישראלית ולשלוט במרחב. הם לא מחכים לנו. זה מה שהם עשו בעשור האחרון, והם כבר תפסו הרבה מאוד שטח שבעבר היה ריק ופתוח.

דוח משרד המודיעין שיצא לפני חמש שנים בדיוק קבע: "כוונת הפלשתינים להשיג את יעדי המערכה הבאים: עיצוב מדינה בעלת רצף טריטוריאלי - יצירת רצף של שטח פלשתיני בין שטחי A ו־B המאפשר חיבור בין כלל חלקי יהודה ושומרון ובינם לבין מזרח ירושלים ובקעת הירדן, וחיבור עתידי בין המדינה הפלשתינית לאזורים בעלי רוב ערבי בשטחי מדינת ישראל (הגליל והמשולש) ועם ההתיישבות הבדואית בנגב". ובהמשך: "פגיעה במפעל ההתנחלויות על ידי קטיעת רצף התיישבותי, יצירת מובלעות, העמקת ניתוק ובידוד של התנחלויות מבודדות. בנייה בסמוך לעורקי חיים, הפיכת הכבישים ל'נתיבים נשלטים' ובהמשך ל'צירים מאוימים'... פעילות זו מכוונת קודם כול לפגיעה במרקם החיים של ההתיישבות היהודית, אך בנוסף גם נועדה להקשות על היערכות ביטחונית במרחב" (דוח משרד המודיעין, יוני 2021 - סע' 60).

אתם מבינים למה קריטי שתעלו דווקא למרחבים הפתוחים של שטחי A ו־B? הם לא מחכים לנו, והם כבר תפסו שטחים אדירים שהיו ריקים. כשאתם שם, אתם קוטעים את הרצף שהם מנסים ליצור. איפה שאין בית, גן וילדים משחקים - אין ביטחון. הדרך היחידה לעצור את המצור הזה היא נוכחות בשטח.

לכן צאו למרחב, רוצו, עלו - "פלוגה עלי עלי בהר, פלוגה כבוש תכבושי; במקום שם איש עוד לא עבר, שם יעברו הפו"שים". אל תהינו, חס וחלילה וחס, להרים יד על חייל או שוטר - אחינו הם, אחינו בפועל ממש. בשר מבשרנו. אך לפני רגע הם חזרו מהמערכה בצפון או בדרום, ואולי אפילו כאן ביהודה ושומרון - כבדו אותם על כך. חלוצינו במדים הם לא פחות מהמתיישבים. חלקם גרים איתנו בחוות, חלקם הקימו נקודות יישוב, וכולם חלוצים הנלחמים על ביטחון עמנו לא פחות מאיתנו ומכם. לכן חבקו אותם כאחינו ממש. ועלו, הפריחו, צקו ובנו - "למען אם ובן ואב, הסוללה נקימה; פלוגה עלי עלי בהר, פלוגה, צעוד קדימה!".

> **החלום לא הושלם. הוא יושלם כשכל השטח הפתוח יהיה בתפיסה ישראלית. הוא יושלם כשכל השטח כולו יהיה בשליטה התיישבותית וביטחונית מלאה של עם ישראל ושל כוחות הביטחון. ואין ביטחון בלי התיישבות. רק התיישבות וחיים שוטפים מביאים ביטחון ושליטה בשטח**

עשייה נקייה: אפס אלימות

אל תתרגשו מהצקצקנים. גילה לי פעם הרב שמואל אליהו סוד מעניין: "מי שמתקדם קדימה, יש מולו חיכוך". יש כאלה שלא מתחברים. נו, מה לעשות? הם לא מתחברים למראה של חלק מבני הנוער, לסגנון ולהופעה - לבריאות, הכול בסדר. תמשיכו הלאה, בכל הכוח, ברצינות, במחויבות אין קץ לערך ובלי אלימות. חברים יקרים, בלי אלימות בכלל - אל תיתנו לשמאל את האפשרות לצבוע את כולנו בצבעים של אנרכיסטים מופרעים.

אתם עושים דבר גדול - אתם גואלים את שממות ארצנו. אלפיים שנה האדמה הזאת, רגביה ואבניה מחכים לכם, מחכים שתחוננו אותם. אל תיתנו לאף אחד להפריע לכם במשימה הזאת ולפגוע בשם הטוב שלכם: לא לאלה שמשתלחים בכם (הם לא שווים התייחסות), ולא לעבריינים צעירים שתופסים טרמפ עליכם ועל כל העניין - בהם המשטרה צריכה לטפל. אלו וגם אלו פשוט מסכנים את המטרה הקדושה - תפיסת השטח. לכן, אנחנו לא מתרגשים מעלילת הדם השקרית נגדכם ונגדנו, אבל כפי שאומר נשיא ארגנטינה חבייאר מיליי - אסור לתת לשמאל סנטימטר אחד, כי אז הוא ייתפס על הסנטימטר הזה, ובטח כשזה מה שהוא מחפש כדי ללכלך על כולנו. לכן חבר'ה, פשוט - אפס אלימות. חייבים להתמקד בתפיסת שטח.

תתאמו עם המנוסים שבחבורה. עם הנהגת 'איגוד החוות' שהקימו בשלוש השנים האחרונות יותר ממאה חוות, חלקן הפכו ליישובים מלבלבים התופסים יום יום מאות אלפי דונמים. דברו עם אליאב, עמיחי, איתמר, יצחק, בן פזי וקוקו - הידיים שלהם מלאות יבלות מהקמת נקודות יישוב, פניהם חרושות קמטים של ניסיון בהקמת גבעות.

דברו איתם, דברו עם אנשי החוות והגבעות והתייעצו גם עם ראשי המועצות - הם מנוסים מאוד, הם כבר הקימו כמה וכמה יישובים כל אחד: דוד, ירון, איתמר, ישראל ויוסי - הם ייתנו לכם את כל הגב הנדרש. תאמו איתם ועם אנשי הקרקע במועצות ורוצו, אל תהססו. תאמו כמו דוד שתיאם עם המלך שאול בדרך לגוליית, וכמו פנחס הכהן ששמר על קשר עין עם משה רבנו, ולא כמו נדב ואביהוא שלא שמרו על קשר עין ולא תיאמו עם אהרון, וזה נגמר כמו שנגמר.

תאמו חברים, שמרו על קשר עין, זה חשוב. אל תסתכנו בעצמכם ואל תהססו לפעול בצורה חכמה - "בחוכמה ייבנה בית ובתבונה יתכונן", ותזכו להיות חלק מהמפעל הגדול של שיבת ציון. תזכו לקיים בעצמכם את "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים". אתם עדיין כאן? רוצו - למה אתם מחכים?!

לשלום שטימלר
איתך באבלך עם פטירת אמך
גוסטי (ביילא גיטל) **שטימלר** ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

זיו מאור

נשיא בעמיו

בניגוד למוסכמה הרווחת, מוסד הנשיאות חיוני כדי להגן על הדמוקרטיה בשעת חירום. אבל כל עוד השמאל לא מכבד את המדינה אם היא סוטה מדרכו, שום נשיא לא יציל אותנו מההפיכה הבאה

לפני כמה חודשים פנה אליי חבר כנסת מן הירכתיים של הליכוד, וביקש את עזרתי בהכנת הצעת חוק לביטול מוסד הנשיאות. על רקע הביקורת הנרחבת נגד הנשיא הרצוג, בשל סירובו לחון את נתניהו, נראה הגיוני לעיין מחדש במוסד כולו, ונתבקשתי לכתוב נוסח שיעביר את כל סמכויות הנשיא לגופים אחרים.

התפיסה שמוסד הנשיאות הוא דינוזאור מיותר וחסר תוחלת, ימיה כימי המוסד עצמו, אבל אני חושב שהיא שגויה. אני מאמין שהמוסד הזה חיוני מאין כמוהו להגנה על הדמוקרטיה ועל זכויות האזרח. כדי שהמנגנון יתפקד היטב נדרש, כמובן, שהמוסד יאויש בידי אדם מורם מעם, ומאז שאביו של הנשיא הנוכחי כיהן בתפקיד, לא נמצא אדם שכזה. וכפי שאנסה להסביר להלן, גם בכך אשמים אהרן ברק וצאן מרעיתו.

בדמוקרטיה פרלמנטרית שאין בה מלך, מוסד הנשיאות דומה לכרית אוויר ברכב: היא מופעלת רק בשעת חירום, בהתרחש תאונה שפוגעת בפונקציונליות של הרכב כולו. עצם ההרס של הרכב בתאונה הוא שמכניס את כרית האוויר לפעילות, ומאפשר לה להציל חיי אדם. רוב בני האדם מעולם לא יראו כרית אוויר בפעולה, וטוב שכך. ועדיין, אף אחד לא יעז לטעון שמכיוון שכרית האוויר לא מופעלת ב־99.9 אחוז מהפעמים שאנחנו נוסעים ברכב, הרי שהיא מיותרת ויש לבטלה.

דוגמה קולעת אפילו יותר היא השוואת מוסד הנשיאות לפצצות אטום המוחזקות במחסניהן של כמה ממדינות העולם: הפצצות הללו לעולם לא יפעלו, אבל בקיומן, בפוטנציאל ההרס שלהן, ובידיעה על אודות שני המאפיינים הללו אצל האויב, די כדי להעניק ביטחון ועוצמה למדינה המחזיקה בהן, גם מבלי שתצטרך להפעיל את הפצצה. פצצות אטום, בדומה למוסד הנשיאות, הן עסק יקר מאוד לתחזוקה, אבל חיוני מאוד בהגנה על התפקוד השגרתי של המדינה.

והטקסיות המנופחת של מוסד הנשיאות, הסיבה שבגללה זה כל כך יקר, חיונית מאין כמוה כדי שהמוסד יתפקד כראוי. הנה כמה דוגמאות היסטוריות שהתרחשו במדינות אחרות, וממחישות את חיוניות מוסד הנשיאות, או המלוכה: ב־1992 תפס את השלטון בתאילנד גנרל בשם סוצ'ינדה, ובתגובה החלו התפרעויות בכל רחבי המדינה. המלך ראמה התשיעי קרא לגנרל ולמנהיג האופוזיציה סרימואנג. הוא הכריח את השניים לכרוע ברך מולו בשידור חי בטלוויזיה. ההשפלה עשתה את שלה, סוצ'ינדה התפטר בבושת פנים, והדמוקרטיה שוקמה.

ב־1944 הצליח מלך רומניה מיכאי הראשון למנוע הפיכה פשיסטית במדינתו, כשהורה על מעצרו של ראש הקושרים אנטונסקו, ובכך ביצע הפיכת נגד. למרבה הצער, זה לא הציל את מדינתו מהכיבוש הסובייטי וממשטר האימים של צ'אושסקו בהמשך.

המנגנון הזה, כמובן, לא חף מכשלים. ההיסטוריה זוכרת כיצד מלך איטליה ויטוריו עמנואלה השלישי נמנע מלהכריז על מצב חירום, שיכול היה למנוע מהפשיסטים לתפוס את השלטון ב־1922. וכמובן זכור לרע הנשיא הגרמני הינדנבורג הזקן והסנילי, שלא זו בלבד שלא מנע את עליית הנאצים, הוא אף חתם על צו שרפת הרייכסטאג שחיסל סופית את הדמוקרטיה במדינתו.

אבל לא רק אישיות רופסת של ראש המדינה יכולה להכשיל את המנגנון: ב־1967 ניסה קונסטנטינוס מלך יוון למנוע את הפיכת הקולונלים, אך נכשל כי מוסד המלוכה היה חסר את היוקרה הציבורית הדרושה. ב־1936 בספרד, פרנסיסקו פרנקו הצליח לתפוס את השלטון, בין השאר בעקבות כישלונו של הנשיא אסאניה להדוף את ההפיכה. גם כאן, הסיבה לכך הייתה חולשתה הציבורית של הנשיאות.

ראש מדינה ייצוגי, נטול סמכויות בשגרה אך בעל כוח לתת או לשלול "חתימת קיום" לתוצאות הבחירות ולמינויים של ראשי המדינה, הוכח ככלי חיוני להגנה על המדינה מפני הפיכות אנטי־דמוקרטיות. כדי שזה יעבוד נדרשים שני תנאים: אדם שהוא בעל חוט שדרה איתן, ואדם המקובל על רוב הציבור, עד לרמה שדברתו לבדה יכולה לגרום להמונים להרים או להניח את נשקם.

התנאי הראשון ייבחן מחדש בכל פעם שבה תידרש הכנסת למנות נשיא. אבל התנאי השני תלוי בנו - בחינוך שלנו בנושא חיוניות מוסד הנשיאות, ובכבוד שאנחנו רוחשים למדינה עצמה. האתגר העיקרי באפקטיביות של מוסד הנשיאות, בפעם הבאה שבה יהיה כאן ניסיון הפיכה, איננו הבורות של הציבור סביב הדוגמאות ההיסטוריות האזוטריות שהבאתי. הבעיה נעוצה במקסם השווא ההרסני הלופת את השמאל, שלפיו הדמוקרטיה והמדינה נועדו אך ורק להגשים את ערכי השמאל ואת שלטונם של המחזיקים בעמדותיו. מגזר שרומס את החוק שאינו לרוחו, יתעלם גם מזעקות של נשיא אחראי.

ומי שאחראי למצב העגום של השמאל הוא מי שהנחיל את תודעת המרדנות הכוזבת בדבר כפיפות החוק לגחמות השמאל. הפתרון, גם לשיקום מעמד מוסד הנשיאות, הוא שיקום האחריות האישית וגביית מחיר פלילי ראוי ומרתיע מהעבריינים הפוליטיים שקרנם עלתה מאוד בשנים האחרונות.

מאיר סיידלר

מגשים החלום

כדי להוציא מהכוח אל הפועל את הרעיון של מדינת היהודים בארץ ישראל, נדרשו הכישורים של מי שהתחנך דווקא על ברכי התרבות האירופית

ביום שני הקרוב, י' באדר הבא עלינו לטובה, יחול יום הולדתו ה־166 של בנימין זאב הרצל. בשנת 2024 חוקקה הכנסת את חוק הרצל וקבעה את יום הולדתו כיום הרצל. כן, יש דבר כזה, יום הרצל. ומה קורה בו? ובכן, לא הרבה. עובדה היא שיום זה יעבור על רובנו בלי שנשים לב אליו. החוק קובע אומנם אי אלו עניינים כדי "להנחיל לדורות את חזונו, מורשתו ופועלו של בנימין זאב הרצל", וכן שביום זה "יוקדש זמן ללימוד פועלו וחזונו הציוני של בנימין זאב הרצל", אבל בשטח לא קורה הרבה, וחבל. מגיע לו יותר, להרצל.

מי היה בנימין זאב הרצל? נתחיל מהסוף. בלי הרצל מדינת ישראל לא הייתה קמה. הרעיון היה שם לפניו, חובבי ציון כבר הכשירו לבבות ואפילו קרקעות בארץ הקודש, והם בעצמם אכן כבר כיוונו, בניגוד לכל קודמיהם (אם חסידים, אם תלמידי הגר"א), להקמת ישות מדינית או לפחות סמי־מדינית. רק שהיה חסר להם משהו, ובלי המשהו החסר הזה לא היה אפשר להתקדם: המסלול המדיני. אף שהרבנים אלקלעי וקלישר כבר כתבו על הצורך לפנות למעצמות כדי לגייס אותן למפעל הפרוטו־ציוני שלהם, הם לא ידעו לומר מי בדיוק יבצע את הפנייה הזאת, ובשם מי.

הרצל הצליח במה שהצליח כי הוא היה היחיד שידע כיצד לבצע פעילות שהיו כאמור מי שחשבו עליה לפניו, אך לא היה להם קצה חוט כיצד לגשת אליה בפועל, פעילות מדינית. לשם כך הוא היה צריך להתגבר על קושי מובנה. התנאי הבסיסי ביותר לפעילות מדינית הוא, כמתבקש, מדינה. בלי כדור אי אפשר לשחק כדורגל, בלי מטוסים אי אפשר לקיים מטס, בלי כלי נגינה אי אפשר לנגן ובלי מדינה אי אפשר לנהל פעילות מדינית. כך לכאורה. אם כן, אנו נתקלים כאן בבעיית הביצה והתרנגולת: כדי לייסד מדינה צריך לפעול ברמה מדינית, אולם רק מדינות מבצעות פעילות מדינית, והדרא קושיא לדוכתא. מה עושים? כיצד מרבעים את העיגול?

להרצל היה רעיון: כדי לפתור את בעיית היהודים, כלומר את השאלה מה עושים עם היהודים שכולם שונאים אותם, צריך לכנס קונגרס יהודי בין־לאומי. הקונגרס יצמיח ישות מעין מדינית (בלי טריטוריה), וראש ישות זו, תיאודור הרצל, יתנהל אל מול מנהיגי מדינות אירופה כמנהיג מדינה, או לפחות כמנהיג של עם, בסמכות וברשות שהועניקה לו על ידי העם היהודי בקונגרס. פשוט, לא? טוב, בואו נגיד, אני לא הייתי עולה על זה. וגם אם כן הייתי עולה על זה, לא הייתי יודע איך מגיעים לכך. הרצל ידע.

הוא כתב ספר שנהיה רב מכר בקרב יהודי אירופה: מדינת היהודים. הספר נגע באופן פלאי ממש בנפשם של יהודים רבים, גם של שלומי אמוני ישראל. בעקבות הספר הרצל התפרסם באופן שקשה לתאר. בתור מנהיג מתגבש הוא פנה לקהילות יהודיות בכל ארצות אירופה שיארגנו משלחות לקונגרס יהודי ראשון מסוגו, שמטרתו הסופית היא להקים לעם היהודי את מדינת היהודים בארץ ישראל. בקונגרס זה הוכתר הרצל כמנהיג היהודים. אומנם מדינה עדיין אין, אבל יש מנהיג בלתי מעורער ויש מוסדות.

עם יד על הלב, אדם שגדל על ברכי המסורת היהודית לא היה מסוגל להרים את הדבר הזה. גם הרב קוק זצ"ל לא. הרב קוק הבין מה קרה, אבל לא הוא הרים את המפעל הזה. הרצל הרים אותו. הרצל פעל על דעת עצמו, ללא תקדימים וללא עיון במקורות. הוא חיפש (ומצא!), על סמך ראות עיניו בלבד, את הדרך הנכונה להצליח בפוליטיקה ארצית. את זה הוא היה מסוגל לעשות רק בזכות היותו חלק מהתרבות האירופית. בזכות הכלים שרכש בהכשרתו האקדמית כדוקטור למשפטים, בזכות היותו מחזאי שידע איך מארגנים במה תיאטרלית שתמשוך קהל ותעורר תשומת לב, בזכות ידיעתו הרחבה בספרות האירופית, בזכות היכרותו מקרוב כעיתונאי בכיר בעיתון הווינאי הכי מכובד את המנגנון הפוליטי במדינות אירופה. רק בכוח היותו ספוג בכל אלה, הוא פעל בהצלחה רבה כל כך.

אנחנו חייבים להרצל ולכל אותם אנשים שהלכו איתו ובדרכו, למרות היותם מרוחקים ממסורת ישראל הרבה מאוד. כאשר אנחנו שואפים, בימים אלו ממש, להקים קומה נוספת למפעל הציוני שתיתן למדינת ישראל האהובה את גושפנקת הדורות שציפו לה במשך אלפי שנים, עלינו להבין את המגבלות של חשיבה מסורתית ולנסות לאמץ את הכישורים ואת הדרך שבזכותם דווקא אנשים רחוקים מהמסורת הצליחו לייסד את המדינה הזאת. מתוך הכרת טוב אמיתית לאנשים אלו בעבר ובהווה, עלינו לדאוג לכך שהקומה הרוחנית שאנחנו מבקשים להוסיף, תהיה אטרקטיבית בעבורם. כך, כפי שחזה הרב קוק, ישלימו חלקי האומה אלו את אלו לקראת הגאולה השלמה, והציבור היקר שגדל על ברכי החלוצים החילונים שבנו את המדינה הזאת יהיה חלק ממנה. רק כך נצליח.

לתגובות: meirse@ariel.ac.il

לצורית ואלעד פניגשטיין
מזל טוב להולדת הנכדה
בת ללאה ויואב
שתזכו לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים
בשבע

סוזי דים

"הקש בגשר"

מול בורות עולמית ולחץ אמריקני, חובתנו לדברר את האמת: הרחקת אוכלוסייה בלבנון היא מכפיל כוח שיחסוך בחללי צה"ל ובבנייה מחדש

הנושא שאתם הולכים לקרוא עליו, דחוף יותר ממשפט נתניהו וגיוס החרדים, וחשוב יותר מכינוס ועדת חקירה. יש לשמר לאורך זמן רצועת ביטחון בדרום לבנון, בלי אזרחים. כך נרחיק את הירי מקריית שמונה ונשמור על חיי לוחמי צה"ל.

שר הביטחון הבטיח להשמיד גשרים - והלבנונים חצו את הליטני מצפון לדרום בכל זאת, זעקו כותרות השבוע. שום גבול טבעי אינו מגביל ב־100 אחוז (הרי חניבעל חצה את האלפים עוד בימי הביניים...), אבל הראש היהודי חייב לחשוב איך לשפר את ההתחלה המבורכת של פיצוץ גשרי הליטני - שהקשה על האוכלוסייה האזרחית לזרום מצפון לדרום.

במיוחד ראוי שהגורמים ההנדסיים בצה"ל יבדקו מדוע "שעות בודדות של עבודה הספיקו כדי לשקם את אחד הגשרים באל־קאסמיה". עוד נקודה חשובה: מדוע לא בוצע - מיד כשהחל תיקון גשר אל־קאסמיה - מבצע 'הקש בגשר' (בדומה ל'הקש בגג'). כך היינו רומזים למי שמנסה לחלחל חזרה דרומית לליטני - וגם למי שמתקן להם את הגשרים - שהם מסכנים את חייהם.

עוד נקודה לבדיקה: האם גם משאיות כבדות (המיועדות לבנייה מחדש לאחר הזרבוב), כגון מערבלי בטון, חצו באל־קאסמיה? הרי חסימת המעבר מצפון לדרום מעניקה שני יתרונות צבאיים: הרחקת האוכלוסייה ומניעת בנייה מחדש, היות שלצד המגן תמיד יש יתרון גדול בלוחמה בשטח בנוי. שאלה נוספת שאנשי מדעי ההתנהגות בצה"ל יכולים לבדוק היא איך ליצור הבנה מועילה בצד הלבנוני, שעוד סבב משמעו עוד קו כפרים שיימחק ועוד שטח שיאבד להם. לאחר שמבררים כל זאת אפשר לפוצץ את הגשר שוב, תוך תיקון המעוות.

עוד סוגיה שעלתה בכמה הקשרים מאז טבח שמחת תורה: מהו שיתוף הפעולה המיטבי בין "הירוקים" לחיל האוויר? הרחקת אוכלוסייה מאפשרת למשימות שונות להתבצע מהאוויר במקום על הקרקע, אומנם לאט יותר אבל עם ישראל לא מפחד מדרך ארוכה, וכך חוסכים בחיי לוחמים.

לכן הרחקת אוכלוסייה היא מצורכי הלחימה שלנו, אך צורכי הלחימה שלנו אינם ברורים ל־99 אחוזים מן העולם. עשרות אחוזים מאלה נגועים באנטישמיות, אך עשרות אחוזים נוספים לא מבינים את האירוע, ולהם צריך להסביר. הרי בשל בורות זו, טראמפ בולם את ישראל. מן הסתם, הסיבה העיקרית לעובדה שלא התרחש 'הקש בגשר' היא פשוטה: טראמפ לא הרשה.

רובנו לא מגויסים ללחימה, אבל "הכול יוצאין, אפילו כלה מחופתה". לכן מחובתנו כולנו לדברר את צורכי הלחימה. העיתונאים הישראלים צריכים להסביר, ארגוני השמאל הישראליים והמחלקות לפילוסופיה והמשפטנים, כולם צריכים להסביר לעמיתיהם בחו"ל. יש בידיי אוסף אמירות בתחום הפילוסופיה מפי אנשי רוח בחו"ל שבתמימותם לא חושבים נכון. האקדמיה הישראלית למדעים הייתה צריכה לסייע רבות בנושא, וזה כנראה לא קורה.

בקצרה, עלינו להסביר שמי שמאיים על ישראל הקטנה, שואף שישראל תיאלץ להקריב המון חיילים, כדי לזכות בביטחון אל מול המון מתקפות. לכן צמצום מספרם של חללי צה"ל אינו "רק" עניין שבלב. זהו עניין רציונלי־צבאי, שהרי רק קבוצה חלקית, מסורה במיוחד, תתגייס אם לא שומרים מספיק על חיי הלוחמים. ככל שהסיכון ללוחמים גובר, ירבו הציבורים שיהססו להתגייס לקרבי, וזאת תקוותם של אויבי ישראל. עיין ערך הציבור החרדי לדוגמה. לא צריך להחזיק בתארים אקדמיים בפסיכולוגיה, אף שבמקרה יש לי, כדי לנחש שעיקר חששם אינו ההלכה אלא הפחד הכי טבעי מפני המוות.

יש מענה למשוואה זו: איתור "מכפילי כוח", המעניקים יותר ביטחון בפחות אבדות. למשל, הריסה (זרבוב). למשל, שימוש בגבולות טבעיים כמו הליטני, ואגב - יש נהרות נוספים בלבנון. לבסוף, הרחקת אוכלוסייה - לא לכמה חודשים אלא לקדנציה או שתיים (שתי מערכות בחירות) לפחות - היא בוודאי מכפיל כוח, שהרי אם מזיזים את השחת (האוכלוסייה), קל יותר לחשוף את המחט, כלומר את המחבלים שאוהבים להסתתר בערמת השחת. בנוסף לכך, כשאין אוכלוסייה, אין צורך להעביר ל"אוכלוסייה" (כלומר למחבלים) סיוע.

כולנו צריכים לעמוד על כך שצה"ל יחזיק שטח נטול אוכלוסייה, ללא בנייה, עד הליטני לפחות. אחרת, ה"פתרון" הביטחוני שלנו יתאדה, מרגע שמשפחות המחבלים יבנו מחדש את מה שזורבב. פתרון זמני שכזה פירושו חללים נוספים. ההכרעה בין פתרון ביטחוני נחות וקצר טווח, לפתרון איכותי וארוך טווח, תלויה בחברה הישראלית ובמוסדותיה. אין אדם ללא השפעה, וכולנו יכולים להשפיע לטובה. עשו זאת וזכרו, אינכם עובדים לבד.

הכותבת היא דוברת ארגון 'מטות עירים' המפיק דוח השוואתי על אודות הישגי חברי הכנסת לאורך הקדנציה

מיכל אסף קרמר

כשהזכות קיימת - והתודעה חסרה

המשפט הבין־לאומי מקנה זכות מלאה להסרת איום קיומי, אך ישראל נלכדה ב"צעד תימני" של תגובות מוגבלות. הניצחון לא יגיע מנשק חדש או מטכנולוגיה, אלא מהשבת תודעת החיים הפשוטה והכרה ללא פשרות בצדקת קיומנו

בקיבוץ שמיר, במטולה, בקריית שמונה וביישובים נוספים בצפון, חיים אנשים שגדלו לצלילי אזעקות, שלמדו להבחין בין סוגי ירי, ובונים את חייהם תחת איום מתמיד. בעבורם, הרקטות של חיזבאללה אינן תאוריה ביטחונית אלא מציאות יומיומית. יותר מ־50 שנה, מאז תקופת אש"ף והקטיושות על קריית שמונה שהובילו למבצע ליטני ב־1978, חשופים תושבי הצפון לאיום מתמשך. ואף על פי כן, משהו בתודעה הלאומית הישראלית עדיין מסרב לקרוא לדברים בשמם. הבעיה איננה רק מבצעית. היא בראש ובראשונה תפיסתית־תודעתית.

מדינת ישראל למודת מלחמות מאז הקמתה. עד מלחמת יום הכיפורים נקטו ממשלות ישראל מדיניות של תגובה עצימה, שהביאה להישגים פנומנליים בשטח, תוך שילוב אמונה עמוקה בצדקת הדרך ובזכות הקיום בארץ. לא עסקנו אז ב"תמונת הניצחון" ולא התפלספנו על "היום שאחרי". המדיניות הייתה פשוטה: מולנו עמדו צבאות, האיום היה קיומי, והתגובה הייתה בהתאם. זו הייתה תודעת חיים פשוטה.

בעשורים האחרונים השתנה המיצוב הפנימי של מדינת ישראל, כראי לחברה הישראלית כולה, ללא היכר. וכאן טמונה נקודת העיוורון. ארגון חיזבאללה פועל בעקביות מאז הקמתו ומעביר מסר חד וברור: חיסול מדינת ישראל. הוא נוקט אמצעים מתמשכים כדי לקדם מטרה זו, ואינו מאפשר לאזרחי ישראל לחיות חיים של ביטחון וחירות בארצם. מדינת ישראל, לעומת זאת, נהגה בו במשך עשרות שנים לפי כללים של הפרדה מלבנון, תגובות מוגבלות והשלמה שבשתיקה וחוזר חלילה, כמעט כמו בצעד תימני.

המשפט הבין־לאומי דווקא אינו דורש ממדינה להשלים עם מציאות כזו. על פי סעיף 51 למגילת האו"ם, למדינה עומדת הזכות להגנה עצמית מפני התקפה מזוינת, גם כאשר זו מתבצעת על ידי ארגון לא־מדינתי הפועל משטחה של מדינה אחרת, ובייחוד כאשר אותה מדינה אינה פועלת לבלום אותו. במסגרת זו, פעולת המדינה נבחנת לפי עקרונות של הכרחיות ומידתיות, אך עצם הזכות להסיר איום מתמשך מעל אזרחיה אינה מוטלת בספק. עיקרון זה קיבל ביטוי מובהק לאחר פיגועי 11 בספטמבר, כאשר ארצות הברית הפעילה את זכות ההגנה העצמית נגד אל־קאעידה באפגניסטן, מתוך הבנה כי ריבונות אינה יכולה לשמש מקלט לטרור. במובן זה, האתגר של ישראל אינו היעדר לגיטימציה לפעול, אלא הפער בין הלגיטימציה הקיימת לבין התודעה שממנה נגזרות ההחלטות.

תודעה איננה מושג פילוסופי מופשט, אלא המנוע הפנימי שמעצב מדיניות. תודעה לאומית היא האופן שבו חברה מפרשת את המציאות, מגדירה את אויביה ומחליטה מה מותר לה לעשות ומה אסור. כאשר התודעה שגויה, המדיניות הנגזרת ממנה תהיה שגויה בהכרח.

מדינות ששרדו איומים קיומיים לא עשו זאת רק באמצעות כוח צבאי, אלא קודם כול בכך שהגדירו נכון את האיום. ישראל, שיודעת לגייס חברה שלמה בעת מלחמה מוצהרת, מתקשה לעשות זאת כאשר האיום הוא מתמשך, איטי ואינו נושא שם של מדינה עוינת. כך נוצר פרדוקס: ככל שהאיום נמשך זמן רב יותר, כך הוא נעשה נורמלי יותר בתודעה הציבורית.

ב־7 בדצמבר 1941 תקפה יפן את פרל הארבור. ארצות הברית, שעד אותו רגע נמנעה ממעורבות עמוקה במלחמות העולם, הגיבה בהכרזת מלחמה מלאה. לא "מבצע", לא "סבב". הנשיא רוזוולט לא שאל אם האיום מגיע ממדינה או מארגון, כפי שלא שאלה זאת ארצות הברית גם עשרות שנים מאוחר יותר, לאחר 11 בספטמבר. הוא הגדיר קו ברור: נחצה גבול, והתגובה תהיה עד ההכרעה.

תודעת חיים פשוטה מתארת מציאות טבעית שבה לכל אדם הזכות לחיים, לביטחון ולחירות. תודעה זו נשענת על קו קוהרנטי אחד בין הנהגה, צבא, חברה ותקשורת. זהו אותו חוסן שהתקיים בפשטותו במלחמת ששת הימים. חוסן שאינו מורכב מהסברים, אלא מהכרעה פנימית ברורה. תודעה לאומית אינה נבנית ברגע של משבר, אלא הרבה לפניו. ישראל יודעת מהו רגע שבו הגב לקיר. היא חוותה זאת ב־1967, כאשר בתוך שישה ימים שינתה את פני המציאות. אך החוסן לא נולד מן הניצחון - הוא זה שאיפשר אותו.

מה שנדרש היום אינו רק אמצעי לחימה חדשים או סבב נוסף. הדבר הנדרש ביותר הוא עמוק יותר: השבת תודעה. תודעה שמאמינה בצדקת קיומנו כאן, ופועלת ממנה, לא כתגובה לאיום אלא כנקודת מוצא. תודעת ניצחון איננה נולדת מהכרעה צבאית, אלא מההכרעה הפנימית שזכות הקיום אינה נתונה למשא ומתן.

הכותבת היא מרצה לקבלת החלטות במנהיגות, חברת חוג הפרופסורים לחוסן לאומי

שימוש בזרע נפטר - בין חמלה לאחריות

שאלת קצירת הזרע מחללי צה"ל חושפת תהום בין רגשות המשפחות ובין כבוד המת וההלכה. עלינו לעצור את המדרון החלקלק ולקבוע בחוק: אין חיים בלי הסכמה מפורשת

באחד הדיונים בוועדת הבריאות של הכנסת, שעסקו בקידום הצעת החוק לשימוש בזרע נפטר לאחר פרוץ המלחמה בשמחת תורה, ניגשה אליי קצינה שייצגה את הצבא בדיון וביקשה לשוחח. בקול שקט אך נחוש היא שיתפה: "אחי הודיע לנו שהוא לא רוצה ילדים, אבל אמא שלי מסרבת לקבל את זה. אם חלילה יקרה לו משהו, החוק הזה יאפשר לה להביא ילד ממנו, בניגוד גמור לרצונו. זה סיוט. אסור שזה יקרה".

קשה היה לי לשמוע על רצונו של אחיה לא להביא ילדים לעולם, אך יחד עם זאת, קצינה זו נגעה בסוגיה הלכתית וציבורית חשובה שהעליתי יחד עם בני עורך הדין יהודה פואה, יושב ראש ארגון 'בצלמו', במהלך הדיונים בוועדה - שאלת הבחירה. על פי הצעת החוק ועל פי המצב שנוצר בהעדר חוק, נשללה זכות הגברים בישראל על גופם לאחר מותם. למעשה, כל מי שמזדהה כבת זוגו של גבר שנפטר (הגדרה עמומה ובעייתית מאוד) - ובהעדר בת זוג, הוריו של הגבר - יכולים לקצור את זרעו גם אם הוא לא הביע את רצונו המפורש בכך ואפילו אם הביע התנגדות.

בימים אלו מרוכזת תשומת הלב הציבורית במשפחתו של יותם חיים ז"ל, שקיבלה אישור להשתמש בזרעו להבאת חיים לעולם. מדובר במקרה ייחודי, מורכב ורגיש, אך יש בו מרכיב מרכזי שמבדיל אותו מהמקרים האחרים: יותם הביע בחייו רצון מפורש שייעשה שימוש בזרעו גם במקרה מוות. נקודה זו איננה פרט שולי. היא עיקרון יסוד, הן מבחינה מוסרית והן מבחינה הלכתית.

לא תקצור

מבחינה הלכתית כותב הרב שפרן (תחומין כרך ב', עמ' 340) כי "בנוסף על איסור ההנאה, חלה לגבי המת גם חובת קבורה. משמעותה של מצווה זו לענייננו היא, שגם אם ציווה הנפטר טרם מותו לקחת מזרעו אחר מותו על מנת להפרות כך את אשתו, אין לעשות זאת, שכן חובת הקבורה של כל איברי המת, הפנימיים והחיצוניים, אינה בידיו שיוכל לצוות שלא לקיימה... יש אומרים שאיסור זה קיים במיוחד וביתר תוקף כל עוד לא נקבר המת".

דעה זו, האוסרת קצירת זרע לאחר המוות, היא דעת רוב ככל הפוסקים. אולם יש פוסקים שהתירו את קצירת הזרע במקרה שהמת הביע את רצונו מחיים שכך יעשה, בהסתמך על הפסיקה המתירה שימוש בקרנית העין כאשר אדם הביע בחייו את רצונו בכך. לשיטה זו, הבעת הרצון מסירה את החשש לניוול המת. בשם פסיקה זו דרשנו כי הצעת החוק תתנה את השימוש בזרעו של נפטר בהנחיה שהוא נתן בחייו.

דרישה הלכתית זו, טענו בוועדה, עומדת בקנה אחד עם חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, שלפיו רק האדם יכול להחליט מה ייעשה בגופו ולא אף אחד אחר. ההנחה שגברים רוצים שישתמשו בזרעם לאחר מותם, שבשמה הנחה היועץ המשפטי לאפשר קצירת זרע לבקשת בת הזוג, אינה יכולה לשמש בסיס לקביעת חוק שיחול מכאן ולהבא. אי אפשר בשם הנחת הרצון המשוער למנוע מגברים להביע את רצונם המפורש. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בדבר שלדעת רוב הפוסקים אסור לעשותו.

ניוול המת על מלא

במהלך הדיונים בוועדה חשף הרב ליאור שגב ממכון פועה שלא מדובר בהליך "שאיבת זרע" כפי שנוסח בלשון הצעת החוק, אלא ממש בניתוח הכולל קצירת אשך, שעל פי הרוב גם לא יגיע לקבורה. היה מדהים לראות שכל חברי הכנסת והיועצים שעסקו בעניין כלל לא היו מודעים לכך. בעקבות חשיפה זו, עתרנו לבג"ץ נגד התנהלותה של המדינה בניגוד לחוק האנטומיה האוסר ניתוחי מתים.

> בדיוני הוועדה היה מוסכם על דעת כל חברי הכנסת כי אין לתת תמריץ כספי להליך באמצעות הכרה בילד כיתום צה"ל במקרה שאביו מת במלחמה. השופט שטיין סבר אחרת, ובהחלטה שבעיניי היא מופקרת חייב את המדינה להכיר בכל מי שייוולד מזרעו של חלל צה"ל כיתום מלחמה, בלי שום סייג ומגבלה. ההחלטה, שעל פניו נראית הומנית מאוד, יוצרת למעשה תמריץ ענק ובלתי מוגבל להבאת יתומים לעולם

במהלך הדיון הראשון ניסו השופטים בכל דרך לנסות להגן על ההליך. הרחיקה לכת השופטת דפנה ברק־ארז אשר העלתה סברה שחיתוך אשך כלל אינו ניתוח. לאחר מכן ניסתה להציע שאת ההליך לא יעשה רופא. כאשר הבהרתי לה שהחוק אוסר על כל אדם לנתח גופה, נסתתמו טענותיה. יחד עם זאת הדגשתי את האיסור ההלכתי. "כבודו יודע שבבית משפט זה אנחנו לא מחויבים להלכה", העירה לי השופטת. לצערי אני מודע לכך, ענית, אבל כיצד בית המשפט המתיימר להגן על זכויות הפרט, מגן על זכותו של הציבור היהודי שההלכה היהודית חשובה לו? שאלתי. שאלה זו נותרה ללא מענה, והיא עדיין מנסרת בחלל אולם בית המשפט. גם לאחר שהוציא צו ביניים המורה למדינה להסביר מדוע לא תקים מאגר רישום להנחיות מקדימות של מי שרוצה שייעשה שימוש בזרעו, או לפחות של מי שמתנגד לכך, בג"ץ מתמהמה כבר כמה חודשים ממתן פסק דין בעניין.

בסיכום מאמרו של הרב שפרן הוא כותב "ולענ"ד אין לעשות שימוש בזרע גם בדיעבד. כלומר: גם אם נעשה מעשה והוצא זרע מהנפטר - הזרע אסור בשימוש, ויש להשמידו, ואולי חייבים אף לקוברו". אולם בהסתמך על הפוסקים המתירים את ההליך, דרשנו את הסכמת בעל הזרע מראש לא רק לעצם השאיבה, אלא גם להוראה מפורשת מי יוכל לעשות שימוש בזרע וכיצד. טופס הסכמה זה ייחתם באמצעות הזדהות ממשלתית, ובעל הזרע יוכל בכל עת לפני מותו לעדכן את הנחייתו בהתאם לרצונו.

יתום מלידה

בלי להיכנס לסוגיה האם ראוי להביא ילד יתום לעולם והאם ראוי לגדל ילד כזיכרון למת, חשוב לציין כי מבחינה הלכתית, הילד כלל אינו מיוחס לאביו. המשמעות היא שהוא לא יורש את אביו ואינו פוטר את אימו מחליצה. אין דמיון בין מצוות ייבום ובין שימוש בזרעו של נפטר, היות שבמצוות ייבום הילד גדל אצל אביו ואימו הביולוגיים. הקמת השם לנפטר היא עניין רוחני, ולפי חלק מהמפרשים המצווה מתייחסת לעניין הקמת שם על הנחלה ותו לא.

נוסיף כי בדיוני הוועדה היה מוסכם על דעת כל חברי הכנסת כי אין לתת תמריץ כספי להליך באמצעות הכרה בילד כיתום צה"ל במקרה שאביו מת במלחמה. השופט שטיין סבר אחרת, ובהחלטה שבעיניי היא מופקרת חייב את המדינה להכיר בכל מי שייוולד מזרעו של חלל צה"ל כיתום מלחמה, בלי שום סייג ומגבלה. ההחלטה, שעל פניו נראית הומנית מאוד, יוצרת למעשה תמריץ ענק ובלתי מוגבל להבאת יתומים לעולם. למותר לציין שמדובר בהחלטה שיש לה השלכה לא מבוטלת על תקציב משרד הביטחון.

בימים אלו מונחת על שולחן הכנסת הצעת חוק שהכנו יחד עם מכון פועה, אותה הגישה חברת הכנסת מיכל וולדיגר אשר עשתה ימים ולילות בלימוד החומר, בפגישות עם משפחות שכולות ועם הרבנות הראשית. הצעת החוק מסדירה לראשונה נושא פרוץ זה. היא מחייבת הבעת רצון בכתב מחיים באמצעות מאגר רישום, ומסדירה את מעמדו של היילוד. לפי ההצעה, בלי הבעת רצון מחיים לא תתאפשר קצירת זרע. בפרק מיוחד של הוראת שעה, הצעת החוק מתייחסת לכל אלו שכבר נקצר זרעם ומסדירה את השימוש בו. כל זאת בתנאי שיוכח שהנפטר אכן גילה איזה שהוא רצון שכך ייעשה, כפי שהיה במקרה של משפחת חיים. יושב ראש הקואליציה חבר הכנסת אופיר כץ מעכב מסיבות לא מובנות את קידום החוק לקריאה שנייה ושלישית. הגיע הזמן שכנסת ישראל תסדיר סוגיה זו ותמנע בכך הרבה עוגמת נפש. ■

הכותב הוא יושב ראש 'בוחרים במשפחה'

שאל את הרב

בשיתוף: Yeshiva.org.il

"שהחיינו" בספירת העומר

שאלה: האם מותר לחדש בגדים בספירת העומר ולברך "שהחיינו"?

תשובה: לדעת רוב הפוסקים מותר לקנות ולחדש בגדים בספירת העומר ולברך עליהם "שהחיינו", שדין ספירת העומר קל מדין שלושת השבועות. יש פוסקים שמחמירים בזה, והלכה כמקילים, כמו בכל מחלוקת שהלכה כרוב, ובמיוחד כשמדובר בדין דרבנן או מנהג. הרוצה להחמיר יכול לחדשם בשבת, ואז יברך עליהם "שהחיינו".

הרב אליעזר מלמד

ספירה לפני ברכה

שאלה: אם אדם אמר לחברו מה הספירה של אותו יום לפני שספר בעצמו - האם הוא יכול בכל זאת לספור בברכה מכיוון שהוא אמר רק ימים וצריך לספור גם שבועות?

תשובה: הוא יכול לספור בברכה, מכיוון שהוא לא הזכיר שבועות (משנה ברורה תפט, כב; חזון עובדיה עמ' רמז).

הרב דניאל קירש

רקע מוזיקלי בסרטונים בימי העומר

שאלה: האם יש דין שונה מבחינת החומרה של שלושת השבועות לעומת ספירת העומר? האם מותר לשלב בסרטון מוזיקה מקפיצה, כשהאדם שרואה את הסרטון רואה אותו רק כמה שניות ואז גולל לסרטון הבא (כמו בטיקטוק)? הרי בכל מקרה, האנשים שצופים בסרטון שלי יצפו בשל מישהו אחר, שגם בו כמעט בוודאות יש מוזיקה, כך שלכאורה אני לא מכשיל אותם.

תשובה: נראה שאם הסרטונים לא נועדו דווקא לספירת העומר, אתה יכול לשים בהם גם מוזיקה שמחה ומקפיצה, משום שאנשים יכולים לצפות בהם בזמן שאין בעיה לשמוע מוזיקה. בסרטונים שנועדו במיוחד לימי הספירה - יש לשים מוזיקה רגועה.

הרב דניאל קירש

קוראים על דברים שקורים

אליעד סעדה

רעננות לקיץ הישראלי: יקב כמיסה משיק את סדרת COOL

המיוחד של אליעד

לקראת יום העצמאות וחג השבועות, משיק יקב כמיסה את סדרת COOL - סדרת יינות לבנים ורוזה בסגנון קליל, רענן ומאוזן, המותאם במיוחד לאקלים הישראלי ולעונות האביב והקיץ.
הסדרה פותחה מתוך מטרה להציע יינות איכותיים ונגישים, המשתלבים באופן טבעי באירוח, בארוחות חג ובמפגשים יומיומיים. היינות מבוססים על זנים מובילים כמו שנין בלאן, שרדונה, סוביניון בלאן וגראנש (ברוזה), ומציגים מנעד ארומטי עשיר של פירות טרופיים, הדרים ופרחוניות עדינה, לצד סיומת נקייה ונעימה. כל יין שומר על אופיו הייחודי, תוך שמירה על קו הרמוני המאפיין את הסדרה כולה.הענבים גדלים בכרמי הגליל העליון, בתנאי אקלים המאפשרים הבשלה מדויקת ושמירה על רעננות טבעית - בסיס ליינות מאוזנים ונעימים לשתייה.השקת הסדרה דווקא בתקופה זו מבטאת את החוסן וההתמדה של היקב, הממשיך ליצור מתוך חיבור עמוק לאדמה ולרוח המקומית, עם מבט קדימה לעונות של התחדשות ושמחה.

מעלים בקודש במרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא

צילום: גדעון מזקובייץ'

השבוע נערך בירושלים אירוע הסיום של מגמת מחשבת ישראל -ציונות דתית במרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא, מהמסלולים המרכזיים והערכיים ברשת, בהשתתפות כ-300 תלמידים ותלמידות ומנכ"ל רשת החינוך, אלחנן גלט.
בני הנוער יצאו לסיור משמעותי בעיר דוד, למדו בחברותות בהובלת ראש המגמה הרב פלטי גרנות, וקיבלו תעודות סיום. את היום הם חתמו בתפילת מנחה מרגשת בכותל המערבי, מתוך תחושת חיבור עמוקה לירושלים, לתורת ישראל ולעם ישראל.
אירוע הסיום חתם שנה של פעילות ענפה במסגרת המגמה, במהלכה יצאו התלמידים והתלמידות למסעות ברחבי הארץ, ביקרו בנקודות מפתח בתולדות הציונות וההתיישבות, נפגשו עם דמויות רוח ואנשי מעשה, והעמיקו בלימוד סוגיות יסוד במשנת הציונות הדתית- תורה, עם וארץ.

אלמנות ויתומי צה"ל במפגש אצל רוה"מ

צילום: קובי גדעון/ לע"מ

לקראת יום הזיכרון תשפ"ו התקיים מפגש בין ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, לבין אלמנות ויתומים מארגון אלמנות ויתומי צה"ל. במהלך המפגש שיתפו בני המשפחות השכולות בתחושות, בזיכרונות ובמציאות החיים שנמשכת מאז האובדן, ודיברו על הגעגוע, על ההתמודדות היומיומית ועל הדרך שבה נשמר זכרם של יקיריהם שנפלו. מטעם הארגון השתתפו במפגש יו"ר ארגון אלמנות ויתומי צה"ל, עו"ד זהבה גרוס מידן, ומנכ"ל הארגון, שלומי נחומסון, המלווים את המשפחות לאורך השנה.
שלומי נחומסון, מנכ"ל ארגון אלמנות ויתומי צה"ל: "ההגעה לכאן ממחישה יותר מכל את עוצמתה של ירושלים, עיר שנבנית וצומחת, בזכות מורשתם של אלו שנפלו במערכה. מתוך הכאב, אנו ממשיכים לבנות את מדינת ישראל ולהבטיח את עתידה".

אירוע תמיכה ייחודי בארה"ב: טורניר גולף למען יהודה ושומרון

לראשונה בארצות הברית יתקיים אירוע גולף ייחודי לחיזוק התמיכה בהתיישבות ביהודה ושומרון, ביוזמת AFJS - American Friends of Judea and Samaria. האירוע ייערך בחודש מאי בלונג איילנד, וצפוי לחבר בין בכירי עולם העסקים האמריקאי לבין גורמים מובילים מישראל.
לטורניר צפויים להגיע מעל 100 משתתפים, בהם אנשי עסקים, מובילי דעת קהל ובכירים בזירה הציבורית. בין האורחים: ג'ים דוטסון, מינדי מקלאון וכן נציגים נוספים המעורבים בקידום חקיקה בנושא. מישראל צפוי להשתתף גם שמחה רוטמן.
לדברי מנכ"ל הארגון, יגאל דילמוני, מדובר ביוזמה שמטרתה ליצור חיבור בלתי אמצעי בין מקבלי החלטות בארה"ב לבין המציאות והעשייה ביהודה ושומרון, תוך שילוב חוויה ספורטיבית עם מסר ציוני.

מזיכרון לצמיחה לאומית

צילום: באדיבות שבוע הזיכרון והגבורה

מיזם "שבוע הזיכרון והגבורה" נחתם השבוע לאחר פעילות רחבה שחיברה אלפי משתתפים לסיפורי גבורה, שכול ותקומה ברחבי הארץ. בכ-90 מוקדים קהילתיים, מקריית שמונה ועד אילת, התקיימו מפגשים עם שורדי שבי, משפחות חטופים ומשפחות שכולות, ביוזמת משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות, הרשות לזהות לאומית יהודית, ארגון זהות והחברה למתנ"סים.
גם ביישובי קו העימות בצפון התקיימו המפגשים, לעיתים במקלטים ובמרחבים מוגנים, כביטוי לחוסן האזרחי. בין העדויות הבולטות: איתן מור, ראובן זמורה, שי ונקרט ומנחם קלמנזון, ששיתפו בסיפורים אישיים מטלטלים לצד מסר של אחדות וחוסן.
שרת ההתיישבות, אורית סטרוק, וראש הרשות לזהות לאומית יהודית, ניר אורבך, הדגישו כי המיזם מחבר בין כאב האובדן לבין מחויבות להמשך הדרך, ומחזק את תחושת השייכות והזהות הלאומית.

צילום: דוברות ניצחה הרוח

עדות דרך VR

מאות חיילי צה"ל הצטרפו ל"אביגדור" , מסע העדות של אביגדור נוימן באמצעות משקפי מציאות מדומה.
היוצרות חני קופלביץ ומרים כהן מ"ניצחה הרוח" יצאו בשנה האחרונה יחד עם שורד השואה אביגדור נוימן לאוקראינה, פולין ואוסטריה כדי לצלם ולצעוד יחד איתו במקומות בהם היה כנער צעיר בשואה. בין היתר באושוויץ בירקנאו, מטהאוזן ואף שתי צעדות מוות. המסע צולם בטכנולוגיה מתקדמת כך שמי שצופה בו בשקפי הVR מרגיש כאילו הוא צועד לצידו של נוימן על הרציף, בין הגדרות וביערות. נוימן עצמו שהתרגש מעצם העובדה שצופים בו החיילים הגיע להקרנה וזכה למעמד של "סלב" כשהחיילים ביקשו להצטלם עימו. הוא מצידו ביקש להטמיע בהם את המסר "עם ישראל חי!!" בכל חיבוק ולחיצת יד.

שבתות הגבורה של ארגון רבני צהר

ארגון רבני צהר ממשיך גם השנה את מיזם "שבתות הגבורה", במסגרתו מגיעים רבני ורבניות הארגון לעשרות קהילות ברחבי הארץ, במטרה לחזק את הרוח, להרבות תורה וליצור חיבור בין חלקי החברה הישראלית. המיזם מתקיים במהלך ימי ספירת העומר ומשלב שיעורים, שיחות ומפגשים קהילתיים סביב נושאים של חוסן, אחדות וערבות הדדית. בשבת שעברה התקיימה השבת הראשונה של המיזם, כאשר מאות משתתפים הגיעו לבתי כנסת ברעננה לשמוע את יו"ר ארגון צהר ורב היישוב שוהם, הרב דוד סתיו.
יו"ר ארגון רבני צהר, הרב דוד סתיו: "שבתות הגבורה נועדו לתת כוח, לעורר תקווה ולחזק את תחושת האחדות והערבות ההדדית, מתוך אמונה גדולה בכוחות של עם ישראל להתמודד ולצמוח גם מתוך האתגרים".

חוזרים לתל חי

בשבוע הבא צפויים הסטודנטים של אוניברסיטת תל־חי בקריית שמונה לשוב ללמידה פיזית בקמפוסים הצפוניים, לאחר תקופה שבה נפתח סמסטר ב' במתכונת מקוונת על רקע המצב הביטחוני. במוסד לומדים השנה למעלה מ־4,700 סטודנטים, שחלקם התמודדו בחודשים האחרונים עם אתגרי מילואים, פיזור גיאוגרפי ואי־ודאות מתמשכת.
מסקר שערכה האגודה הסטודנטיאלית עולה כי כ־15% מהסטודנטים גויסו למילואים במסגרת מבצע "שאגת הארי", בעוד כ־40% בחרו להישאר להתגורר ביישובי אצבע הגליל והגולן גם במהלך התקופה המורכבת. נתון נוסף מצביע על מעורבות גבוהה בקהילה: כ־20% מהסטודנטים פועלים בהתנדבות בתחומי החינוך, הרווחה והסיוע לאוכלוסיות שונות.

צילום: SportPhotography

עשרות אלפים השתתפו במרתון ווינר ירושלים ה-15

עשרות אלפי משתתפים לקחו חלק במרתון ווינר ירושלים ה-15, שנערך ביום שישי האחרון בסימן חוסן לאומי, חזרה לשגרה ותקווה.
את מקצה ה-10 ק"מ הזניק רום ברסלבסקי, לצד ראש העיר משה ליאון. במקצה חצי המרתון ניצח עלמיה איימרו בזמן של 01:07:31, ואילו אצל הנשים זכתה ביקאה מינטאמר בזמן של 01:24:29.
המסלול עבר באתרים מרכזיים בעיר, בהם משכן הכנסת, חומות העיר העתיקה, בריכת הסולטן וגן סאקר.
לצד אלפי אזרחים, השתתפו גם רבים ממשרתי צה"ל בסדיר ובמילואים, שהפגינו רוח נחישות ואחדות.
ראש העיר, משה ליאון: "המרתון הוא הרבה מעבר לאירוע ספורט - אלא ביטוי לעוצמה, תקווה וחיבור בין אנשים גם בתקופות מורכבות".

צילום: חיים גולדברג

מעדכנים את רוח צה"ל

אלוף (מיל') עוזי דיין והרב אורי שרקי הובילו מסמך הצעה לעדכון "רוח צה"ל", שהוגש לרמטכ"ל רב־אלוף אייל זמיר. המסמך גובש על בסיס שיחות עם מפקדים, לוחמים, אנשי חינוך, הגות ומשפט, ומבקש להתאים את ערכי הצבא למציאות הביטחונית המשתנה ולתחושות הלוחמים בשטח.
במרכז ההצעה עומד שינוי תפיסתי המדגיש את ערך הניצחון כעיקרון יסוד בפעילות צה"ל, לצד חיזוק הקשר לעם ישראל ולארץ ישראל. עוד מוצע לקבוע כי בעת לחימה שמירת חיי חיילינו קודמת לחיי האויב.
עוזי דיין אמר כי יש צורך במצפן ערכי המחובר למציאות ולשדה הקרב, בעוד הרב אורי שרקי הדגיש את חשיבות החיבור למורשת ישראל ולערכי המוסר כבסיס לעוצמת הצבא. המסמך הוגש לרמטכ"ל לבחינה במסגרת עדכון מתמשך של "רוח צה"ל" בהתאם ללקחי הלחימה.

לוח שבע

נדל"ן

מכירה

דירות

אבני חפץ

למכירה בהזדמנות, דירה בשכונת קדם, באבני חפץ, משופצת, מושקעת מאוד, ממ"ד, קרובה לגן שעשועים ובית כנסת. * דירת 4 חדרים עם מרפסת סוכה * גג גדול ומרווח עם זכויות בניה * מזגנים בכל החדרים (כולל הממ"ד). * בקרבת גני ילדים ומעון. * מתאימה להשקעה. 1,300,000 ₪. לפרטים: אדיר - 054-4778532

גבעת שמואל

בלעדיות, חדשה, ברחוב השקד! בית פרטי בתוך בניין - דופלקס גן, כ-200 מ"ר בנוי עם תקרה גבוהה, כ-150 מ"ר גינה / חצר מפנקת, הבית מעוצב ומתוכנן עד לפרטים הקטנים ביותר. יח' הורים גדולה במיוחד, פינת טלוויזיה מרווחת, 2 חניות + מחסן. 0508-755-755 חזקי ירט Ken נדל"ן

בלעדיות חדשה במשרד, ברחוב הזיתים המבוקש, דירת 5 חדרים לנוף עוצר נשימה, קומה גבוהה, מטבח משודרג, מרפסת לנוף, (סוכה קטנה) 2 חניות צמודות ומחסן, כניסה גמישה מוכרים רציניים! 0508-755-755 חזקי ירט Ken נדל"ן

בבניין הכי מבוקש ביצחק שמיר 12, 6 חדרים, מרווחת ומשודרגת, קומה 5, פתוחה לנוף מזרח, יח' הורים גדולה + יח' מתבגר, כ"א מזרח דרום, מרפסת לנוף פתוח, 2 חניות צמודות ומחסן, מוכרים רציניים למכור! 0508-755-755 חזקי ירט Ken נדל"ן

לתיווך ken נדל"ן דרושות דירות למכירה, ג. שמואל, לקונים רציניים אחרי מכירת דירה. להערכת נכס/פגישת יעוץ (ללא תשלום) התקשרו למשרד: 0508-755-755 חזקי ירט

פתח תקווה

"הס נכסים" - למכירה, במרכז השקט בפ"ת, ברחוב כ"ץ 19, דירת 3 חדרים, עורפית ושקטה. יש ממ"ד, מעלית וחנייה. יהודה הס - 050-3003455

"הס נכסים" - למכירה, בית יפה עם 8 חדרים, בשכונת בת-גנים בפ"ת. יחידת דיור גדולה, עם כניסה נפרדת. קומת כניסה סלון - ממ"ד - מטבח - פ. אוכל ויציאה לגינה גדולה. קומה 1, 4 חדרי שינה + פינת משפחה גדולה + 2 חדרי שירותים. קומה נוספת ניתן לבנות עוד 2 חדרים גדולים. יהודה הס - 050-3003455

השכרה

דירות

פתח תקווה

"הס נכסים" - בפתח תקווה להשכרה, דירת 6 חדרים, מושקעת, בכפר גנים ג', ברחוב הרב נריה המבוקש. סוכה גדולה. 2 מעליות, אחת שבת. חנייה. יהודה הס 050-3003455-

נדל"ן ירושלים

מכירה

דירות

ארמון הנציב

בארמון הנציב, במאיר נקר, דירת 5 חדרים, מרווחת ומוארת, יציאה מהסלון למרפסת סוכה 25 מ"ר, מטבח יפה ומסודר, חדר שינה גדול, מיזוג, דוד שמש, פינוי גמיש, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539 / 055-4574801

גבעת זאב

בגבעת זאב, ירדו במחיר, וילה חד משפחתית, גינה גדולה, מטופחת + 2 יח"ד מושכרות. ת.ק.מ. - בלעדי לחיים 052-4419402

בגבעת זאב, 5.5 חד' + גינה כ-100 מ"ר, מטופחת ושמורה. ת.ק.מ. - בלעדי לחיים 052-4419402

גילה

בגילה, 4 חד', מרפסת סוכה, נוף מרהיב, מחסן וחלל צמוד, חניה פרטית מקורה. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

בגילה - בגבעת-קנדה, דירת-גן מושקעת, 4.5, גינה מטופחת 250 מ"ר, כ"פ, נוף מרהיב, מחסן, גישה עם הרכב עד הבית, 2 חניות פרטיות, השקט והפרטיות שחיפשתם! בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539 / 055-4549483

טלביה

בטלביה, אין דירות כאלה! ברחוב בלפור השקט והיוקרתי, 3.5 חד' מרווחים (כ-80 מ"ר), קומת קרקע - אפש' יציאה לגינה וכניסה נפרדת, מרפסת גן גדולה, סוכה, שטופת שמש, קרקע פרטית, תקרות גבוהות, מלאת פוטנציאל. הליכה קצרצרה לביהכנ"ס, מוקדי בתי קפה ומסעדות, פארקים ועוד, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539 / 055-4549463

נוף ציון

בנוף ציון, ירושלים, במחיר הכי אטרקטיבי, במתחם הכי טוב בפרוייקט. 4 חד' שניתן להפוך ל-5 חד', ממ"ד. מרפסת, חניה ומחסן. נגישות מלאה. "חזון נכסים" 054-6665996

פסגת זאב

בפסגת זאב, 4 חד' + גינה היקפית + מחסן, 2 חניות פרטיות, שכירות גבוהה. ת.ק.מ. - בלעדי לחיים 052-4419402

קרית יובל

בקרית יובל, המחיר ירד! במיקום מרכזי (טהון), 5 חד', מעוצבת ומושקעת, מרווחת מאד (140 מ"ר), 2 יחידות הורים, נוף מרהיב, מחסן, מעליות מהירות (שבת), חימום תת רצפתי, 2 חניות פרטיות ומקורות, מרפסת גדולה 12 מ"ר, קרוב למרכז המסחרי, תח"צ, ביה"ס וביהכנ"ס, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539 גלית 055-4549483

קרית משה

בקרית משה, 3 חד' + 2 מרפסות סוכה, בניין בוטיק, חדש, חניה פרטית מקורה. ת.ק.מ - בלעדי להדסה 058-4931070

בקרית משה, 3 חד' + פינוי בינוי חתום, תמורה 25 מ"ר + מחסן וחניה, 6 קומות לאחר הבנייה. ת.ק.מ - בלעדי להדסה 058-4931070

בקרית משה, 4.5 חד', מרווחת, מיוחדת במינה, קומה שלימה, מחסן גדול שמשמש כיח"ד. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

רחביה

ברחביה, יוקרתית ונדירה בדיסקין! 316 מ"ר במפלס אחד, שני סלונים + חדר אוכל גדול, 5 חדרי שינה, חדר עבודה, קומה גבוהה, נוף פנורמי מהמם, מרוהטת קומפלט, מטבח מלא (כשר מהדרין) מחסן. משקיף לכנסת ולמוזיאון ישראל, מרחק הליכה לפארקים וטבע, לבתי הכנסת, חנויות ובתי הקפה, מרכז מסחרי ורפואי ממש מתחת לבית, גישה נוחה ומהירה ברכב לכל חלקי העיר ומחוצה לה, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539/ 055-4578198/ 055-4549463

רמות

ברמות ג'! קוטג' פינתי ענק, מקסים ומיוחד, 6 חד', משופץ בטוב טעם, סלון גדול, גינה גדולה בחזית ומהסלון, מיקום מעולה, גישה נוחה וחניה בשפע. 6,800,000 ₪.

בלעדי ל"רוט אנגליה רמות" 052-2674591

יונתן, מס' רישיון - 3974194

נופש

בית מאיר

בבבית מאיר, בית נופש כפרי, 6 חדרים, חצר גדולה + מתקנים. עד 20 איש. 058-7690011, מייל: bm0527676@gmail.com

דרושים

לתיווך ת.ק.מ. דרוש/ה סוכן/ת נדל"ן, נמרץ/ת, באזורים חרדיים, לטרוף הרבה עסקאות. חיים: 052-4419402

להוסטל לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, דרושים מדריכים, לעבודה לפי משמרות. לפרטים: 050-7188851

למרכז תעסוקה לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, דרוש איש צוות, בעל תואר לחינוך מיוחד, לעבודה במשרה מלאה. לפרטים: 050-7188851

מוסדות בית המדרש אלון מורה

ישיבה תיכונית אלון מורה שכם

דרושים

לשנה"ל תשפ"ז לרגל התרחבותנו:

- מורים למתמטיקה, אנגלית, מגמת חשמל, היסטוריה, תנ"ך, חינוך גופני
- ר"מ
- חצר"מ
- מדריך
- עו"ס
- אם בית
- איש אחזקה
- מזכירה (מ"מ)
- מדריך חדר כושר

* המודעה פונה לנשים וגברים כאחד * רק פניות מתאימות תענינה

- עבודה משמעותית עם בני נוער
- קהילה חמה ואוירה משפחתית
- סביבת עבודה נעימה ומפרגנת

לשלוח ק"וח: ytem613@gmail.com לפרטים יצחק 052-6070234

בס"ד

אולפנת בקעת הירדן הולכת וגדלה

דרושים

לשנה"ל תשפ"ז

מחנכות

מחנכת ומורות חינוך מיוחד

מורות/ים לאנגלית ומתמטיקה

מורה למגמת אמנות

מורה למגמת פיזיקה

לפרטים והגשת קו"ח:

מילכה 02-5388189

ulpanathbika@gmail.com

חמרה, בקעת הירדן

להשוב חינוך. להלוב חינוך. להיות חינוך!

מקום זה יכול להיות שלך

מעוניין לקנות ספרי תורה ישנים (גם גניזה)

משלם מחיר טוב

054-6420392

56398

למערך דיור באיזור מודיעין והסביבה דרושים

מדריכים/ות

משמרות צהרים, לילה ובוקר.

דרישות התפקיד

- יכולת הכלה
- לב רחב
- התמדה
- עמידה בזמנים
- ליווי והתפתחות מקצועית למתאימים/ות

אם בית

לעבודה מאתגרת מלאת לב עם משמעות וסיפוק באוירה חמה, תומכת ומקצועית.

דרישות התפקיד:

- תקשורת בין אישית טובה
- יכולת הכלה והתמודדות עם אתגרים
- אחריות ומסירות
- ידע בסיסי במחשב
- נסיון בחינוך מיוחד- יתרון.

העובדה הינה בשעות הבוקר, 2-3 פעמים בשבוע אחה"צ

רכז דירה

דרישות התפקיד:

- כושר ניהול
- נסיון בחינוך מיוחד- יתרון.
- תקשורת בין אישית טובה
- יכולת הכלה והתמודדות עם אתגרים
- אחריות ומסירות

העבודה הינה בשעות אחה"צ

לפרטים: 26avoda@gmail.com

הודעה בדבר הגשת בקשות
להקצאת מקרקעין ומבנים לצרכי ציבור

בכוונת המועצה האזורית מטה בנימין לתת רשות שימוש לתאגידים כמפורט להלן. ההקצאה כפופה לנוהל הקצאת קרקעות ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית באיו"ש (להלן: "**הנוהל**") והודעה זו על פיו. להלן המגרשים המבוקשים, התאגידים המבקשים והמגרשים המוצעים:

ישוב	תב"ע	מגרש	שימוש מבוקש	התאגיד המבקש	מספר תאגיד
אדם	240/2/11	425	גן ילדים	שתילים רשת חינוך רווחה חברה	580503167
כוכב השחר	223/1	603	בית כנסת	ביהכנ"ס ע"ש רבי עמרם בן דיוואן	580671824
עלי	237	2017	ישיבה	בני דוד- מכינה ישיבתית	580133247
עפרה	221/6/1	3118	מעון שיקומי	לב בנימין	580333011

כל המבקש להתנגד לבקשה, רשאי להגיש התנגדותו בכתב במשרדי אגף נכסים במועצה אזורית מטה בנימין לידי דיאנה אבידן - רכזת הקצאות לא יאוחר מ- 45 ימים ממועד פרסום הודעה זו. לא תתקבל התנגדות ולא תידון אלא אם הוגשה בכתב פירוט הנמקות והעובדות עליהן היא מסתמכת. לפרטים ניתן לפנות לטלפון 02-9700604.
הקצאות תהיינה על פי תבחינים לקבלת הקצאת קרקע לשימושים לעיל, כפי שאושרו במליאת המועצה, בהתאם לנוהל.
מודגש בזאת כי על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים, העמותות והגורמים המצוינים בפרסום זה מחויבים לשאת בעלות הפרסום. תשלום זה יהיה תנאי להעלאת הבקשה לדיון בועדת ההקצאות, ויש להסדירו תוך 30 יום מיום פרסום זה. אין בפרסום מודעה זו משום התחייבות של המועצה לקבל בקשה כלשהיא.

אגף נכסים והכנסות

הודעה בדבר הגשת בקשות
להקצאת מקרקעין ומבנים לצרכי ציבור

54996

בכוונת המועצה האזורית מטה בנימין לתת רשות שימוש לתאגידים כמפורט להלן. ההקצאה כפופה לנוהל הקצאת קרקעות ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית באיו"ש (להלן: "**הנוהל**") והודעה זו על פיו. להלן המגרשים המבוקשים, התאגידים המבקשים והמגרשים המוצעים:

ישוב	תב"ע	מגרש	שימוש מבוקש	התאגיד המבקש	מספר תאגיד
אדם	240/2	419	גן ילדים	רשת גני חב"ד בארה"ק	580141026
פסגות	222	290	אולפנה	אולפנת עטרת רחל	580562221

תאגיד המבקש הקצאה למי מהמגרשים, ימלא חוברת בקשה ויגישה במשרדי אגף נכסים במועצה אזורית מטה בנימין לידי דיאנה אבידן - רכזת הקצאות לא יאוחר מ-60 יום ממועד פרסום הודעה זו. לפרטים ניתן לפנות לטלפון 02-9700604.
הקצאות תהיינה על פי תבחינים לקבלת הקצאת קרקע לשימושים לעיל, כפי שאושרו במליאת המועצה, בהתאם לנוהל.
מודגש בזאת כי על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים, העמותות והגורמים המצוינים בפרסום זה מחויבים לשאת בעלות הפרסום. תשלום זה יהיה תנאי להעלאת הבקשה לדיון בועדת ההקצאות, ויש להסדירו תוך 30 יום מיום פרסום זה. אין בפרסום מודעה זו משום התחייבות של המועצה לקבל בקשה כלשהיא.

אגף נכסים והכנסות

קיבלנו הרבה שאלות על הבתים במעלה אפרים

אז אנחנו עושים סדר

הכל-כלול

הבית הכי
גדול

הנוף הכי
פתוח
לסרטבה

המגרשים הכי
גדולים
305-569 מ"ר

10/90
תנאי תשלום
הכי נוחים!

דברו איתנו כדי לתפוס את ההטבות:
אהרון מרגליות | 076-599-6193

הרי זהב

מעלה אפרים
להתעורר לרמה אחרת